

BIBLIJSKA
DOKTRINA

Apr. • Maj • Jun 2017.

»PASI OVCE MOJE«

HRIŠĆANSKA
ADVENTISTIČKA CRKVA

SPECIJALNA PROMOTIVNA AKCIJSKA PONUDA KNJIGA

U mogućnosti smo da Vam ponudimo skoro 100 naslova po izuzetno niskim cenama. Nadamo se da ovu fantastičnu ponudu nećete propustiti i da će ona doneti mnogo blagoslova svima koji dođu do ovih vrednih knjiga:

U ponudi je 3 paketa za crkve:

300 knjiga za 100,00 eura

650 knjiga za 200,00 eura

1050 knjiga za 300,00 eura

Nudimo i 3 paketa za vernike:

15 knjiga za 600,00 dinara

35 knjiga za 1200,00 dinara

75 knjiga za 2500,00 dinara

PTT troškovi nisu uključeni u cenu

U nastavku sledi spisak knjiga koje su obuhvaćene akcijom:

-
1) APOKALIPSA	46) MISIJA U GRADOVIMA
2) ARHEOLOGIJA POTVRĐUJE BIBLIJU	47) MOST NAD PONOROM
3) ANĐELI - MAĐARSKI	48) MOSTOVI ŽIVOTA
4) BIBLIJA UČI	49) MREŽA NAD BEZDANOM
5) BIBLIJA UVEK	50) NA IZVORU MUDROSTI
6) BIBLIJSKI RAD	51) NA IZVORU ŽIVOTA
7) BLAGODAT, LJUBAV, MIR	52) NA PUTU DO VRHA
8) BOG U TVOJOJ STVARNOSTI	53) NA PUTU DO VRHA - MAĐARSKI
9) BOŽJA ZADIVLJUJUĆA BLAGODAT	54) NA PUTU SVETLOSTI
10) BUDI DRUGAČIJI	55) NEUPOREDIVI ISUS
11) ČEKAJUĆI BLAŽENA NADA	56) NEW AGE
12) CRKVA BUDUĆNOSTI	57) NOVI SVETSKI POREDAK
13) ČUDA U LOMA LINDI	58) NOVI ZAVET - MAĐARSKI
14) DA LI JE SOLOMUN POGREŠIO?	59) OAZA MIRA
15) DAN KADA ĆE IŠČEZNUTI ZLO	60) OČEV VELIČANSTVENI DAR I, II, III
16) DESET DANA U GORNJOJ SOBI	61) OD SRCA SRCU
17) DESET ZAPOVESTI - MAĐARSKI	62) PESMA JE MOJA ISUS
18) DRUGI HRISTOV DOLAZAK	63) PORODIČNI ALBUM
19) DVEHILJADITA I POSLE NJE	64) POSLEDNJA SUZA
20) DAN KOJI SE PAMTI - MAĐARSKI	65) POSLEDNJA TRI SATA
21) EKUMENIZAM I	66) POSLEDNJI POZIV
22) EKUMENIZAM II	67) PRAVA I POGREŠNA MERILA
23) EVANĐEOSKI RADNICI	68) PRIJATELJ ZA SVA VREMENA
24) HRISTOS NAŠA PRAVEDNOST	69) PRIRUČNIK ZA SUBOTNU ŠKOLU
25) HRISTOV KRST	70) PSALMI
26) I TI MOŽEŠ HODATI PO VODI	71) PUT HRISTU
27) ISUS HRISTOS JAGNJE BOŽIJE	72) RADIKALNO PROMENJENA CRKVA
28) ISUS – VELIČANSTVO KOJE JE SIŠLO SA NEBA	73) RAJ ILI KRAJ
29) ISTINA O BOGU - MAĐARSKI	74) RAT NA SPEKTRUMU
30) IZABERI NAJBOLJE - MAĐARSKI	75) SABIRANJE ŽETVE
31) IZNAD OČEKIVANJA	76) SEDAM KORAKA DO SPASENJA
32) JEDAN TEODORIN DAN	77) SEKTA ILI CRKVA
33) JEDINI MOST SPASENJA	78) SILA VEČNOG JEVANĐELJA
34) JOVOVO STRADANJE	79) SLEDBENIŠTVO NA DELU
35) KAKO POMOĆI MLADIM HRIŠĆANIMA	80) SLIČNI HRISTU
36) KAKO PREŽIVETI U MRTVOJ CRKVI	81) STIĆI DO VRHA
37) KAKO SE PRIPREMITI ZA DOLAZEĆU GLOBALNU KRIZU	82) SUSRETI SA GOSPODAROM
38) KO JE ODGOVORAN ZA POREKLO ZLA?	83) SUTRA POČINJE DANAS - MAĐARSKI
39) KORACI KA SLEDBENIŠTVU	84) SVETI DUH NA PUTU SPASENJA
40) KUDA IDE SVET - MAĐARSKI	85) U MIRU EDEMA
41) LAODIKEJA	86) UPOZNAJ SVOJU BIBLIJU
42) MALA KNJIGA O TEMELJIMA BRAKA	87) VASIONA U BIBLIJI
43) MALA KNJIGA ZA RODITELJE	88) ZA VENAC NERASPADLJIVI
44) MALE POUKE VELIKA POMOĆ	89) ZAPISANO U SRCU
45) MISAO O VEČNOSTI	90) ZAŠTIĆENI U VREME ARMAGEDONA
	91) ZAŠTO PODELE U HRIŠĆANSTVU
	92) ŽIVOT I ZDRAVLJE (iz 2014, 2015)
-

»PASI OVCE MOJE«

1. i 2. Petrova poslanica

april, maj, jun 2017.

Sadržaj:

1. Petar	5
2. Nepropljivo nasledstvo	13
3. Carsko sveštenstvo	21
4. Društveni odnosi	29
5. Posvetiti život Bogu.....	37
6. Stradanje za Hrista.....	45
7. Vođa kao sluga	53
8. Isus u spisima apostola Petra	61
9. Budi ono što jesi u Hristu.....	69
10. Proroštvo i Pismo	77
11. Lažni učitelji	85
12. Gospodnji dan	93
13. Glavne teme u 1. i 2. Petrovoj poslanici	101

»Pasi ovce Moje«

Autor: Robert K. Makajver

Broj: 2/2017.

Priprema:

Hrišćanska adventistička crkva, Odeljenje za subotnu školu

www.subotnaskola.org

Odgovara:

Igor Bosnić, Beograd, Radoslava Grujića 4

Prevod: Dragana Todoran

Lektura: Tomislav Stefanović

Izdaje:

TIP Preporod, Beograd

Za izdavača:

Dragan Pejovski,

11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tabele priprema Odeljenje za Subotnu školu

Štampa: Euro Dream, Nova Pazova, 2017.

Tiraž: 4000

© [2017] Generalna konferencija Hrišćanske adventističke crkve*. Sva prava pridržana. Nijedno lice ili ustanova ne može da menja, prepravlja, prilagođava, prevodi, reprodukuje ili objavljuje nijedan deo biblijske pouke bez prethodnog pismenog odobrenja Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve*. Odeljenske službe Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve* su ovlašćene da se pobrinu za prevod biblijske pouke, u skladu sa posebnim smernicama. Autorska prava takvih prevoda i njihovo objavljivanje i dalje su u nadležnosti Generalne konferencije. Izrazi »Hrišćanska adventistička«, »Adventistička« i logo sa plamenom su registrovane oznake Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve* i ne mogu se koristiti bez prethodnog odobrenja Generalne konferencije.

UVOD

»PASI OVCE MOJE«

1. i 2. Petrova poslanica

Ovog tromesečja proučavaćemo 1. i 2. Petrovu poslanicu, i čitati pouke učenika koji je bio sa Isusom u najvažnijim trenucima Njegove službe. Petar je, takođe, bio učenik koji je postao istaknuti vođa među ranim hrišćanima. Samo ove činjenice čine njegove poslanice vrednim čitanja. Međutim, njihovom značaju doprinosi i to što su upućene crkvama koje su doživele teška vremena: suočile su se sa progonstvom spolja i opasnošću koja je pretila od lažnih učitelja iznutra.

Petar upozorava da će ovi lažni učitelji između ostalog širiti sumnju u Isusov drugi dolazak. »Gdje je obećanje dolaska Njegova«, upitaće oni, »jer otkako oci pomriješ sve stoji tako od početka stvorenja.« (2. Petrova 3,4) Danas, skoro dve hiljade godina kasnije, znamo koliko su ovakve optužbe stvarne, zar ne?

Pored opomene o lažnim učiteljima, Petar se nekoliko puta vraća na temu patnje koju je Crkva doživela. Ova patnja, prema njegovim rečima, odražava Isusove patnje, koji je na svom telu, kada je umro na krstu, poneo naše grehe (1. Petrova 2,24). Međutim, Radosna vest ističe da je Isusova smrt donela ništa manje do slobodu od večne smrti prouzrokovane grehom, kao i život u pravdi ovde i sada onima koji se uzdaju u Njega (1. Petrova 2,24).

Petar kaže da Isus ne samo što je umro za naše grehe, već će se i vratiti na Zemlju i tada će otpočeti Božji sud (2. Petrova 3,10-12). On naglašava činjenicu da očekivanje suda treba da ima značajne praktične posledice u životu vernika. Isus će da se vrati, uništiće sav greh i očistiti Zemlju ognjem (2. Petrova 3,7). Tada će hrišćani primiti nasledstvo koje Bog za njih čuva na Nebu (1. Petrova 1,4).

Petar daje veoma praktične savete o tome kako hrišćani treba da žive. Hrišćani prvenstveno treba međusobno da se vole (1. Petrova 4,8). On sumira svoje gledište sledećim rečima: »A najposlije budite svi složni, žalostivi, bratoljubivi, milostivi, ponizni.« (1. Petrova 3,8).

Petrove poslanice, takođe, predstavljaju usrdno objavljivanje Jevanđelja, središnje poruke čitave Biblije. Uostalom, ako neko poznaje Gospodnju spasonosnu blagodat, onda je to Petar. Isti Petar koji se tako otvoreno i grubo odrekao svoga Gospoda (čak se počeo i kleti) govoreći: »Ne znam tog čoveka«, isti je onaj čovek kome je Isus kasnije rekao: »Pasi ovce Moje.« (Jovan 21,17) Ove dve poslanice su primer koji potvrđuje da Petar upravo to čini – pase Gospodnje ovce.

I, naravno, svaki korak tog napasanja obuhvata veliku istinu o spasenju verom u Hrista, temu koju je njegov saradnik u Božjem delu, Pavle, tako snažno objavljivao. To je istina o Božjoj blagodati. Petar ju je poznao, ne samo teorijski, ili samo kao doktrinu, već je iskusio stvarnost i silu te blagodati u svom životu.

Kao što je Martin Luter u svojim komentarima napisao o Petru: »Prema tome, ova poslanica apostola Petra jedna je od najveličanstvenijih knjiga Novog zaveta, i predstavlja pravo, čisto Jevanđelje. Jer Petar čini isto što i Pavle i ostali jevanđelisti poučavajući pravu doktrinu o veri, o tome kako nam je Isus, koji je uzeo naše grehe i spasao nas, darovan.« (*Commentary on the Epistles of Peter and Jude* (Grand Rapids: Kregel Publications, 1982), str. 2.3.

Isus je rekao Petru da pase Njegove ovce. Mi smo među tim ovcama. Dozvolimo da budemo nahranjeni.

Robert K. Makajver odrastao je na Novom Zelandu i najvećim delom radio na koledžu Avondejl, na kome je predavao Sveto pismo i arheologiju. Napisao je nekoliko knjiga među kojima su *The Four Faces of Jesus (Četiri Isusova lica)* i *Beyond the Da Vinci Code (Iza Da Vinčijevog koda)*.

PETAR

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Luka 5,1-11; Matej 16,13-17; Matej 14,22-33; Luka 22,31-33.54-62; Galatima 2,11-14.

Tekst za pamćenje: »No videći vjetar veliki uplaši se, i počevši se topiti, povika govoreći: Gospode, pomagaj! I odmah Isus pruživši ruku uhvati Petra, i reče mu: Malovjerni! zašto posumnja?« (Matej 14,30.31)

Apostol Petar je napisao dve biblijske knjige koje nose njegovo ime (1. i 2. Petrova poslanica). Bio je jedan od prvih Isusovih sledbenika; ostao je uz Isusa u toku Njegove službe na Zemlji; bio je među prvim učenicima koji su videli prazan Isusov grob. Dakle, Petar je stekao bogato iskustvo na osnovu koga je, nadahnut Svetim Duhom, mogao da napiše ove snažne poslanice. »Jer vam ne pokazasmo sile i dolaska Gospoda našega Isusa Hrista po pripovijetkama mudro izmišljenijem, nego smo sami vidjeli slavu Njegovu.« (2. Petrova 1,16)

Petar se često spominje u Jevanđeljima, u kojima su otkrivene i njegove pobjede i njegovi porazi. On je obično bio predstavnik učenika u razgovoru sa Isusom. Posle Isusovog vaskrsenja i vaznesenja, Petar je postao istaknuti rani crkveni vođa. Dela apostolska govore o njemu, kao i Galatima poslanica.

Što je najvažnije, Petar je znao šta znači pogrešiti, primiti oprostjenje, i nastaviti dalje u veri i poniznosti. Iskusivši u svom životu Božju blagodat, on predstavlja snažan primer svima nama koji, takođe, treba da doživimo tu istu blagodat.

»IZIĐI OD MENE!«

Petra u sinoptičkim Jevanđeljima prvi put srećemo kao ribara na Galilejskom jezeru (Matej 4,18; Marko 1,16; Luka 5,1-11). Radio je celu noć, a nije ulovio nijednu ribu. Međutim, tada su on i njegovi prijatelji poslušali Isusov nalog da se ponovo otisnu na jezero i pokušaju još jednom. Koliko su Petar i ostali ribari bili zaprepašćeni, kada su ulovili toliko mnogo ribe da su njihovi čamci skoro potonuli. Kakve misli su prolazile njihovim umom posle ovog čuda?

Pročitajte tekst iz Jevanđelja po Luki 5,1-9. Šta Petrove reči upućene Isusu iz Jevanđelja po Luki 5,8. govore o Petru? Odnosno, kakav uvid nam pružaju u njegovo duhovno stanje?

Petar je sigurno bio oduševljen onim što je znao o Isusu. Čak i pre ovog čuda, kada je Isus rekao grupi ribara da spuste svoje mreže, Petar je – iako s nevericom, jer prethodno nisu ništa ulovili – ipak rekao: »Po Tvojjoj riječi baciću mrežu.« (Luka 5,5) Izgleda da je Petar nešto već znao o Isusu, i to znanje ga je navelo da Ga poslušaa. Zaista, činjenice ukazuju da je Petar izvesno vreme, pre ovog događaja već bio sa Isusom.

Odgovor se možda nalazi u tekstu iz Jevanđelja po Luki 5,3. u kome se govori o događajima koji su prethodili čudu sa velikim ulovom ribe. »I uljeze u jednu od lađa koja bješe Simonova, i zamoli ga da malo odmakne od kraja; i sjedavši učaše narod iz lađe.« Možda su Isusove reči izgovorene tom prilikom, prve ostavile dubok utisak na Petra.

Međutim, posle učinjenog čuda, Petar je zapazio još nešto u Isusu, nešto sveto što se razlikovalo od njegove grešnosti. Petrovo sagledavanje lične grešnosti i njegova spremnost da to javno prizna, pokazuje koliko je bio otvoren prema Gospodu. Nije ni čudo što je bio pozvan! Kakve god da su bile njegove mane, a bilo ih je mnogo, Petar je bio duhovan čovek koji je bio spreman da, bez obzira na cenu sledi Gospoda.

Pročitajte tekst iz Jevanđelja po Luki 5,11. Šta predstavlja ključno načelo u ovom tekstu? Šta ovaj stih govori o tome kakvu vrstu posvećenosti Isus očekuje? Šta, takođe, treba da nam kaže činjenica da su ovi ribari bili spremni da napuste sve u trenutku kada su njihove mreže bile pune?

PRIZNAVANJE HRISTA

Značajan trenutak u okviru izveštaja o Isusu zabeležen je u razgovoru sa Petrom. Isus je upravo razgovarao sa književnicima i farisejima koji su Ga pozivali da im pokaže znak, nešto čime će dokazati ko je (vidi: Matej 16,1-4). Isus je zatim, dok je bio nasamo sa učenicima, govorio o čudima koja je učinio, u kojima je dva puta nahranio hiljade ljudi samo sa nekoliko hlebova i riba. Sve je to učinio u okviru opomene upućene učenicima o »kvascu farisejskom i sadukejskom«. (Matej 16,11)

Pročitajte tekst iz Jevanđelja po Mateju 16,13-17. Šta opisuju ovi stihovi? U čemu je značaj Petrovih reči upućenih Isusu?

Petar ovde hrabro govori o svojoj veri u Isusa. Na osnovu teksta iz Jevanđelja po Mateju 16,20. jasno je da su njegovo priznanje da je Hristos Mesija delili i drugi. Ovo je trebalo da bude prekretnica u Isusovoj službi, iako su učenici, uključujući i Petra, morali još mnogo da uče.

»Učenici su još uvek očekivali da Hristos zavlada kao zemaljski vladar. Iako je tako dugo krio svoje namere, verovali su da On neće uvek ostati u siromaštvu i povučeniosti; da je blizu vreme kada će osnovati svoje carstvo. Apostoli nikada nisu gajili misao: da mržnja sveštenika i rabina neće biti pobeđena, da će Hristos biti odbačen od svog naroda, da će biti osuđen kao varalica i razapet kao zločinac.« (Elen Vajt, *Čežnja vekova*, str. 415. original)

Čim su učenici prepoznali Isusa kao Mesiju, Isus je počeo da propoveda o svojoj patnji i smrti (vidi: Matej 16,21-23), o ideji koju Petar nije mogao da prihvati. Petar je išao dotle da je »prekorevao« Isusa. Isus se tada okreće Petru i kaže: »Idi od Mene, sotonu.« (Matej 16,23) Ovo su najteže reči koje je uputio nekome u toku svoje službe; ipak, učinio je to za Petrovo dobro. Petrove reči odražavale su njegove vlastite težnje, njegov sebični stav o tome šta želi. Isus je morao, upravo tada i na tom mestu, da ga odvrti od takvog razmišljanja (iako se Isus zapravo obraćao sotonu, Petar je primio poruku). Petar je trebalo da nauči da će služenje Gospodu obuhvatati i patnju. Da je tada naučio ovu pouku, jasno je u njegovim kasnijim poslanicama (vidi: 1. Petrova 4,12).

Koliko često se vaše lične želje kose sa onim što znate da Bog želi da učinite? Kako odlučujete šta ćete učiniti u tim trenucima?

HODANJE PO VODI

Učenici su u trenucima provedenim sa Isusom videli mnoge izvanredne događaje, mada se malo između njih može uporediti sa događajima opisanim u Jevanđelju po Mateju 14,13-33; Marku 6,30-52; Jovanu 6,1-21. Isus je upotrebio pet malih hlebova i dve ribe da nahrani više od 5000 ljudi. O čemu su učenici razmišljali kada su videli sve to?

Pročitajte tekst iz Jevanđelja po Mateju 14,22-33. Koju ključnu poruku možemo izvući iz ovog izveštaja koja nam može pomoći u našem hodanju sa Gospodom?

Posmatrajući hranjenje mnoštva, ovi ljudi postali su svedoci Isusove silе ispoljene na izuzetan način. On je zaista upravljao svetom prirode. To je sigurno pomoglo Petru da uputi prilično hrabru, možda čak i drsku, molbu: »Gospode, ako si Ti, reci mi da dođem k Tebi po vodi.« (Matej 14,28)

Kakav izraz vere!

Isus je potvrdio ovu veru i rekao Petru da dođe. Petar je to i učinio, što je bio još jedan izraz njegove vere. Bilo bi potpuno drugačije hodati po mirnoj vodi, ali Petar je to učinio usred oluje.

Uobičajena pouka iz ovog izveštaja odnosi se na skretanje pogleda sa Isusa. Međutim, to nije sve. Petar je sigurno imao poverenja u Isusa, ili u protivnom nikada ne bi zatražio i učinio tako nešto. Međutim, kada je to učinio, uplašio se i u tom strahu počeo da tone.

Zašto? Zar Isus nije mogao da zadrži Petra na površini vode uprkos njegovom strahu? Ipak, Isus je dozvolio da Petar dođe do tačke kada ništa drugo nije mogao da uradi osim da zavapi u svojoj bespomoćnosti: »Gospode, pomagaj!« (Matej 14,30) Isus je tada ispružio ruku i učinio upravo ono zašto Ga je Petar zamolio. Činjenica da je Isus »pružio ruku i uhvatio Petra« (Matej 14,31), iako je jednostavno mogao da ga održava na površini bez fizičkog dodira, sigurno je pomoglo Petru da shvati koliko mnogo mora još da uči da se uzda u Isusa.

U početku možemo imati veliku veru, uzdajući se u silu našeg Gospoda, ali kada prilike postanu teške, treba da se setimo Isusovih reči upućenih Petru: »Malovjerni! zašto posumnja?« (Matej 14,31)

PETROVO ODRICANJE

Pročitajte tekst iz Jevandelja po Luki 22,31-34.54-62. Kakve pouke možemo naučiti iz Petrovog pada?

Petrove namere bile su dobre. U stvari, pokazao je više hrabrosti nego ostali učenici. On je zapravo sledio Isusa da bi saznao šta će Mu se dogoditi. Međutim, čineći to, odlučio je da prikrije svoj pravi identitet. Ovaj kompromis, ovo skretanje sa dobrog i pravednog puta, navelo ga je da se tri puta odrekne svog Gospoda, upravo kako ga je Isus opomenuo.

Ovakav izveštaj o Petru na tužan način pruža pouku o tome koliko posledice nagodbe mogu biti razorne.

Kao što znamo, hrišćanska istorija je ukaljana strašnim posledicama koje su se dogodile kada su hrišćani pravili nagodbe sa ključnim istinama. Iako život sam po sebi često obuhvata nagodbu, i povremeno moramo biti spremni i da dajemo i da uzimamo, kada je reč o suštinskim istinama, moramo ostati čvrsti. Kao narod, moramo naučiti šta je to što nikada, ni pod kakvim okolnostima, ne sme biti predmet nagodbe (vidi, na primer: Otkrivenje 14,12).

Prema rečima Elen Vajt, Petrov kompromis i pad započeli su u Getsimanskom vrtu kada je, umesto da se moli, zaspao i ostao duhovno nespreman za ono što će slediti. Da je bio revan u molitvi, zapisala je, »ne bi se odrekao svoga Gospoda«. (*Čežnja vekova*, str. 714. original)

Da, Petar je zaista pogrešio. Međutim, ma koliko njegova greška bila velika, Božja blagodat bila je još veća. »Jer gdje se umnoži grijeh ondje se još većma umnoži blagodat.« (Rimljanima 5,20) Isusovo praštanje je učinilo Petra jednim od prvih vođa Rane hrišćanske crkve. Ovo je snažna pouka o stvarnosti Božje blagodati. Ovo je pouka za sve nas da uprkos svojim greškama, treba da nastavimo dalje u veri!

Da, Petar je znao šta znači primiti oprostjenje. Iz prve ruke je znao o čemu Jevandelje govori, zato što nije iskusio samo stvranost ljudskog greha, već i veličinu i dubinu Božje ljubavi i blagodatni prema grešnicima.

Kako možemo naučiti da oprostimo onima koji su nas u velikoj meri razočarali kao što je Petar razočarao Isusa?

PETAR KAO CRKVENI VOĐA

Petar je za vreme Isusove službe često delovao u ulozi vođe Dvanaest učenika. On ih je obično predstavljao. Kada Matej nabraja učenike, on kaže: »Prvi Simon.« (Matej 10,2) Petar je, takođe, imao istaknutu ulogu u Ranoj crkvi. Upravo je Petar bio taj koji je predložio da se odredi učenik koji će zameniti Judu Iskariotskog, koji je izdao Isusa (Dela 1,15-25). Na dan Pedesetnice, Petar je objasnio mnoštvu da su svedoci primanja obećanog dara Svetog Duha, koga je Bog izlio na svoj narod (Dela 2,14-36). Petar se, nakon što je bio uhapšen jer je govorio o vaskrsenju mrtvih, obratio prvosvešteniku i okupljenim jevrejskim vođama (Dela 4,1-12). Upravo je Petar bio poslat Korniliju, prvom neznabošču, koji je prihvaćen kao Isusov sledbenik (Dela 10,1-48). Apostol Pavle je petnaest dana bio u poseti Petru, kada je prvi put posle obraćenja došao u Jerusalim (Galatima 1,18). Opisujući krug Isusovih sledbenika u Jerusalimu u tom trenutku, Pavle navodi tri »stuba« crkve: Petra, Isusovog brata Jakova i ljubljenog učenika Jovana (Galatima 2,9).

Pročitajte tekstove iz Galatima poslanice 1,18.19; 2,9.11-14. Šta ovi tekstovi govore o Petru, čak i dok je imao istaknutu ulogu u Ranoj crkvi?

Kao crkveni vođa, čak i kao neko koga je Gospod jasno pozvao (Isus je rekao Petru: »Pasi ovce Moje« Jovan 21,17), ili kao onaj koji je primio viđenje o tome da nijednog čoveka ne treba zvati »poganim ili nečistim« (Dela 10,28), Petar je i dalje trebalo da raste.

U ranim danima istorije Crkve, skoro svi hrišćani bili su Jevreji, od kojih su mnogi »težili na stari Zakon« (Dela 21,10). U skladu sa njihovim tumačenjem Zakona, jesti sa neznaboščima bilo je neprihvatljivo, jer su smatrani nečistima. Kada su neki hrišćani iz jevrejstva od Jakova došli u Jerusalim, Petar je prestao da jede sa neznaboščima u Antiohiji.

Pavle je smatrao da je takvo ponašanje udar na samo Jevanđelje. On je Petrove postupke smatrao licemernima i nije se plašio da stavi izazov pred njega u vezi sa tim. U stvari, Pavle je iskoristio priliku da izrazi osnovna učenja hrišćanske vere: opravdanje isključivo verom (vidi: Galatima 2,14-16).

Iako ga je Bog pozvao, Petar je imao slabosti koje je trebalo ispraviti. Kako se ponašamo kada drugi pokušavaju da istaknu naše slabosti i mane?

ZA DALJE PROUČAVANJE

U knjizi Elen Vajt *Čežnja vekova* pročitajte sledeća poglavlja: »Poziv sa obale mora«, str. 244-251. original; »Noć na jezeru«, str. 377-382. original.

Od ranog priznanja svoje grešnosti, još dok je bio ribar, do hrabre izjave o Isusu: »Ti si Hristos, Sin Boga živoga« (Matej 16,16), strašnog trenutka kada se odrekao Gospoda, čak i do pobjeda i pogrešaka kao vođe Crkve, Petar je svakako imao ključnu ulogu. Dakle, pod nepogrešivim nadahnućem Svetog Duha, mogao je da napiše poslanice, ne samo na osnovu teoretskog znanja, već i iz samog iskustva. On nije poznavao samo Hristovu spasonosnu blagodat, već i Njegovu preobražavajuću blagodat: »Pre svog velikog pada uvek je bio nagao i zapovednički raspoložen, govorio je u skladu sa svojim trenutnim osećanjima. Uvek je bio spreman da ispravlja druge i izrazi svoje mišljenje, pre nego što bi jasno shvatio sebe i ono što želi da kaže. Međutim, Petar se obratio, a obraćeni Petar bio je mnogo drugačiji od brzopletog, prekog Petra. Iako je zadržao svoj raniji žar, Hristova blagodat pravilno je usmerila njegovu revnost. Više nije bio plahovit, samouveren i samopouzdan, postao je blag, staložen i poučljiv. Tada je mogao napisati i ovce i jaganjce iz Hristovog stada.« (Elen Vajt, *Testimonies for the Church*, 5. sveska, str. 334.335. original)

Ko se među nama do određene mere ne može poistovetiti sa Petrom? Zar se nije svako od nas u nekom trenutku hrabro držao svoje vere? Zar nije svako od nas doživeo i strašan pad?

ZA RAZGOVOR:

1. Šta o Božjoj blagodati govori činjenica da je Petar, čak i posle takvog sramnog odricanja, ipak, dobio istaknutu i važnu ulogu ne samo u Ranoj crkvi, već u hrišćanskoj veri uopšte. (Uostalom, napisao je deo Novog zaveta.) Kakve pouke možemo izvući iz njegove obnove o tome kako da se ophodimo prema onima koji su na svoj način izneverili Gospoda?
2. Razgovarajte u razredu o opasnostima koje ustupci donose Crkvi. Kako možemo znati kada treba da pravimo ustupke, a kada ni pod kakvim uslovima ne treba da stvaramo kompromis? Kakve primere kompromisa, koji su doveli do propasti, možemo naći u crkvenoj istoriji? Kakve pouke možemo naučiti iz ovih događaja?
3. Petar je neke pouke naučio na teži način. Posmatrajući njegove greške, kako možemo naučiti pouke na lakši način nego Petar?

NEPROPADLJIVO NASLEDSTVO

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: 1. Petrova 1,1,2; Jovan 3,16; Jezekilj 33,11; 1. Petrova 1,3-21; 3. Mojsijeva 11,44,45; 1. Petrova 1,22-25.

Tekst za pamćenje: »Duše svoje očistivši u poslušanju istine Duhom za bratoljublje nedvolično, od čista srca ljubite dobro jedan drugoga.« (1. Petrova 1,22)

Kada god proučavamo Bibliju, naročito kada smo usredsređeni na jednu knjigu ili njen deo, potrebno je, ako je moguće, odgovoriti na nekoliko pitanja.

Prvo, bilo bi dobro znati kome su te reči upućene. Drugo, možda još važnije, bilo bi dobro znati šta je bio tačan povod za pisanje. Na koji je poseban problem (ako ga ima) pisac želeo da ukaže (kao što je apostol Pavle pisao Galatima zbog teoloških zabluda kojima su učeni o spasenju i Zakonu)? Kao što znamo, veliki deo Novog zaveta napisan je u obliku poslanica, pisama, jer ljudi obično pišu pisma da bi primaocu uputili određenu poruku.

Drugim rečima, dok čitamo Petrove poslanice, bilo bi dobro da znamo, koliko god je to moguće, istorijski okvir njegovih pisama. Šta on govori i zašto? I naravno, što je najvažnije: Kakvu poruku mi (kojima je pod nadahnućem ova poslanica takođe napisana) možemo izvući iz nje?

Kao što ćemo uskoro videti, apostol Petar će nam već u prvih nekoliko stihova otkriti mnoge važne istine, vekovima nakon što ih je zabeležio.

Ako biste dobili papir na kome tekst počinje rečima »Poštovani gospodine«, shvatili biste da čitate pismo. Takođe, pretpostavili biste da ste pismo primili od osobe sa kojom verovatno niste bliski.

Su

Proučiti
celu pouku

Kao što savremena pisma započinju na uobičajen način, tako su započinjala i pisma u prošlosti. Petrovo pismo počinje kao svako drugo staro pismo. Petar otkriva ko piše pismo i kome je ono upućeno.

Pročitajte tekst iz 1. Petrove 1,1. Šta možemo saznati iz ovog stiha, koji nam donekle otkriva određeni okvir?

Petar sebe jasno imenuje. Njegovo ime je druga reč u poslanici. Sebe odmah predstavlja kao »apostola Isusa Hrista«. Na taj način, kao što je Pavle često činio (Galatima 1,1; Rimljanima 1,1; Efescima 1,1), Petar odmah utvrđuje svoje »preporuke«, naglašavajući svoj božanski poziv. On je bio »apostol«, odnosno »onaj koji je poslat«, a Onaj koji ga je poslao bio je Gospod Isus Hristos.

Petar imenuje oblast u koju je njegova poslanica upućena: Pont, Galatija, Kapadokija, Azija i Vitinija. Sve ove oblasti nalaze se u Maloj Aziji, i otprilike odgovaraju delu savremene Turske istočno od Bosfora.

O tome da li je Petar mahom pisao Jevrejima ili vernicima iz neznaboštva vode se mnoge rasprave. Izraze koje je Petar upotrebio u 1. Petrovoj 1,1. »došljacima«, »rasijanijem« jesu izrazi koji se obično odnose na Jevreje, koji su u prvom veku živeli izvan Svete zemlje. Reči »izbranijem« i »svetinjom« u 1. Petrovoj 1,2. podjednako odgovaraju i Jevrejima i hrišćanima. Oslovljavanje onih koji su izvan zajednice sa »neznabošci« (1. Petrova 2,12; 4,13) takođe označava jevrejsko poreklo onih kojima Petar piše.

Neki komentatori tvrde da bi više odgovaralo da Petrove reči zabeležene u 1. Petrovoj 1,18. i 4,3. budu upućene neznabožackim obraćenicima u hrišćanstvo nego jevrejskim. Uostalom, da li bi Petar zaista pisao Jevrejima o »sujetnom življenju koje su videli od otaca? Ili, da li bi rekao jevrejskim čitaocima: »Jer je dosta što ste prošavše vrijeme života proveli po volji neznabožackoj, živeći u nečistotama, u slastima, u pijanstvu, u žderanju, u pijanju i bogomrskijem neznaboštvima?« (1. Petrova 4,3)

Međutim, za nas nije toliko važno ko su bili slušaoci, već kako je glasila poruka.

IZABRANI

Pročitajte tekst iz 1. Petrove 1,2. Šta još iz ovog stiha saznajemo o onima kojima je Petar pisao? Kako ih naziva?

Bilo da je pisao posebno vernicima iz jevrejstva ili neznaboštva, Petar je bio siguran u jedno: oni su bili izabrani »po providenju Boga Oca«. (1. Petrova 1,2)

Međutim, ovde treba da budemo pažljivi. To ne znači da je Bog unapred odredio da neki ljudi budu spaseni a neki izgubljeni, i da su oni kojima je Petar uputio poslanicu jedni od onih koje je Bog izabrao ili odredio za spasenje, dok su ostali izabrani od strane Boga da budu izgubljeni. To Biblija ne uči.

Pročitajte sledeće tekstove: 1. Timotiju 2,4; 2. Petrova 3,9; Jovan 3,16, Jezekilj 33,11. Kako nam ovi stihovi pomažu da shvatimo šta je Petar mislio da kaže, kada je ove ljude nazvao izabranima?

Pismo jasno kaže da je Božji plan bio da svi budu spaseni. Taj plan je ustanovljen u korist čovekovu još pre stvaranja Zemlje: »Kao što nas izabra kroz Njega prije postanja svijeta.« (Efescima 1,4) »Svi« su »izabrani« u smislu da je Božja prvobitna namera bila da svi budu spaseni, da niko ne bude izgubljen. On je predodredio celo čovečanstvo za večni život. To znači da je plan spasenja takav da se iskupljenje odnosi na sve, iako svi neće prihvatiti smisao onoga što im se tim iskupljenjem nudi.

Božje predznanje o izabranima jednostavno predstavlja Njegovu sposobnost da unapred zna kakav će biti njihov slobodan izbor u vezi sa spasenjem. Ovo predznanje im ni na koji način ne nameće izbor, kao što ni činjenica da majka unapred zna da će njeno dete izabrati čokoladnu tortu umesto boranije ne znači da je njeno predznanje nametnulo detetu da izvrši takav izbor.

Kakvu sigurnost možete steći iz ohrabrujuće istine da je Bog odredio da budete spaseni?

NAJVAŽNIJE TEME

Pročitajte tekst iz 1. Petrove 1,3-12. Šta predstavlja glavnu Petrovu poruku u ovim stihovima?

Petar je već prilikom pozdravljanja čitalaca u 1. Petrovoj 1,1.2. spomenuo Oca, Sina i Svetog Duha. Tri lica Božanstva čine glavnu temu u tekstu iz 1. Petrove 1,3-12. Otac i Sin su glavna misao iz 1. Petrove 1,3-9, a Sveti Duh zauzima istaknuto mesto u 1. Petrovoj 1,10-12.

Dok piše o Ocu, Sinu i delovanju Svetog Duha, Petar uvodi mnogo tema na koje će se kasnije vratiti.

Hrišćani su, započinje Petar (1. Petrova 1,3; vidi: Jovan 3,7), ponovo rođeni. Ceo njihov život je preobražen zahvaljujući Isusovom vaskrsenju i izuzetnom nasledstvu koje čeka hrišćane na Nebu (1. Petrova 1,3.4). Ovde, kao i na mnogim drugim mestima u Novom zavetu, Isusovo vaskrsenje predstavlja ključ hrišćanske nade.

Ova nada pruža hrišćanima razlog za radost, uprkos činjenici što mnogi koji čitaju 1. Petrovu poslanicu pate. Ta patnja stavlja na probu njihovu veru i usavršava je, kao što vatra proverava i pročišćava zlato. Iako, Petrovi čitaoci nisu videli Isusa u vreme Njegove ovozemaljske službe, oni Ga vole i veruju u Njega. Rezultat njihove vere u Njega je spasenje i obećanje »za nasljedstvo nepropadljivo, koje neće istruhnuti ni uvenuti, sačuvano na nebesima za vas«. (1. Petrova 1,4)

Petar im, takođe, govori da su stari proroci prorekli »blagodat« koja će se izliti na njih (1. Petrova 1,10). Proroci iz Starog zaveta »tražiše i ispitivaše« (1. Petrova 1,10) spasenje koje su ti ljudi sada iskusili u Isusu.

Dok podnose progonstvo zbog svoje vere, Petar ističe da su deo mnogo šire borbe između dobra i zla. Na kraju, on teži da im pomogne da ostanu verni istini, čak i usred iskušenja.

U 1. Petrovoj 1,4. stoji zapisano da je nasljedstvo »sačuvano na nebesima za vas«. Razmislite o ovome na ličnom nivou: postoji posebno mesto sačuvano na Nebu upravo za vas. Kako ćete odgovoriti na ovo divno obećanje?

ŽIVETI SPASONOSNIM ŽIVOTOM

Pročitajte tekst iz 1. Petrove 1,13-21. Šta prema ovom tekstu treba da podstiče hrišćansko ponašanje?

Reč »zato«, kojom počinje 13. stih prve glave iz 1. Petrove poslanice, pokazuje da ono što će Petar sledeće reći proističe iz onoga što je upravo rekao. Kao što smo videli u odeljku od utorka, Petar je govorio o Božjoj blagodati i nadi koju hrišćani imaju u Isusu Hristu (1. Petrova 1,3-12).

Kao rezultat ove blagodati i nade, Petar podstiče svoje čitaoce da »zapregnu bedra svojega uma«. (1. Petrova 1,13) Odnosno, kao odgovor na spasenje koje imaju u Isusu, oni moraju da pripreme svoj um da bi ostali čvrsti i verni (1. Petrova 1,13).

Pročitajte tekst iz 1. Petrove 1,13. Šta znači u potpunosti se nadati blagodati koja će nam se prineti kad dođe Isus Hristos?

Nema sumnje, Petar im govori da njihova nada počiva jedino u Isusu. Međutim, on tada naglašava da se od hrišćana, kao rezultat njihovog spasenja, očekuje određeni oblik ponašanja. On beleži tri važna motiva koja su razlog hrišćanskog ponašanja: Božji karakter (1. Petrova 1,15,16), sud koji se bliži (1. Petrova 1,17) i cena otkupljenja (1. Petrova 1,17-21).

Prvo što podstiče hrišćansko ponašanje jeste Božji karakter. Njegov karakter bi ukratko mogao da se prikaže na sledeći način: Bog je svet. Petar navodi tekst iz 3. Mojsijeve 11,44.45: »Budite sveti, jer sam Ja svet.« (1. Petrova 1,15-17)

Drugi podsticaj hrišćanskog ponašanja pronalazimo u shvatanju da će Bog, koji je svet, svakome nepristrasno suditi, svakome prema njegovim delima (1. Petrova 1,17).

Treći podstrek proističe iz velike istine da su hrišćani otkupljeni. To znači da su kupljeni uz određenu cenu, veoma visoku cenu: Hristovu dragocenu krv (1. Petrova 1,19). Petar naglašava da Isusova smrt nije bila slučajan istorijski događaj, već da je određena pre osnivanja sveta (1. Petrova 1,20).

Šta vas podstiče da budete hrišćanin? Šta biste odgovorili, i zašto, kada bi vas neko upitao: »Zašto si hrišćanin?« Iznesite svoj odgovor u subotnoškolskom razredu.

VOLITE JEDAN DRUGOGA

Petar u nastavku usmerava hrišćane prema krajnjem izrazu kako izgleda živeti svetim i vernim životom.

Pročitajte tekst iz 1. Petrove 1,22-25. Šta je Petar u ovim stihovima posebno naglasio u vezi sa tim šta znači biti hrišćanin?

Petar počinje od činjenice da su hrišćani već očišćeni (»Duše svoje očistivši...«), i da žive u poslušnosti istini (1. Petrova 1,22). Glagol »očistiti« ili »pročistiti« tesno je povezan sa rečima »svet« i »svetost«, što nas vraća tekstu koji je Petar zabeležio nekoliko stihova ranije (1. Petrova 1,15). Svojom odanosti Isusu i svojim krštenjem (uporedite: 1. Petrova 3,21,22), hrišćani bivaju očišćeni posvećivanjem Bogu, što čine poslušnošću istini.

Prirodna posledica ove promene u njihovom životu je što sada stupaju u blisku zajednicu sa drugima koji dele sličan pogled na svet. Ovi odnosi su toliko bliski da Petar koristi reči vezane za porodicu da bi ih opisao. Hrišćani treba da pokažu bratsku i sestrinsku ljubav. Grčka reč upotrebljena u 1. Petrovoj 1,22, kada govori o »bratoljublju«, *filadelfia*, doslovno znači »ljubav brata/sestre«. To je ljubav koju članovi porodice gaje jedni prema drugima.

U grčkom jeziku postoji nekoliko različitih reči koje se prevode kao »ljubav«: *filia* (prijateljstvo), *eros* (strasna ljubav između muža i žene), *agape* (čista ljubav koja teži dobru drugoga). Reč koju Petar koristi kada piše »od čista srca ljubite« (1. Petrova 1,22), povezana je sa rečju *agape* – koja obično znači čista ljubav koja teži dobru drugih. To je sigurno razlog što je dodao izraz »od čista srca« ljubite jedan drugoga (1. Petrova 1,22), srca koje je rezultat ponovnog rođenja (1. Petrova 1,23; vidi: 1. Petrova 1,3) kroz nepromenljivu Božju reč. Ovakva vrsta ljubavi potiče samo od Boga; to nije ljubav koju bi iskazalo sebično, nepreporođeno srce, što je sigurno razlog zbog koga Petar toliko naglašava očišćenje i »poslušanje istine«. (1. Petrova 1,22) Istina nije samo nešto u šta verujemo, nju moramo potvrditi svojim životom.

Kako možemo naučiti da u većoj meri iskazujemo ljubav? Kakve odluke moramo doneti da bismo mogli pokazati ljubav koja proističe iz »čistog srca«?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Zadivljujuće je koliko je prvo poglavlje 1. Petrove poslanice bogato i duboko, i koliko mnogo tema obuhvata. Petar počinje svoju poslanicu razmišljanjem o karakteru Božanstva, objavljujući Oca, Sina i Svetog Duha. Otac je dao Spasitelja u svom Sinu, Isusu Hristu, i mi smo izabrani u Njemu za posvećenje i poslušnost. U nama se rađa ljubav prema Isusu i u Njemu se radujemo uzvišenom radošću zato što zahvaljujući Njegovoj smrti i vaskrsenju imamo obećanje o »nasledstvu nepropadljivom« na Nebu. Onda se čak i usred iskušenja možemo radovati spasenju koje nam je ponuđeno u Hristu. »Njegova (Petrova) pisma postala su sredstvo za buđenje hrabrosti i jačanje vere onih koji su prolazili kroz nevolje i patnje, za povratak dobrim delima onih koji su se zbog mnogobrojnih iskušenja našli u opasnosti da prestanu da se oslanjaju na Boga.« (Elen Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 517. original) Takođe, Sveti Duh je delovao preko proroka da opiše dane u kojima Petar i njegovi čitaoci žive. Kao posledica toga, hrišćani treba da žive svetim životom, ispunjeni poslušnošću prema istini, u zajednicama koje su karakteristične po ljubavi koja dolazi iz »čistog srca«.

ZA RAZGOVOR:

- 1. Podsetite se u razredu svojih odgovora na pitanje na kraju odeljka od srede: Šta nas podstiče da budemo hrišćani? Šta vaši odgovori imaju zajedničko? Po čemu se razlikuju?**
- 2. Petar u prvom poglavlju dva puta spominje Isusovo vaskrsenje (1. Petrova 1,3.21). Šta je u vezi sa vaskrsenjem toliko ključno u našoj veri?**
- 3. Petar je govorio o »nasledstvu nepropadljivom«. (vidi: Danilo 7,18) Šta to znači? Razmislite o svemu što na ovom svetu i u ovom životu nestaje ili odmah može biti uništeno. Šta ova činjenica govori o tome koliko je naše obećano nasledstvo zaista izvanredno?**
- 4. Kako naša vera može rasti usred iskušenja? Odnosno, kakve odluke nam mogu pomoći da učimo iz onoga što doživljavamo?**

CARSKO SVEŠTENSTVO

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: 1. Petrova 2,1-3; Jevrejima 4,12; 1. Petrova 2,4-8; Isaija 28,16; 2. Mojsijeva 19,3-6; 1. Petrova 2,5.9.10.

Tekst za pamćenje: »A vi ste izabrani rod, carsko sveštenstvo, sveti narod, narod dobitka, da objavite dobrodjelji Onoga koji vas dozva iz tame k čudnome vidjelu svome.« (1. Petrova 2,9)

Prožet jevrejskom kulturom, religijom i istorijom, Petar se obraća hrišćanima kojima upućuje poslanicu kao »svetom narodu, narodu dobitka«. On koristi zavetni jezik koji je upotrebljavan u Starom zavetu kada se govorilo o starom Izrailju, primenjujući ga ovom prilikom na novozavetnu Crkvu.

To ne treba da nas čudi: neznabošci koji su poverovali u Isusa nakalemili su se na Božji zavetni narod. Oni su sada, takođe, sudeonici zavetnih obećanja. »Ako li se neke od grana odlomiše, i ti, koji si divlja maslina, pricijepio si se na njih, i postao zajedničar u korijenu i u masti od masline; ne hvali se granama; ako li se pak hvališ, ne nosiš ti korijena nego korijen tebe.« (Rimljanima 11,17.18)

Petar u tekstu za ovu sedmicu usmerava svoje čitaoce na svetu odgovornost i uzvišeni poziv koji imaju kao Božji zavetni narod, oni koji su (koristeći Pavlov jezik) nakalemljeni na maslinovo drvo. Među tim odgovornostima nalazi se ista ona koju je stari Izrailj imao – objavljivanje uzvišene istine o spasenju ponuđene u Gospodu.

Su

Proučiti
celu pouku

ŽIVETI KAO HRIŠĆANIN

Tekst u 1. Petrovoj poslanici 2,1. počinje rečju »dakle«, što znači da tekst koji sledi proističe iz onoga što je prethodno rečeno. Kao što smo videli, u prvom poglavlju 1. Petrove poslanice na izvanredan način je prikazano šta je Hristos učinio za nas i kako bi trebalo da odgovorimo na to što je učinio. U sledećem poglavlju Petar se ponovo osvrće na ovu temu i dublje je proučava.

Pročitajte tekst iz 1. Petrove 2,1-3. Šta Petar govori o tome kako treba da živimo?

Petar, koristeći dve različite slike, pokazuje da hrišćani imaju dvostruku dužnost. Jedna ima negativan prizvuk u smislu da neke pojedinosti treba odbaciti; druga je pozitivna, u smislu da treba da težimo da učinimo nešto.

U prvoj slici Petar podstiče hrišćane da odbace pakost, prevaru, licemerje, zavist i sve rđave reči (1. Petrova 2,1). Hrišćani će se na taj način ponašati drugačije u odnosu na mnoge ljude koji su oko njih. Pošto su odbacili pakost, neće hteti da povrede druge, već će im želeti dobro. Budući da su odbacili nepoštenje, svojim postupcima neće varati druge, već će biti iskreni i poštteni. Hrišćani neće zavideti onima koji imaju više od njih. Biće zadovoljni svojim životom i napredovaće tamo gde ih Providenje postavi. Takođe, oni neće svojim izjavama namerno narušavati nečiji ugled.

Druga slika koju Petar koristi – novorođeno dete željno mleka (1. Petrova 2,2) – otkriva pozitivnu stranu njegovih pouka. Hrišćanski život nije samo pitanje odbacivanja rđavih stvari. Takav bi život bio prazan. Ne, on se tiče traženja duhovne hrane, ali sa istom snagom kojom gladno novorođeno dete plače za mlekom. On usmerava čitaoca na izvor duhovne hrane (vidi: Jevrejima 4,12; Matej 22,29; 2. Timotiju 3,15-17), Božju reč, Bibliju. U Božjoj reči možemo rasti duhovno i moralno, jer u njoj imamo najpotpunije otkrivenje Isusa Hrista. Takođe, u Isusu je u najvećoj meri predstavljen karakter i priroda svetog Boga koga treba da volimo i da Mu služimo.

Kako su ove dve ideje međusobno povezane: odnosno, zašto bi nam traženje duhovne hrane u Reči pomoglo da ostavimo rđava dela i stavove na koje nas Petar upozorava?

Pročitajte tekst iz 1. Petrove 2,4-8. (vidi: Isaija 28,16; Psalam 118,22; Isaija 8,14,15). Na koju ključnu istinu Petar ovde ukazuje? Kako prema njegovim rečima treba da odgovorimo Isusu?

Kada je svojim čitaocima rekao da traže duhovnu hranu, Petar odmah usmerava njihovu pažnju prema Isusu Hristu, živom Kamenu, ukazujući najverovatnije na jerusalimski Hram. U 1. Petrovoj 2,4-8. on navodi tri starozavetna teksta koji ističu značaj ugaonog kamena, koji predstavlja Isusovu ulogu u Njegovoj crkvi. Petar nije jedini koji ove stihove povezuje sa Isusom. Isus lično koristi tekst iz Psalma 118,22. na kraju jedne od svojih priča (Matej 21,42). Petar slično čini u Delima 4,11, u govoru u kome se obraća jevrejskim vođama, dok Pavle koristi tekstove iz Knjige proroka Isaije 28,16. i Rimljanima poslanice 9,33.

Sušтина na koju Petar želi da ukaže jeste da iako je Isus bio odbačen i razapet, Bog Ga je izabrao da postane Ugaoni kamen Božje duhovne kuće. Hrišćani su, zatim, živo kamenje koje je ugrađeno u ovu duhovnu kuću. Koristeći izraze ugaoni kamen i zidanje, Petar predstavlja sliku Crkve. Crkva je utemeljena na Isusu, ali je načinjena od onih koji Ga slede.

Zapazite da postati hrišćanin znači postati deo hrišćanske zajednice ili mesne crkve. Kao što ciglu treba uzidati u veću građevinu, tako ni hrišćani nisu pozvani da budu Isusovi sledbenici otuđeni od drugih. Hrišćanin koji ne služi Bogu i ne radi sa drugim hrišćanima na proširenju Božjeg carstva protivreči svom imenu hrišćanin. Hrišćani su kršteni u Hristovo ime i time što su kršteni u Hristu, postaju deo Njegove crkve.

Petar takođe govori o ulozi Crkve. Njena uloga je da oblikuje »sveštenstvo sveto« (1. Petrova 2,5) koje prinosi »prinose duhovne«. U Starom zavetu, sveštenik posreduje između Boga i Njegovog naroda. Petar i drugi pisci Novog zaveta često koriste reči povezane sa Hramom i sveštenstvom da bi predstavili Crkvu kao živi Božji hram, a Njegov narod kao sveštenike. On ukazuje na starozavetni sistem bogoslužjenja da bi otkrio istine o tome kako hrišćani danas treba da žive i da se ponašaju.

Pročitajte ponovo tekst iz 1. Petrove 2,5. Šta znači »prineti duhovne prinose«? Kako hrišćani to čine, kao deo zajednice prilikom bogoslužjenja?

BOŽJI ZAVETNI NAROD

Petar u velikoj meri piše sa starozavetnog stanovišta. U središtu ovog gledišta je ideja zaveta, koja je središnja tema u jevrejskoj i hrišćanskoj teologiji.

Šta je zavet?

Reč »zavet« (jevrejski *berit*) je reč koja označava ugovor ili zvaničan dogovor između dve strane. On može biti postignut između dva pojedinca (na primer, Lavan i Jakov u 1. Mojsijevoj 31,44) ili između dva cara (na primer, Solomun i Hiram u 1. O carevima 5,12, gde se reč *berit* prevodi kao »uhvatiše vjeru među sobom«). Takođe, može biti postignut između cara i njegovog naroda, kao u slučaju između Davida i izrailjskih starešina (2. Samuilova 5,3).

Među ovim temama ističe se poseban zavetni odnos između Boga i Njegovog zavetnog naroda, Avramovih potomaka.

Pročitajte sledeće tekstove: 1. Mojsijeva 17,1-4; 2. Mojsijeva 2,24; 2. Mojsijeva 24,3-8. Šta ovi tekstovi govore o zavetu koji je Bog učinio sa Izrailjem?

Prva biblijska knjiga, 1. Knjiga Mojsijeva, izveštava o tome kako je Bog učinio zavet sa Avramom (1. Mojsijeva 15,9-21; 17,1-26). Bog se »setio« ovog zaveta kada je spasao svoj narod iz egipatskog ropstva (2. Mojsijeva 2,24). Bog ga je obnovio u Mojsijevo vreme, kada je izrailjskoj deci dao Deset zapovesti i druge zakone (2. Mojsijeva 19,1-24,8; naročito 2. Mojsijeva 24,3-8).

Međutim, zavetna obećanja nisu bila bezuslovna. »Gospod im je obećao da će ih blagosloviti u svakom njihovom dobitku i u svakom delu njihovih ruku ako budu verno poštovali Njegove zapovesti.« (Elen Vajt, *Testimonies for the Church*, 2. sveska, str. 574)

I zaista, proroci su više puta upozorovali Izrailj na opasnosti zbog neposlušnosti Božjem zakonu, često koristeći jezik koji podseća na zavet. Smatra se da su mnoga biblijska proročanstva, uz mogući izuzetak proročanstava iz Knjige proroka Danila i Otkrivenja, uslovna. Tako je ideja poslušnosti u središtu u odnosu na zavetna obećanja. Zavetna proročanstva o blagoslovima bila su uslovna i zavisila su od poslušnosti Božjem zakonu, a proročanstva o prokletstvu primenjivana su samo prema neposlušnima.

Šta za vas znači biti u zavetnom odnosu sa Bogom? Kakve obaveze ovaj zavetni odnos stavlja pred vas?

CARSKO SVEŠTENSTVO

U 2. Mojsijevoj 19. poglavlju Gospod kaže Mojsiju: »Ovako kaži domu Jakovljevu, i reci sinovima Izrailjevim: Vidjeli ste šta sam učinio Misircima i kako sam vas kao na krilima orlovijem nosio i doveo vas k Sebi. A sada ako dobro uzaslušate glas Moj i ušćuvate zavjet Moj, bićete Moje blago mimo sve narode, premda je Moja sva Zemlja. I bićete Mi carstvo sveštenučko i narod svet. To su riječi koje ćeš kazati sinovima Izrailjevijem.« (2. Mojsijeva 19,3-6)

To je evanđeoska poruka objavljena hiljadama godina pre krsta: Bog otkupljuje svoj narod, spasavajući ih od greha i ropstva grehu, a zatim im zapoveda da Ga vole i budu Mu poslušni kao poseban zavetni narod pred Njim i pred svetom.

Pročitajte tekst iz 1. Petrove 2,5.9.10. i 2. Mojsijeve 19,6. Šta Petar želi da kaže kada hrišćane naziva »carskim sveštenstvom« i »svetim narodom« (1. Petrova 2,9)? Šta ovakvi izrazi govore nama adventističkim hrišćanima o našim dužnostima?

»Duhovna kuća«, »izabrani rod«, »carsko sveštenstvo« i »narod dobitka« jesu izrazi časti koji u Bibliji opisuju poseban odnos koji Bog ima sa Avramovim potomcima. Sada, u okviru, Novog zaveta, u okviru izveštaja o Isusu i krstu, Petar koristi isti zavetni jezik i primenjuje ga na vernike Crkve. Zavetna obećanja data Izrailju sada su proširena da bi uključila ne samo Jevreje koji veruju u Isusa već i na vernike iz neznaboštva. Da, neznabošci, takođe, preko Isusa mogu tvrditi da su Avramova deca. »A kad ste vi Hristovi, onda ste potomstvo Avramovo, i po obećanju nasljednici.« (Galatima 3,29) Zahvaljujući Hristu, svako, bez obzira na poreklo, može postati deo ovog »carskog sveštenstva«.

Sveti narod? Carsko sveštenstvo? Kada ove izraze primenimo na sebe, šta oni znače u odnosu na to kakvim životom živimo, kao pojedinci i kao zajednica? Kako možemo na bolji način ispuniti ovaj uzvišeni poziv?

OBJAVLJIVANJE »DOBRODJETELJI«

Sličnosti sa starozavetnom Crkvom ne završavaju se samo na spasenju i tome što nas je Bog pozvao i izabrao. Pitanje glasi: *Pozvani i izabrani za šta?* Petar brzo odgovara.

Petar ističe da ovaj poseban odnos ima svoju svrhu. Hrišćani treba da objave »dobrodjetelji Onoga koji vas dozva iz tame k čudnome vidjelu svome«. (1. Petrova 2,9) To je ono što je stari Izrailj trebalo da učini. Bog ih je pozvao da budu Njegovi svedoci u svetu. Božja namera je bila da blagoslovi ceo svet preko starog Izrailja, svog zavetnog naroda.

Pročitajte sledeće tekstove. Šta imaju zajedničko? 5. Mojsijeva 4,6; 26,18.19; Isaija 60,1-3; Zaharija 8,23.

Stari Izrailj, kao zavetni narod, imao je misiju da dosegne svet Jevanđeljem, spasenjem koje Bog nudi. Hrišćani imaju istu božansku misiju. Pozvani su da svoje iskustvo, znanje o Bogu i ono što je On učinio za svet preko Hrista podele sa drugima.

Pročitajte tekst iz 1. Petrove 2,10. Zašto je ovaj tekst toliko važan kada je reč o sveukupnoj misiji i cilju hrišćana?

Svet je uronio u greh i smrt, i predstoji mu propast. Međutim, Isus je dao svoj život da spase svakog čoveka od uništenja. Kao i u slučaju starog Izrailja, izrazi časti su izrazi odgovornosti. Hrišćani imaju izuzetno visok položaj: oni su Božji narod. Međutim, to donosi odgovornost da pozovemo druge da i oni steknu taj visoki položaj. Kao što je u 1. Petrovoj 2,10. rečeno, hrišćani sad predstavljaju taj narod. Nekada nisu bili narod, ali su sada pomilovani da postanu sveti narod (vidi: Osija 1; 2). Reč »svet« u Bibliji obično ima značenje izdvojen radi službe Bogu. Zato, kao »sveti« narod, hrišćani treba da se odvoje od sveta. Razlika treba da se uoči u načinu života. Oni, takođe, treba da budu kao oganj u hladnoj noći, koji će svojom toplotom privući druge. Hrišćanima je dat zadatak i odgovornost da sa drugima podele vest o slavnom spasenju čiji su oni sudeonici.

ZA DALJE PROUČAVANJE

»Crkva je veoma dragocena u Božjim očima. On je ceni, ne zbog vidljivih prednosti koje pruža, već zbog iskrene pobožnosti kojom se razlikuje od sveta. On je ocenjuje prema rastu vernika u poznavanju Hrista, prema njihovom napredovanju u duhovnom iskustvu.

Hristos je željan da iz svog vinograda primi rod svetosti i nesebičnosti. On očekuje da na delu vidi načela ljubavi i dobrote. Najlepša umetnička dela blede u poređenju sa lepotom temperamenta i karaktera kojom On očekuje da će biti obeleženi Njegovi predstavnici. Upravo atmosfera blagodati, kojom je okružena duša vernika, i Sveti Duh koji upravo deluje na njegov um i njegovo srce, doprinose da postane miris života na život i omogućava Bogu da blagoslovi njegov rad.« (Elen Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 298. original)

ZA RAZGOVOR:

1. Kako izgleda biti pozvan iz tame k Njegovom čudnom videlu? Šta to znači? Ako bi trebalo da objasnite ovu ideju nekome ko ne veruje u Isusa, šta biste rekli? Šta predstavlja tama? Šta je videlo? Po čemu se razlikuju ova dva pojma u okviru onoga što Petar govori?

2. »Gle, učio sam vas uredbama i zakonima, kao što mi zapovedi Gospod Bog moj, da biste tako tvorili u zemlji u koju idete da je naslijedite. Držite, dakle, i izvršujte ih, jer je to mudrost vaša i razum vaš pred narodima, koji će kad čuju sve ove uredbe reći: Samo je ovaj veliki narod mudar i razuman. Jer koji je veliki narod kojemu je Bog blizu kao što je Gospod Bog naš, kad Ga god zazovemo? I koji je narod veliki koji ima uredbe i zakone pravedne kao što je sav ovaj zakon koji iznosim danas pred vas?« (5. Mojsijeva 4,5-8) Na koji način se ove reči odnose na adventističke hrišćane i šta nas je Bog pozvao da učinimo zbog svega što nam je dato?

3. Pročitajte tekst iz 1. Petrove 2,3. Šta Petar misli kada kaže: »Jer okusiste da je blag Gospod.« Kako ste »okusili« da je Gospod blag?

4. Razmislite o svojoj mesnoj crkvi. Čime vaša crkva i vi koji ste njeni vernici možete privući one koji ništa ne znaju o adventističkim hrišćanima ili onome u šta verujemo?

DRUŠTVENI ODNOSI

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: 1. Petrova 2,13-23; 1. Petrova 3,1-7; 1. Korinćanima 7,12-16; Galatima 3,27.28; Dela 5,27-32; 3. Mojsijeva 19,18.

Tekst za pamćenje: »A prije svega imajte neprestanu ljubav među sobom; jer ljubav pokriva mnoštvo grijeha.« (1. Petrova 4,8)

Petrova poslanica se, takođe, neposredno bavi određenim teškim društvenim pitanjima njegovog vremena. Na primer, kako bi hrišćani trebalo da žive pod ugnjetačkom i iskvarenom vlašću, kao što je bila ona koju je u to vreme većina iskusila: paganskim Rimskim carstvom? Šta je Petar rekao svojim čitaocima i šta njegove reči znače za nas danas?

Kako robovi hrišćani treba da reaguju kada se njihovi gospodari ophode prema njima grubo i nepravедno? Iako se savremeni odnosi između zaposlenih i poslodavaca razlikuju od odnosa koji su vladali između gospodara i robova u prvom veku, Petrove reči će bez sumnje shvatiti oni koji moraju da izađu na kraj sa nepravедnim poslodavcima. Zanimljivo je kako Petar uzima Isusa i način na koji je On odgovarao na rđavo ophođenje, kao primer kako hrišćani treba da se ponašaju kada se suoče sa sličnim prilikama (1. Petrova 2,21-24).

Kako supružnici treba da se ophode jedni prema drugima, naročito kada imaju različite stavove o osnovnim pitanjima kao što je versko uverenje?

Konačno, kakav odnos hrišćani treba da imaju prema društvenom poretku kada, zapravo, društveni i/ili politički poredak može biti potpuno iskvaren i suprotan hrišćanskoj veri?

Iako je davno napisana, Biblija se, ipak, dotiče pitanja koja su danas veoma važna, kao što je odnos hrišćana prema vlasti.

U nekim slučajevima, sve je prilično jasno. U 13. poglavlju Otkrivenja govori se o trenucima kada će poslušnost političkim silama značiti neposlušnost Bogu. U tom slučaju, naš izbor je jasan.

Pročitajte tekst iz 1. Petrove 2,13-17. Kako u ovim stihovima Reč uopšteno govori o tome kako treba da se odnosimo prema vlasti?

Zla Rimskog carstva bila su dobro poznata onima koji su živeli unutar njegovih granica. Ono se uzdiglo zahvaljujući hirovitoj volji slavljubivih ljudi koji su koristili nemilosrdnu vojnu silu. Na svaki otpor odgovarano je nasiljem. Plansko mučenje i smrt raspećem bili su samo neki od mnogih užasa koje su kažnjeni ljudi doživljavali. Rimsku vlast bila je izopačena nepotizmom i korupcijom. Vladajuća elita oholo i okrutno primenjivala je silu. Uprkos svemu tome, Petar podstiče svoje čitaoce da prihvate vlast svih predstavnika vlasti u carstvu, od cara do knezova (1. Petrova 2,13.14)

Petar govori da carevi i knezovi kažnjavaju one koji čine zlo i hvale one koji čine dobro (1. Petrova 2,14). Čineći tako, oni imaju važnu ulogu u oblikovanju društva.

U stvari, pored svih svojih mana, Rimsko carstvo obezbedilo je stabilnost. Donelo je mir. Delilo je strogu pravdu, ali pravdu zasnovanu na vladavini prava. Građeni su putevi, uspostavljen je novčani sistem kojim su podržavane vojne potrebe carstva. Rim je tako stvarao sredinu u kojoj je broj stanovnika mogao da raste i različito napreduje. Posmatrajući prilike na taj način, Petrovi komentari o vlasti imali su smisla. Nijedna vlast nije savršena, i sigurno nije bila ni ona pod kojom su Petar i Crkva, kojoj je uputio poslanicu, živeli. Dakle, ono što možemo da naučimo od Petra jeste da hrišćani treba da nastoje da budu dobri građani, koji poštuju zakone koliko god je to moguće, čak i ako vlast pod kojom žive nije savršena.

Zašto je važno da hrišćani budu što bolji građani, čak i u ne tako idealnim političkim prilikama? Kako društvo u kome živite možete učiniti boljim, makar i u maloj meri?

GOSPODARI I ROBOVI

Pročitajte tekst iz 1. Petrove 2,18-23. Kako danas shvatamo težak sadržaj ovih stihova? Kakvo načelo možemo izvući iz njih?

Pažljivim čitanjem teksta iz 1. Petrove 2,18-23. otkrivamo da tekst više daje duhovni savet o tome kako da razmišljamo o teškim okolnostima koje u određenom trenutku ne mogu biti promenjene nego o podršci ropstvu.

Reč prevedena kao »sluga« ili »rob« u 1. Petrovoj 2,18, *oiketēs*, posebno se koristi za kućne robove. Reč koja se češće koristila za roba, *doulos*, spominje se u Efescima poslanici 6,5. u tekstu u kome se daje sličan savet robovima.

U Rimskom carstvu, u kome je društvo u velikoj meri bilo raslojeno, robovi su smatrani zakonskim vlasništvom svog gospodara koji je imao apsolutnu kontrolu nad njima, i koji se prema robovima mogao ophoditi i ljubazno i okrutno. Robovi su imali različito poreklo: među njima je bilo poraženih vojnika, dece robova, onih koji su bili »prodati« radi otplate duga. Nekim robovima bile su date velike odgovornosti. Neki su upravljali velikim imanjima svojih gospodara. Drugi su upravljali gospodarevom imovinom i poslovima, a neki su čak obrazovali gospodarevu decu.

Sloboda robova mogla je biti otkupljena i u tom slučaju rob je predstavljan kao onaj koji je »otkupljen«. Pavle ovaj izraz koristi da opiše šta je Isus učinio za nas (Efescima 1,7; Rimljanima 3,24; Kološanima 1,14)

Važno je prisetiti se da su brojni rani hrišćani bili robovi. Kao takvi, našli su se u sistemu koji nisu mogli promeniti. Oni koji su imali nesrećnu sudbinu da imaju okrutne i nerazborite gospodare nalazili su se u posebno teškim prilikama; čak i oni čiji su gospodari bili bolji, mogli su se suočiti sa tegobnim okolnostima. Petrove pouke upućene hrišćanima koji su se nalazili u robovskom položaju u skladu su sa ostalim izjavama u Novom zavetu. Treba da se pokore i trpe, kao što se Hristos pokorio i trpeo (1. Petrova 2,18-20). Nikakvo priznanje ne dobijaju oni koji podnose kaznu zato što su učinili nešto rdavo. Ne, pravi Hristov duh se otkriva kada se nepravedno podnosi patnja. Poput Isusa, u takvim trenucima hrišćani ne treba da uzvraćaju nasiljem, ili pretnjama, već da povere sebe Bogu, koji će pravedno suditi (1. Petrova 2,23).

Kakvu praktičnu primenu možemo izvući iz onoga što je Pavle ovde zabeležio? Da li to, onda, znači da nikada ne treba da se borimo za svoja prava? Iznesite svoj odgovor u subotnoškolskom razredu?

ŽENE I MUŽEVI

Pročitajte tekst iz 1. Petrove 3,1-7. Na kakve se posebne okolnosti Petar osvrće u ovom tekstu? Kako je ono što je rečeno važno za brak u današnjem društvu?

Postoji jedna značajna pojedinost u tekstu koja pažljivom čitaocu omogućava da razume pitanje kojim se Petar bavi u 1. Petrovoj 3,1-7. U prvom stihu trećeg poglavlja, Petar govori o muževima koji »ne vjeruju reći«. Drugim rečima, Petar savetuje žene hrišćanke koje su udate za muževe koji nisu hrišćani (iako je broj onih koji ne veruju mali).

Žena hrišćanka nailazi na mnoge teškoće kada je udata za supruga koji ne deli njenu veru. Šta treba činiti u takvim okolnostima? Da li treba da se rastane od svog muža? Petar, kao i Pavle na drugom mestu, ne predlaže ženama hrišćankama da napuste muževe koji nisu vernici (vidi: 1. Korinćanima 7,12-16). Petar umesto toga kaže da supruga u tom slučaju treba da žive primernim životom.

Uloge dostupne ženama u Rimskom carstvu u prvom veku u velikoj meri bile su određene time kome društvu pripadaju. Žene Rimljanke su, na primer, u skladu sa zakonom imale više prava u vezi sa posedovanjem imovine i pravnim zadovoljenjem, nego većina žena kojima se Petar obraćao. Međutim, u društvu prvog veka, žene u većini religija nisu bile uključene u politiku, vlast i vođstvo. Petar podstiče žene hrišćanke da se zalažu za merila koja bi bila predmet divljenja u okolnostima u kojima se nalaze. Podstiče ih na »čisto življenje sa strahom« (1. Petrova 3,2). On ukazuje da bi žena hrišćanka trebalo da bude više zainteresovana za unutrašnju lepotu nego za kićenje kose, nakit i skupu odeću (1. Petrova 3,3-5). Žena hrišćanka svojim ponašanjem treba da preporuči hrišćanstvo onome koji živi sa njom u najintimnijoj zajednici – svome suprugu.

Muževi ne bi trebalo da shvate Petrove reči kao odobrenje da se prema ženama na bilo koji način rđavo ponašaju. Kao što Petar ističe, muževi treba da pokažu poštovanje prema svojim ženama (1. Petrova 3,7).

Iako se Petar bavi posebnom temom – žene hrišćanke udate za nevernike – u izvesnoj meri možemo zapaziti ideal hrišćanskog braka: hrišćanski bračni par treba da živi tako da pruža podršku jedno drugom, živeći pošteno i služeći Bogu svojim svakodnevnim aktivnostima.

DRUŠTVENI ODNOSI

Pročitajte sledeće tekstove: Rimljanima 13,1-7; Efescima 5,22-33; 1. Korinćanima 7,12-16; Galatima 3,27.28. Po čemu su Pavlove reči slične Petrovim u 1. Petrovoj 2,11-3,7?

Pavle upućuje određena pitanja postavljena u 1. Petrovoj 2,11-3,7. u nekoliko gradova. Njegove reči izuzetno su usaglašene sa 1. Petrovom poslanicom. Na primer, Pavle poput Petra podstiče svoje čitaoce da se pokoravaju »vlastima koje vladaju« (Rimljanima 13,1). On kaže da vladare postavlja Bog i da su oni strah zlim delima, ne dobrim (Rimljanima 13,3). Hrišćani, zato, treba da daju »svakome šta ste dužni: kome, dakle, porezu, porezu; a kome carinu, carinu; a kome strah, strah; a kome čast, čast.« (Rimljanima 13,7)

Pavle, takođe, naglašava da žene koje su u braku sa nevernicima treba da žive primernim životom, a kao rezultat toga njihovi muževi možda će se priključiti Crkvi (1. Korinćanima 7,12-16). Pavlov model hrišćanskog braka je, takođe, brak u kome vladaju skladni uzajamni odnosi. Muževi treba da vole svoje žene kao što Hristos voli Crkvu (Efescima 5,25). Zatim, on kaže da robovi treba da budu poslušni zemaljskim vladarima kao što bi bili poslušni Hristu (Efescima 6,5).

Pavle je, prema tome, bio spreman da deluje u okviru zakonski određenih kulturoloških granica. Shvatao je šta može da se promeni u njegovoj kulturi, a šta ne. Ipak, on je unutar hrišćanstva video nešto što će promeniti način na koji društvo shvata ljude. Kao što Isus nije težio da donese politički preokret da bi promenio društveni poredak, tako nisu ni Petar ni Pavle. Promena se mogla ostvariti, umesto toga, sve većim uticajem pobožnih ljudi u društvu.

Pročitajte tekst iz Galatima poslanice 3,27-29. Iako je jasno da je ovo teološka izjava, kakve snažne društvene posledice ovaj tekst može da ima u vezi sa tim kako se hrišćani ophode jedni prema drugima zbog onoga što je Isus učinio za njih?

Uprkos tome što su znali da ljudske organizacije i vlasti imaju nedostatke i da čine pogreške, i uprkos svom rđavom iskustvu sa vlastima i verskim vođama, i Pavle i Petar podstiču rane hrišćane da se pokore ljudskim vlastima (1. Petrova 2,13-17; Rimljanima 13,1-10). Hrišćani, kažu oni, treba da plaćaju porez i doprinose obaveznim radnim dužnostima. Hrišćani treba, koliko god je to moguće, da budu uzorni građani.

Pročitajte tekst iz Dela apostolskih 5,27-32. U kakvom su odnosu poslušnost koju prema Petrovim rečima treba da pokažemo vlastima (1. Petrova 2,13-17) i onoga što su Petar i drugi apostoli učinili u ovom događaju?

Rani uspeh Hrišćanske crkve doveo je do hapšenja Petra i Jovana (Dela 4,1-4). Bili su ispitivani pred vladarima, starešinama i književnicima, a zatim pušteni uz strogo upozorenje da prestanu da propovedaju (Dela 4,5-23). Uskoro posle toga bili su ponovo uhapšeni. Upitali su ih zašto nisu poslušali ono što su im vlasti naredile (Dela 5,28). Petar je odgovorio: »Većma se treba Bogu pokoravati negoli ljudima.« (Dela 5,29)

Kakvu ključnu istinu moramo izvući iz ovih reči?

Petar nije bio licemer, koji govori jedno, a čini drugo. Kada je postavljeno pitanje da li će slediti Boga ili ljude, odluka je bila jasna. Dok ne dođu u takav položaj, hrišćani treba da podržavaju vlast i da joj budu poslušni, čak i ako se istovremeno zalažu za društvene promene. Kada su moralna pitanja ugrožena, hrišćani su bili i dalje treba da budu uključeni u zakonito uzdizanje društvenih promena koje odražavaju Isusove vrednosti i učenja. Na koji način ovo treba ostvariti zavisi od mnogih činilaca, ali ako su hrišćani odani i verni građani, to ne znači samim tim da ne mogu ili da ne treba da nastoje da poboljšaju društvo.

Pročitajte tekst iz 3. Mojsijeve 19,18. i Jevanđelja po Mateju 22,39. Kako zapovest da volimo svoje bližnje kao sebe, može da obuhvati potrebu da se zalažemo za promene koje će život naših bližnjih zaista učiniti boljim i lepšim?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Pročitajte sledeća poglavlja iz knjige Elen Vajt *Velika borba*: »Sukob koji se približava«, str. 582-592, original; »Biblija – naša zaštita«, str. 593-602, original; »Vreme velike nevolje«, str. 613-634, original.

Elen Vajt se zalagala da adventistički hrišćani budu dobri građani, poslušni zakonu države. Ona je čak rekla ljudima da neposlušnost nedeljnom zakonu ne pokazuju neposredno i drsko; odnosno, iako treba da drže sedmi dan Subotu svetom, kao što je Bog zapovedio, ne moraju namerno da krše zakone koji zabranjuju rad nedeljom. Međutim, jednom prilikom jasno je rekla da adventistički hrišćani ne treba da poslušaju zakon. Ako rob pobjegne od gospodara, zakon je zahtevao da bude vraćen svom gospodaru. Ona se žalila na taj zakon i rekla adventistima da ga se ne pridržavaju uprkos posledicama: »Kad se ljudski zakoni suprote Božjoj reči i Božjim zakonima, mi treba da poslušamo ove poslednje, makar kakve bile posledice. Zakon naše zemlje koji traži da predamo roba njegovom gospodaru ne treba da poslušamo i treba da smo spremni da snosimo posledice prestupanja tog zakona. Rob nije vlasništvo nijednog čoveka. Samo Bog je gospodar ljudi.« (*Testimonies for the Church*, 1. sveska, str. 201.202)

ZA RAZGOVOR:

1. Razgovarajte u razredu o odgovoru na pitanje na kraju odeljka od ponedeljka: Da li hrišćani nikada ne treba da se bore za svoja prava? Šta su naša prava?
2. Navedite primere kada je uticaj hrišćana na društvo predstavljao snažnu silu u menjanju društva na bolje? Kakve pouke možemo izvući iz ovih izveštaja?
3. Navedite primere u kojima se hrišćani, umesto da utiču na zla u društvu, povinuju njima i čak ih i opravdavaju? Kakve pouke možemo izvući iz takvih primera?
4. U 1. Petrovoj 2,17. je zabeleženo: »... cara poštuju«. Car je u to vreme najverovatnije bio Neron, jedan od najopakijih i najizopačenijih vladara. Kakvu poruku te reči imaju za nas danas? Kako Petrove reči na početku ovog stiha: »Poštuju svakoga« pomaže da bolje shvatimo o čemu govori?
5. Pročitajte u razredu tekst iz 1. Petrove 2,21-25. Kako je evandeoska poruka sažeta u ovim stihovima? Kakvu nadu nam nudi? Šta nas poziva da učinimo? Koliko dobro sledimo ono što nam je ovde rečeno da učinimo?

POSVETITI ŽIVOT BOGU

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: 1. Petrova 3,8-12; Galatima 2,20; 1. Petrova 4,1.2; Rimljanima 6,1-11; 1. Petrova 4,3-11; 2. Samuelova 11,4.

Tekst za pamćenje: »Jer oči Gospodnje gledaju na pravednike, i uši Njegove na molitvu njihovu; a lice Gospodnje na one koji zlo čine.« (1. Petrova 3,12)

Biblijski pisci poznavali su stvarnost ljudske grešnosti. Kako i ne bi? Ceo svet odiše grehom. Pored toga, bili su svesni i svoje grešnosti (vidi: 1. Timotiju 1,15). Znali su, takođe, koliko je greh ozbiljan problem; uostalom, pogledajte šta je bilo potrebno – krst Isusa Hrista – da bi problem greha bio rešen. U tolikoj meri stvarnost greha je duboka i sveopšta.

Međutim, biblijski pisci su, takođe, bili svesni Hristove sile koja može da promeni naš život i učini nas novim ljudima u Njemu.

Ove sedmice proučavaćemo šta je Petar rekao upravo o tome: o obliku novog života koji će hrišćani imati u Hristu, kada Mu se predaju i učine zavet krštenjem. U stvari, promena će biti toliko velika da će je zapaziti drugi ljudi. Petar ne kaže da će ova promena uvek biti laka; on zapravo govori o potrebi da postradamo telom (1. Petrova 4,1) da bismo izvojevali pobedu koja nam je obećana.

Petar nastavlja i započinje temu koja prožima Bibliju – stvarnost ljubavi u životu ljudi koji veruju u Isusa. »Ljubav«, piše on, »pokriva mnoštvo grijeha.« (1. Petrova 4,8) Kada volimo, kada praštamo, odražavamo ono što je Isus učinio i šta još uvek čini za nas.

Pročitajte tekst iz 1. Petrove 3,8-12. Kakav zaključak Petar daje u ovim stihovima o tome kako hrišćani treba da žive? Šta ponavlja u ovom tekstu o čemu je već pisao u 1. Petrovoj 2,20.21?

Petar savetuje vernike da svi budu »jednog uma« (*homofrones*). On ne govori o jednoobraznosti, u smislu da svi na isti način treba da misle, čine i veruju. Najbolji primer ove ideje pronalazimo u tekstu iz 1. Korinćanima 12,1-27, u kome Pavle ističe da je telo sačinjeno od različitih udova, kao što su ruke i oči, ali ipak zajedno čine jedno telo. Na isti način, Crkva je sačinjena od pojedinaca sa različitim duhovnim darovima. Oni rade zajedno i predstavljaju jedinstvenu zajednicu.

Naravno, takvo jedinstvo nije uvek lako postići. Istorija Hrišćanske crkve često je potvrđivala da je to tačno. Petar zato opominje vernike da među njima nema mesta neslaganju. On zatim usmerava svoje čitaoce da mogu pokazati ovaj hrišćanski ideal međusobnog jedinstva.

Na primer, hrišćani treba da pokažu saosećanje (1. Petrova 3,8). Saosećanje se iskazuje onda kada jedan hrišćanin pati, a ostali pate sa njim; kada se jedan hrišćanin raduje, a drugi se raduju sa njim (uporedite: 1. Korinćanima 12,26). Saosećanje nas osposobljava da sagledamo gledišta drugih ljudi, što je važan korak na putu ostvarivanja jedinstva. Petar zatim kaže da treba da volimo jedni druge, da budemo »bratoljubivi«. (1. Petrova 3,8) Isus je lično rekao da Njegove prave učenike možemo prepoznati po tome što pokazuju ljubav jedni prema drugima (Jovan 13,35). Petar dalje ističe da hrišćani treba da imaju nežno srce (1. Petrova 3,8), i treba da pokažu saučešće prema tuđim poteškoćama i slabostima.

»Raspnite svoje 'ja', poštujujte više druge nego sami sebe. Tako ćete postati jedno s Hristom. Pred celim svemirom, pred Crkvom i pred svetom, vi ćete pružati nepobitne dokaze da ste Božji sinovi i kćeri. Svojim primerom vi ćete slaviti Boga.« (Elen Vajt, *Testimonies for the Church*, 9. sveska, str. 188)

Koliko često postupamo u skladu sa ovim Petrovim rečima, naročito kada je u pitanju savet: »Ne vraćajte zla za zlo?« (1. Petrova 3,9) Kakvu smrt svoga »ja« treba da iskusimo da bismo sledili ove reči? Kako možemo doživeti tu vrstu smrti? (Vidi: Galatima 2,20)

POSTRADATI TELOM

Da, Isus je umro za naše grehe, i naša nada spasenja počiva isključivo na Njemu, na Njegovoj pravdi, koja nas pokriva i zahvaljujući kojoj smo smatrani pravednima u Božjim očima. Zahvaljujući Isusu »pred Bogom smo prihvaćeni kao da nikada nismo grešili«. (Elen Vajt, *Put Hristu*, str. 62. original)

Međutim, Božja blagodat se ne završava samo izjavom, objavom, da su nam gresi oprosteni. Bog nam, takođe, daje silu da pobedimo svoje grehe.

Pročitajte sledeće tekstove: 1. Petrova 3,18.21; 1. Petrova 4,1.2; Rimljanima 6,1-11. Na koji način su povezani stradanje i pobeda nad grehom?

U tekstu u 1. Petrovoj 3,18. upotrebljena je jedna kratka grčka reč koja naglašava sveobuhvatnu prirodu Isusove žrtve. U pitanju je reč *hapaks*, koja znači »jednom zauvek«. Petar koristi ovu reč da bi istakao sveobuhvatnu prirodu Isusovog stradanja i Njegovu smrt za nas.

Reč »dakle« u 1. Petrovoj 4,1. povezuje tekst iz 1. Petrove 4,1.2. sa onim što je upravo rečeno u 1. Petrovoj 3,18-22. U prethodnim stihovima, Petar ističe da je Hristos postradao zbog naših greha da bi nas mogao dovesti Bogu (1. Petrova 3,18), i da nas, takođe, »sad spasava krštenje«. (1. Petrova 3,21)

Krštenje je, stoga, verovatno, najbolji okvir iz koga možemo shvatiti Petrove reči »jer koji postrada tijelom, prestaje od grijeha«. (1. Petrova 4,1) Hrišćanin krštenjem učestvuje u Isusovoj patnji, smrti i vaskrsenju; hrišćanin bira da »ostalo vrijeme života u tijelu ne živi više željama čovječijim, nego volji Božijoj«. (1. Petrova 4,2) To možemo postići samo svakodnevnim predanjem Gospodu i razapinjanjem tela »sa slastima i željama«. (Galatima 5,24)

U Rimljanima poslanici 6,1-11. Pavle kaže da se hrišćani prilikom krštenja ujedinjavaju sa Isusom u Njegovoj smrti i vaskrsenju. Prilikom krštenja mi umiremo grehu. Sada treba tu smrt grehu da učinimo stvarnom u svom životu. Pavlove reči: »Tako i vi, dakle, držite sebe da ste mrtvi grijehu, a živi Bogu u Hristu Isusu Gospodu našem«, (Rimljanima 6,11), predstavljaju tajnu hrišćanskog života.

Kada ste poslednji put »postradali telom« u borbi protiv greha? Šta vaš odgovor govori o vašem hrišćanskom životu?

NANOVO ROĐEN

U Hristu imamo nov život, nov početak. Nanovo smo rođeni. To znači da će oni koji prihvate Hrista, naročito oni koji prihvate Hrista kao odrasle osobe, živeti drugačijim životom nego ranije. Zar nije svako od nas čuo neverovatna iskustva onih koji su bili u svetu i koji su doživeli korenitu promenu zahvaljujući Isusu i Njegovoj spasonosnoj blagodati?

I Petar, kada govori o umiranju svoga »ja« i novom životu koji imamo u Isusu (krštenjem u Njegovu smrt i vaskrsenje), govori o promenama koje će čovek doživeti.

Pročitajte tekst iz 1. Petrove 4,3-6. Kakve promene će se dogoditi u životu vernika, i kako se drugi odnose prema tim promenama?

Tri izraza koja je Petar upotrebio na određeni način se odnose na prekomernu upotrebu alkohola su: »pijanstvo«, »žderanje«, »pijenje«. Da upotrebimo savremeni način izražavanja, dani koje je neko provodio u ovakvim zabavama su prošli. U stvari, prema Petrovim rečima, promena koju hrišćanin doživljava treba da bude toliko velika da se oni koji su poznavali njegov pređašnji život »začude« što on više ne učestvuje u takvim raskalašnim zabavama (1. Petrova 4,4). Dakle, ovde zapažamo priliku da svedočimo nevernima, a da pritom ne propovedamo. Pobožan hrišćanski život može svedočiti više nego sve propovedi na svetu.

Šta Petar u ovim tekstovima kaže o sudu?

Ovde, kao i na drugim mestima u Bibliji (Jovan 5,29; 2. Korinćanima 5,10; Jevrejima 9,27), Petar jasno kaže da će se jednoga dana održati sud za dela učinjena »u tjelu«. (1. Petrova 4,2) Kada Petar kaže da je i »mrtvima propovjedano Jevanđelje« (1. Petrova 4,6), on misli da su ljudi, koji su sada mrtvi, čak i u prošlosti, kada su bili živi, imali priliku da upoznaju Božju spasonosnu blagodat. Dakle, Bog i njima može pravedno suditi.

Koliko se vaš život, kao osobe koja veruje u Hrista, razlikuje sada u odnosu na to kako ste živeli kada niste verovali u Njega? Kakvu promenu je Isus uneo u vaš život?

TELESNI GRESI

Nabrajujući šta su sve ljudi pogrešno činili u prošlosti, a što su prestali da čine, kada su poverovali u Isusa, Petar takođe nabroja »telesne grehe«.

Pročitajte ponovo tekst iz 1. Petrove 4,3. Šta još Petar ovde navodi?

Dve reči imaju izrazito polno značenje: »nečistote« (*aselgia*, koja znači »pohotljivost«) i »slasti« (*epithumia*, što znači »požuda« ili »želja«).

Hrišćani lako mogu da steknu pogrešan utisak o polnosti. Biblija nije protiv polnih odnosa. Naprotiv, Bog je uspostavio takav odnos. On je dao polnost ljudskom rodu kao veliki blagoslov. Polnost je postojala i na samom početku, u Edemskom vrtu. »Zato će ostaviti čovjek oca svojega i mater svoju, i priljepiće se k ženi svojoj, i biće dvoje jedno tijalo. A bjehu goli, Adam i žena mu, i ne bješe ih sramota.« (1. Mojsijeva 2,24.25) Polnost je trebalo da bude jedan od ključnih činilaca koji će ujedini muža i ženu u doživotnoj posvećenosti koja stvara najbolju osnovu za uzgajanje dece. Ova bliskost bila bi odraz odnosa kakav Bog nastoji da ostvari sa svojim narodom (vidi: Jeremija 3; Jezekilj 16; Osija 1-3).

Kada se upražnjavaju na pravom mestu, između muža i žene u braku, polni odnosi mogu biti duboki blagoslov; kada se upražnjavaju na pogrešnom mestu, u pogrešnom okviru, mogu postati jedna od najrazornijih sila na svetu. Trenutne razorne posledica ovog greha prevazilaze čovekovu moć procene. Ko među nama ne zna za živote koji su uništeni zbog zloupotrebe ovog posebnog dara?

Šta sledeći tekstovi imaju zajedničko? 2. Samuilova 11,4; 1. Korinćanima 5,1; 1. Mojsijeva 19,5; 1. Korinćanima 10,8.

Naravno, nije nam potrebna Biblija da bismo saznali izveštaje o bolu i patnji koje su ovi gresi prouzrokovali.

Ipak, moramo biti pažljivi. Gresi ovakve prirode sigurno mogu imati snažne negativne posledice na ljude, i društvo sa neodobravanjem gleda na njih. Međutim, greh je greh. Hristova smrt pokriva i ovakve grehe. Kao hrišćani, treba da budemo pažljivi, naročito u ovoj osjetljivoj oblasti, da budemo sigurni da smo izvadili »najprije brvno iz oka svojega, pa ćeš onda vidjeti da izvadiš trun iz oka brata svojega«. (Luka 6,42)

LJUBAV SVE POKRIVA

Hrišćani su čak i u Petrovo vreme živeli očekujući skori Isusov povratak i kraj istorije sadašnjeg sveta. Ovo znamo iz teksta u 1. Petrovoj 4,7: »A svemu se kraj približi. Budite, dakle, mudri i trijezni u molitvama.« Drugim rečima, budite spremni za kraj. U određenom, vrlo stvarnom smislu, »kraj«, što se nas tiče, nije ništa više do trenutak smrti. Kada zatvorimo oči prilikom smrti, bez obzira da li su prošle hiljade godina ili samo nekoliko dana, sledeće čega ćemo biti svesni jeste Drugi Isusov dolazak i kraj sveta.

Kako prema Petrovim rečima hrišćani treba da žive s obzirom da se »kraj svemu približi«? Vidi: 1. Petrova 4,7-11.

Pored toga što treba da budu mudri i trezni u molitvama, hrišćani treba da imaju »neprestanu ljubav među sobom; jer ljubav pokriva mnoštvo grijeha«. (1. Petrova 4,8)

Šta to znači? Kako ljubav pokriva grehe? Odgovor pronalazimo u tekstu u kome Petar navodi reči iz Priča Solomunovih 10,12: »Mrzost zameće svađe, a ljubav prikriva sve prijestupe.« Kada volimo jedni druge, spremnije i lakše opraštamo onima koji su nas povredili ili uvredili. Ljubav obavezuje Hrista da nam oprost; naša ljubav treba nas da nagoni da opraštamo drugima. Gde ljubav obiluje, sitne uvrede, čak i one velike, spremnije budu oprostene i zaboravljene.

Petar izražava istu ideju kao Isus i Pavle, koji kažu da je čitav Zakon sažet u obavezi da volimo Boga celim svojim srcem i da volimo svoje bližnje kao sebe (Matej 22,34-39; Rimljanima 13,8-10).

Petar, takođe, podstiče hrišćane da budu gostoljubivi. Drugi dolazak je možda blizu, ali hrišćani ne treba da se zbog toga povuku iz društvenih odnosa. Zatim, kada hrišćani govore, moraju to činiti tako kao da govore reči Božje. Drugim rečima, ozbiljnost vremena poziva na ozbiljno svedočenje o duhovnim istinama.

»Ljubav pokriva mnoštvo grijeha.« Ko je zgrešio prema vama? Kako možete pokazati ljubav potrebnu da »pokrije« taj greh? Zašto to i za vas predstavlja prednost?

ZA DALJE PROUČAVANJE

»Ljubav koja dugo trpi i plemenita je neće pretvarati nepromišljenost u neoprostivu uvredu, niti će preuveličavati tuđe pogreške. Pismo jasno uči da se prema zalutalima treba ponašati strpljivo i obzirno. Ako postupamo na pravi način, okorelo srce može biti osvojeno za Hrista. Isusova ljubav pokriva mnoštvo greha. Njegova blagodat nikada ne podstiče da otkrivamo greške drugih, osim u slučaju opravdane potrebe.« (Elen Vajt, *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, str. 267) Razmislite, na primer, o Isusu i ženi uhvaćenoj u preljubi (Jovan 8,1-11). Na ovaj događaj obično gledamo kao na ispoljavanje Hristove blagodati prema posrnujoj ženi, i to je istina. Međutim, postoji još jedan dublji elemenat. Zašto je Isus, suočavajući se sa verskim vođama koji su doveli ženu k Njemu, napisao »tajne grehe njihovog života«. (Elen Vajt, *Čežnja vekova*, str. 461. original) u prašini, u kojoj su reči odmah mogle biti izbrisane? Zašto ih nije neposredno optužio, objavljujući pred svima sve što je znao o njihovim gresima, koji su bili možda isto toliko rđavi ili čak i veći od onih koje je žena počinila? Umesto toga, Isus im je pokazao da zna za njihovo licemerstvo i zlo, a da, ipak, neće da ih otkrije drugima. Možda je to bio Isusov način da dopre do ovih ljudi, pokazujući im da poznaje njihove namere i pružajući im na taj način priliku da se spasu. To je snažna pouka za nas kada treba da se suočimo sa onima koji su zgrešili.

ZA RAZGOVOR:

- 1. Razmišljajte o pitanju jedinstva nasuprot jednoobraznosti. Postoje li oblasti u kojima treba da budemo u potpunijem jedinstvu misli da bismo delovali kao Crkva? Ako je tako, koje su to oblasti i kako možemo ostvariti potrebno jedinstvo? Nasuprot tome, u kojim oblastima različitost mišljenja nije štetna, već je, zapravo, korisna?**
- 2. Kakvo je vaše iskustvo u vezi sa idejom da je potrebno da »postradamo telom« da bismo pobedili greh? Šta to znači? Da li nas Božja sila menja, i njeno prisustvo u našem životu, odmah ukazuje da mi ne stradamo telom da bismo izvojevali pobedu? Ako ne, zašto ne?**
- 3. Osvrnite se na razorne posledice koje je alkohol doneo u životu mnogih ljudi. Šta kao Crkva možemo učiniti da pomognemo drugima da uvide opasnost koja potiče od njega? Kako mlade možemo učiniti svesnima kakvu bi grešku napravili čak i kada bi samo probali ovu supstancu koja im može naneti strašno zlo?**

STRADANJE ZA HRISTA

6. Biblijska doktrina

Od 29. aprila do 5. maja

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: 1. Petrova 1,6; 3,13-22; 2. Timotiju 3,12; 1. Petrova 4,12-14; Otkrivenje 12,17; 1. Petrova 4,17-19.

Tekst za pamćenje: »Jer ste na to i pozvani, jer i Hristos postrada za nas, i nama ostavi ugled da idemo Njegovijem tragom.« (1. Petrova 2,21)

Progonstvo koje se dogodilo u prvih nekoliko vekova hrišćanstva dobro je poznato. U samoj Bibliji, naročito u Delima apostolskim, nagovešteno je šta Crkvi predstoji. Progonstvo, zajedno sa stradanjem koje donosi, takođe je bila sadašnja stvarnost u životu hrišćana kojima Petar upućuje poslanicu.

Petar u prvom poglavlju objašnjava: »Premda ste sad malo, gdje je potrebno, žalosni u različnijem napastima, da se kušanje vaše vjere mnogo vrednije od zlata propadljivoga, koje se kuša ognjem, nađe na hvalu i čast i slavu, kad se pokaže Isus Hristos.« (1. Petrova 1,6.7) Jedna od poslednjih izjava u poslanici takođe se bavi istom idejom: »A Bog svake blagodati, koji vas pozva na vječnu svoju slavu u Hristu Isusu, On da vas, pošto malo postradate, savrši, da utvrdi, da ukrijepi, da utemelji.« (1. Petrova 5,10)

U okviru ove kratke poslanice, tri obimnija teksta govore o stradanju Petrovih čitalaca za Hrista (1. Petrova 2,18-25; 3,13-21; 4,12-19). Na osnovu toga zaključujemo da je stradanje izazvano progonstvom glavna tema 1. Petrove poslanice na koju ćemo se sada osvrnuti.

Su

Proučiti
celu
pouku

PROGONSTVO RANIH HRIŠĆANA

Pročitajte tekst iz 1. Petrove 1,6; 5,10. O čemu Petar govori u ovim stihovima, i kako prema njegovim rečima čitaoci treba da odgovore na ono sa čim se suočavaju?

U prvih nekoliko vekova samo činjenica da ste hrišćanin mogla je biti uzrok strašne smrti. Pismo upućeno rimskom caru Trajanu pokazuje koliko je sigurnost prvih hrišćana bila neizvesna. Pismo je napisao Plinije, koji je u vreme pisanja bio upravitelj Ponta i Vitinije (111-113. g.n.e), dve oblasti spomenute u 1. Petrovoj 1,1.

Plinije je pisao Trajanu tražeći savet šta da čini sa ljudima koji su optuženi da su hrišćani. On je objasnio da je pogubio one koji su ostali pri tome da su hrišćani. Drugima, koji su izjavili da više nisu hrišćani, iako su ranije bili, Plinije je dozvolio da dokažu svoju nevinost tražeći od njih da prinesu tamjan kipovima cara Trajana i brojnih bogova, i prokunu Isusa.

Obožavanje živog cara retko se sprovodilo u Rimu, iako su u istočnom delu Rimskog carstva, u koji je 1. Petrova poslanica poslata, carevi dozvoljavali, ponekad i podsticali, podizanje hramova posvećenih njima. Neki od ovih hramova imali su svoje sveštenike i oltare na kojima su prinošene žrtve. Kada je Plinije prisiljavao hrišćane da pokažu svoju odanost caru prinoseći tamjan carevom kipu, on je sledio običaj koji je odavno bio ustanovljen u Maloj Aziji.

U određenim razdobljima u prvom veku hrišćani su se suočavali sa ozbiljnom opasnošću samo zato što su hrišćani. Prilike su naročito bile takve u vreme vladavine cara Nerona (54-68. g.n.e) i Domicijana (81-96.g.n.e).

Ipak, progonstvo prikazano u 1. Petrovoj poslanici više je lokalnog karaktera. Posebnih primera progona o kojima Petar govori u pismu ima samo nekoliko, ali oni uključuju lažne optužbe (1. Petrova 2,12), uvrede i ukore (1. Petrova 3,9; 4,14). Iako su nevolje bile teške, nisu se završile opštim zatvaranjem ili smrću, bar ne u tom trenutku. Ali ipak, zbog toga što su živeli kao hrišćani, vernici su se našli u sukobu sa značajnim elementima šireg društva prvog veka, i mogli su stradati zbog svojih verovanja. Zato je Petar izrazio ozbiljnu zabrinutost kada je pisao ovu prvu poslanicu.

HRISTOVO STRADANJE I PRIMER

Pročitajte tekst iz 1. Petrove 3,13-22. Kako hrišćani treba da odgovore onima koji žele da im naude zbog njihove vere? Kakva veza postoji između Isusovog stradanja i stradanja koje su doživeli vernici zbog svoje vere?

Kada Petar kaže: »Ako i stradate pravde radi, blaženi ste« (1. Petrova 3,14), on zapravo ponavlja Isusove reči: »Blago prognanima pravde radi.« (Matej 5,10) On zatim kaže da hrišćani ne treba da se plaše onih koji ustaju protiv njih, već treba da poštuju Hrista kao Gospoda u svojim srcima (1. Petrova 3,15). Ovo svedočanstvo koje u svom srcu daju o Isusu pomoći će im da zaustave strah sa kojim se suočavaju zbog onih koji im se protive.

Petar zatim savetuje da hrišćani uvek treba da budu u stanju da objasne nadu koju imaju, ali da to treba da učine u krotosti i strahu (»strah« se ponekad prevodi kao »poštovanje«; vidi: 1. Petrova 3,15.16).

Petar nalaže hrišćanima da pazе da ne daju drugima povoda da ih optužuju. Savest mora da im bude čista (1. Petrova 3,16). Ovo je važno jer će tada oni koji optužuju hrišćanina biti osramoćeni njegovim besprekornim životom.

Naravno, nikakve vrednosti nema u tome ako neko strada čineći zlo (1. Petrova 3,17). Uzima se u obzir samo ako neko strada zato što čini dobro i ono što je ispravno. »Jer je bolje, ako hoće volja Božija, da stradate dobro čineći, negoli zlo čineći.« (1. Petrova 3,17)

Petar zatim koristi Isusov primer. Hristos je lično stradao zbog svoje pravde; svetost i čistota Njegovog života stajali su kao stalni prekor onima koji su Ga mrzeli. Ako je iko stradao zato što je činio dobro, a ne zlo, onda je to Isus.

Međutim, Njegovo stradanje obezbedilo je jedino sredstvo spasenja. On je umro umesto grešnika (»Pravednik za nepravednike«, 1. Petrova 3,18), da bi oni koji veruju u Njega imali obećanje večnog života.

Da li ste ikada stradali, ne zato što ste učinili nešto rđavo, već zato što ste ispravno postupili? Kakvo je bilo to iskustvo i šta ste naučili o tome šta znači biti hrišćanin i odražavati Hristov karakter?

VATRENA ISKUŠENJA

Pročitajte tekst iz 1. Petrove 4,12-14. Zašto Petar kaže da vernici ne treba da se iznenade zato što stradaju? Vidi: 2. Timotiju 3,12; Jovan 15,18.

Petar je jasan da podneti progonstvo zbog hrišćanstva znači učestvovati u Hristovom stradanju. Ono nije nešto što se ne može očekivati. Naprotiv, Pavle je zabeležio sledeće: »A i svi koji pobožno hoće da žive u Hristu Isusu, biće gonjeni.« (2. Timotiju 3,12) Isus je lično upozorio svoje sledbenike na ono sa čim će se suočiti: »Tada će vas predati na muke, i pobiće vas, i svi će narodi omrznuti na vas imena Mojega radi. I tada će se mnogi sablazniti, i drug druga izdaće, i omrzuće drug na druga.« (Matej 24,9.10)

Prema rečima Elen Vajt: »To će se dogoditi svima koji žele pobožno da žive u Isusu Hristu. Progonstvo i poniženje očekuju sve one koji su nadahnuti Hristovim duhom. Priroda progonstva vremenom će se menjati, ali načelo – duh koji ga nadahnjuje – ostaće isto, biće to isti duh koji je, još od Aveljevih dana, ubijao Gospodnje izabranike.« (Elen Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 576. original)

Pročitajte tekst iz Otkrivenja 12,17. Šta govori o progonstvu hrišćana u poslednjim danima?

Nema sumnje da veran hrišćanin uvek može da doživi progonstvo, o čemu Petar ovde i govori opominjući svoje čitaoce o »vručini koja vam se događa za kušanje vaše«.

Reč »vručina« je dobra metafora. Vatra može biti razorna, ali može, takođe, očistiti nečistoće. Zavisi od toga ko je zahvaćen vatrom. Vatra uništava kuće, ali čisti srebro i zlato. Iako niko namerno ne treba da izazove progonstvo, Bog iz njega može izvući dobro. Dakle, Petar govori svojim čitaocima (i nama): Da, progonstvo je rđavo, ali nemojte se obeshrabriti zbog toga kao da je u pitanju nešto neočekivano. Nastavite dalje u veri.

Kako možemo uzdići, ohrabriti i pomoći onima koji stradaju zbog svoje vere?

SUDI I BOŽJI NAROD

Uporedite tekst iz 1. Petrove poslanice 4,17-19. sa tekstem iz Knjige proroka Isaije 10,11.12. i Knjige proroka Malahije 3,1-6. Šta im je zajedničko?

U svim ovim tekstovima prikazano je da proces suda počinje od Božjeg naroda. Petar čak povezuje stradanje svojih čitalaca sa Božjim sudom. Za njega su stradanja koja njegovi čitaoci hrišćani doživljavaju možda ništa manje do Božji sud, koji počinje od Božje kuće. »Zato i koji stradaju po volji Božijoj neka Mu kao vjernome Tvorcu predaju duše svoje u dobriem djelima.« (1. Petrova 4,19)

Pročitajte tekst iz Jevanđelja po Luki 18,1-8. Kako nam ovaj tekst pomaže da shvatimo Božji sud?

U biblijska vremena ljudi su obično želeli da svoja pitanja rešavaju na sudu. Slika siromašne udovice u Jevanđelju po Luki 18,1-8. prikazuje širi stav prema sudu. Udovica zna da će izaći kao pobednica iz tog slučaja samo ako pronađe sudiju koji će se zauzeti za njen slučaj. Ona nema dovoljno novca niti položaj da bi se za njen slučaj čulo, ali ona konačno ubeđuje sudiju da je saslušati i da joj da ono što zaslužuje. Kao što Isus kaže: »A kamoli Bog neće odbraniti izbranih svojih koji Ga mole dan i noć...?« (Luka 18,7) Greh je doneo zlo na ovaj svet, i Božji narod vekovima čeka da Bog ponovo postavi stvari na pravo mesto.

»Ko se neće pobojati Tebe, Gospode, i proslaviti ime Tvoje? Jer si ti Jedini svet; jer će svi neznabošci doći i pokloniti se pred Tobom; jer se Tvoji sudovi javiše.« (Otkrivenje 15,4)

Razmislite o celokupnom zlu na svetu koje je prošlo i još uvek nekažnjeno prolazi. Zašto je, onda, ideja pravde, i Božjeg pravednog suda, toliko važna za nas hrišćane? Kakvu nadu dobijate iz obećanja da će pravda biti zadovoljena?

VERA USRED ISKUŠENJA

Kao što smo videli, Petar je pisao vernicima koji su stradali zbog svoje vere. I kao što je hrišćanska istorija pokazala, prilike su se samo još više pogoršale, bar za neko vreme. Sigurno je da su mnogi hrišćani u narednim godinama pronašli mir i utehu u Petrovim rečima. Nema sumnje da je i danas mnogi pronalaze.

Zašto stradanje? To je, naravno, vekovima staro pitanje. U knjizi o Jovu, jednoj od prvih napisanih biblijskih knjiga, stradanje je ključna tema. Zaista, ako je postojao neko (pored Isusa) koji nije stradao kao »krvnik, ili kao lupež, ili kao zločinac, ili kao onaj koji se miješa u tuđe poslove« (1. Petrova 4,15), bio je to Jov. Uostalom, čak je i Bog rekao o Jovu: »Jesi li vidio slugu mojega Jova? Nema onakvoga čovjeka na zemlji, dobra i pravedna, koji se boji Boga i uklanja se oda zla.« (O Jovu 1,8) Pa ipak, pogledajte šta je jadni Jov podneo, ne zato što je bio zao, već zato što je bio dobar!

Kako sledeći tekstovi pomažu da odgovorimo na pitanje porekla stradanja? 1. Petrova 5,8; Otkrivenje 12,9; Otkrivenje 2,10.

Kratak odgovor glasi da stradamo zato što se nalazimo usred velike borbe između Hrista i sotone. To nije samo slika ili simbol dobra i zla u našoj prirodi. Postoji stvaran đavo i stvaran Isus koji vode stvarnu bitku za ljudska bića.

Pročitajte tekst iz 1. Petrove 4,19. Kako nam ove Petrove reči pomažu u našim borbama?

Kada stradamo, naročito kada to stradanje nije neposredna posledica naših rđavih dela, mi prirodno postavljamo pitanje koje je Jov stalno postavljao: Zašto? I, kao što se često događa, ne dobijamo odgovor. Petar kaže sve što možemo da učinimo, čak i usred stradanja, jeste da predamo svoju dušu Bogu, imajući poverenja u Njega, našeg »vernog Tvorca«, i nastavimo da činimo »dobra dela«. (1. Petrova 4,19)

Zašto je poznavanje Božjeg karaktera, poznavanje Njegove dobrote i ljubavi usmereno nama lično, toliko važno za hrišćanina, naročito onog koji strada? Kako svi možemo bolje upoznati Boga i Njegovu ljubav?

ZA DALJE PROUČAVANJE

U odeljku od nedelje govori se o progonstvu sa kojim su se hrišćani suočili. Sledi potpuniji izveštaj iz pisma upućenog caru o stradanjima hrišćana u prvim vekovima: »...Metod koji sam primenio prema onima koji su bili optuženi da su hrišćani je sledeći: ispitivao sam ih da li su hrišćani; ako su to priznali, ponavljao sam pitanje još dva puta, ukazujući im na mogućnost smrtne kazne; ako nisu odustajali od svoje izjave, naredio bih da ih pogube. Kakva god da je priroda njihove vere, makar nemam sumnje da je njihova neposlušnost i kruta nepopustljivost zaslužila kaznu.«

»One koji su porekli da su hrišćani, ili da su ikada bili, koji su sa mnom prizvali bogove, i ponudili svoju duboku odanost, uz vino i tamjan, vašem kipu, koji sam naredio da donesu za tu svrhu, zajedno sa kipovima bogova, i koji su na kraju prokleli Hrista – kako kažu, oni koji su pravi hrišćani ne bi mogli biti primorani da učine nijedno od ovih dela – smatrao sam da je prikladno da ih pustim. Neki, koji su bili imenovani od strane tog glasnika, prvo su priznali da su hrišćani, a zatim su to porekli; istina, bili su tog ubeđenja, ali su ga odbacili, neki pre tri godine, neki pre mnogo godina, a nekoliko njih pre dvadeset i pet godina. Oni su se svi poklonili vašem kipu i likovima bogova, i prokleli Hrista.« (*Pliny Letters* [London: William Heinemann, 1915], knjiga 10:96, 2. sveska, str. 401-403)

ZA RAZGOVOR:

1. Šta je prema onome što je otkriveno u ovom neverovatnom pismu bio glavni problem sa kojim su se hrišćani suočili? Kakve sličnosti vidimo sa događajima u poslednjim danima, kao što je prikazano u Trećoj anđeoskoj vesti u Otkrivenju 14,9-12? Šta nam to govori o određenim osnovnim problemima u samoj velikoj borbi?

2. »Oni koji poštuju Božji zakon bili su optuženi da su prizvali božanske sudove na Zemlju, pa će biti proglašeni krivim i za strašne poremećaje u prirodi, sukobe i krvoprolića među ljudima koji su ispunili Zemlju jaucima. Sila koja je pratila objavljivanje poslednje opomene razgnevila je bezakonike, njihov gnev je usmeren protiv svih koji su prihvatili vest, a sotona će još žešće raspirivati duh mržnje i progonstva.« (Elen Vajt, *Velika borba*, str. 614.615. original) Iako ne znamo kada će se sve ovo dogoditi, kako uvek možemo biti spremni da se suočimo sa protivljenjima zbog svoje vere, bez obzira u kom obliku se to protivljenje javlja? Šta je ključno da bismo bili spremni?

VOĐA KAO SLUGA

7. Biblijska doktrina

Od 6. do 12. maja

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: 1. Petrova 5,1-10; Dela 6,1-6; Jeremija 10,21; Matej 20,24-28; Priče 3,34; Otkrivenje 12,7-9.

Tekst za pamćenje: »Sve svoje brige bacite na Nj, jer se On brine za vas.« (1. Petrova 5,7)

Istraživanja o crkvama koje rastu skoro uvek ističu važnost uspešnog vođstva. Ovakvo vođstvo svoju viziju preuzima od Boga i iz Njegove reči i svima u zajednici pruža priliku da primene svoje duhovne darove u težnji da ostvare evanđeoski nalog.

Međutim, vođenje crkve predstavlja veliki izazov. Crkve u velikoj meri vode dobrovoljci, koji često ulažu svoje vreme iako su već veoma zauzeti. Vernici mogu da uskrate svoju podršku time što će prestati da prisustvuju događajima koje ne podupiru. Dalje, uspešan hrišćanski vođa mora biti osoba duboko posvećena duhovnosti. Ne treba da zaboravimo da se Petar obraća crkvama koje se suočavaju sa progonstvom. Crkveni vođa je posebno osetljiv u takvim trenucima. Ko je, onda, osposobljen za ovakav zadatak?

Petar u svojoj 1. Poslanici 5,1-10. upućuje pitanje hrišćanskog vođstva na nivo mesne crkve. U ovim stihovima, on piše o određenim važnim karakteristikama koje nisu potrebne samo lokalnim vođama, već i vernicima. Njegove reči su važne za nas danas isto koliko su bile i za ondašnje vernike.

Su

Proučiti
celu
pouku

STAREŠINE U RANOJ CRKVI

Pročitajte sledeće tekstove: Dela 6,1-6; 14,23; 15,6; 1. Timotiju 5,17; 1. Petrova 5,2. Kakav uvid nam ovi stihovi daju u vezi sa izazovima sa kojima se suočavala Rana crkva i ulogom njenih vođa?

Obraćanje velikog broja ljudi i pridruživanje Crkvi jeste ogroman Božji blagoslov. Ipak, kao što iskustvo najranijih hrišćana pokazuje, brz rast može izazvati i probleme.

Na primer, tekstovi iz Dela apostolskih od 1. do 5. poglavlja izveštaju o vođstvu Svetog Duha i obraćenju mnogih hrišćana. Stihovi iz Dela apostolskih 6,1-6. pokazuju kakve su posledice usledile: grupa vernika postala je prevelika za postojeće vođstvo, pa je bilo potrebno uspostaviti strukturu koja će omogućiti svakodnevni rad Crkve.

Problem koji je uneo slabost u organizacionu strukturu jeste žalba o neravnopravnosti. Grčka grupa vernika žalila se da su njihove udovice zanemarene prilikom svakodnevne raspodele hrane. To je dovelo do imenovanja 12 đakona čija je dužnost bila da pomognu dvanaestorici apostola u upravljanju crkvenim sredstvima.

Istina je da je Rana crkva na poseban način bila vođena Svetim Duhom. Međutim, čak i tada je postojala potreba za uspostavljanjem crkvene strukture. Jednu ključnu grupu crkvenih vođa, za kojom se veoma rano osetila potreba, činile su starešine, koje su birane u svakoj lokalnoj zajednici. Obilazeći mesta u kojima ljudi još nisu čuli za Isusa, Pavle i Varnava postavljali su starešine da vode novoosnovane grupe hrišćana (Dela 14,23).

Starešinama su bile poverene različite uloge u ranom hrišćanstvu. Kao vođe svoje lokalne zajednice, oni su povremeno preuzimali ulogu učitelja i poučavali nove obraćenike. Propovedali su i brinuli da sve neophodne pojedinosti za dobrobit zajednice budu izvršene (Dela 15,6; 1. Timotiju 5,17; 1. Petrova 5,2).

Na koje načine možete bolje sarađivati sa vođama svoje mesne crkve, čak i kada se sa njima ne slažete u svemu?

Pročitajte tekst iz 1. Petrove 5,1-4. Kakav stav vođe treba da zauzmu prilikom vršenja svoje dužnosti u Crkvi? Kako se ova načela odnose na nas, bez obzira na našu ulogu u Crkvi?

Petar započinje poučavanje starešina napominjući da je i on sam starešina. On navodi dve pojedinosti o sebi: svedok je Hristove patnje i očekuje da će imati udela u slavi koja će se javiti. Petar ovim rečima naglašava prvu osobinu koju starešina treba da poseduje: on treba da shvati važnost Hristovog stradanja za nas i kakvu nam veliku nadu nudi.

Petar upoređuje ulogu starešine sa pastirom koji čuva Božje stado. Njegovo poređenje Crkve sa ovcama pokazuje da vernici, poput ovaca, mogu ponekad krenuti svojim putem. Zato im je potreban pastir da ih vrati među vernike i pomogne da skladno međusobno sarađuju. Starešina, takođe, treba da pruži skroman primer kako hrišćanin treba da se ponaša.

Važna uloga hrišćanskog vođe je da strpljivo radi sa ljudima u Crkvi kao što pastiri strpljivo postupaju prema ovcama. Starešine ih moraju nežno okupljati radi službe Bogu i širenja vesti o Isusu onima koji treba da upoznaju Njega i spasenje koje je On omogućio.

Petar takođe napominje da starešine treba da nadgledaju dragovoljno, a ne pod prisilom. Nije uvek lako pronaći ljude spremne da prihvate izazove vođenja Crkve. To se naročito vidi u vreme rada odbora za naimenovanje. Da bi Crkva nesmetano radila, mnoge i različite dužnosti treba ispuniti. Postoje razlozi zašto mnogi ljudi nerado prihvataju ulogu vođe. Neke od ovih dužnosti zahtevaju dosta uloženo vreme, a ljudi prikladni za ovakve uloge možda već imaju mnogo obaveza. Drugi možda smatraju da nisu dovoljno spremni da preuzmu određene dužnosti. Međutim, Petar kaže da ako nas upitaju, treba spremno da preuzmemo ulogu vođe, ako je to ikako moguće.

Pročitajte tekstove iz 1. Petrove poslanice 5,3. i Jevanđelja po Mateju 20,24-28. Kakva važna načela hrišćanskog vođstva nalazimo u ovim stihovima?

Ključna reč u 1. Petrovoj 5,3. na grčkom jeziku je *katakuriueontes*. Istu reč nalazimo u Jevanđelju po Mateju 20,25. i ima značenje »vladati« ili »gospodariti« nekim. Dakle, savet upućen starešinama u 1. Petrovoj 5,3. može se prevesti na sledeći način: »Nemojte gospodariti onima o kojima se starate.« Ovaj savet odražava Isusove reči iz Jevanđelja po Mateju 20,25.

Tekst iz Jevanđelja po Mateju 20,20-23. pruža okvir Isusovim rečima zabeleženim u Jevanđelju po Mateju 20,24-28. Jakovljeva i Jovanova majka prišla je Isusu sa molbom da jedan njen sin sedne s desne, a drugi sa leve Isusove strane u Njegovom carstvu.

»Isus se nežno ponašao prema njima, ne ukoravajući njihovu sebičnost u traženju prvenstva nad svojom braćom. On je čitao njihova srca, znao je dubinu njihove privrženosti Sebi. Njihova ljubav nije samo ljudsko osećanje, iako obesvećeno zemaljskom prirodom svog ljudskog kanala, ono izvire iz izvora Njegove iskupljujuće ljubavi. On nije želeo da ukori, već da probudi i očisti.« (Elen Vajt, *Čežnja vekova*, str. 548. original)

Isus objašnjava da taj uzvišeni položaj dodeljuje Otac, a ne On. Međutim, On nastavlja i kaže da je ključna razlika između Njegovog carstva i carstava neznabožackih naroda u vrsti vođe koji će se pojaviti u Njegovom carstvu. Oni koji žele da budu vođe u carstvu u kome je Isus Car moraju postati sluge zato što će vođe u Isusovom carstvu biti nalik Isusu. »Kao što ni Sin Čovječij nije došao da Mu služe, nego da služi i dušu svoju da u otkup za mnoge.« (Matej 20,28)

Dakle, Petar poziva crkvene vođe da streme istom idealu: pokornost i samoodricanje koje zapažamo u Isusu mora se, takođe, otkriti i u njihovom životu.

Pročitajte tekst iz Filibljanima poslanice 2,4-8. Kako se ove Pavlove reči slažu sa onim što je Petar zabeležio? Što je još važnije, kako možemo učiniti ono na šta smo pozvani u ovim stihovima?

PONIZNOST KAO ODEĆA

Društvo starog sveta u kome je Petar živeo bilo je veoma raslojeno. Vladajuće društvo imalo je, kako to mi danas nazivamo, »zapovedničko držanje«. Oko njih se nalazilo mnoštvo ljudi na nižem položaju, a najniži položaj pripadao je robovima. Poniznost je bila svojstven stav pripadnika nižeg sloja društva prema onima koji su pripadali višem društvenom sloju. Grčka reč za poniznost ima značenje »skroman«, »ništavan« »slab« i »siromašan«. Ova reč opisuje ljude bez položaja i moći u društvu. U svetu izvan judaizma i hrišćanstva, reč »ponizan« odnosila se na ljude niže klase, a ponizno ponašanje nije se smatralo prikladnim za slobodne ljude.

Pročitajte tekst iz 1. Petrove 5,5-7. Šta je toliko neverovatno u onome što je Petar u ovim stihovima napisao s obzirom na okvir i vreme u kome su živeli?

Poniznost se u Bibliji posmatra u drugačijem svetlu u odnosu na to kako se posmatrala u vreme i kulturi u kojima je Petar živeo. Petar iz Septuaginte (grčki Stari zavet) navodi tekst iz Priča Solomunovih 3,34. stih koji se, takođe, navodi u Poslanici apostola Jakova 4,6. U Starom zavetu je zabeleženo da je deo Božjeg delovanja u istoriji bio da obori ohole i silne (Isaija 13,11; 23,9; O Jovu 40,11).

Pravi stav koji čovek treba da ima prema Bogu je poniznost. »Ponizite se, dakle, pod silnu ruku Božju, da vas povisi kad dođe vrijeme.« (1. Petrova 5,6) Poniznost, pre nego ponos, treba da bude svojstvena ne samo u odnosu hrišćanina prema Bogu već i u međusobnim odnosima među hrišćanima (1. Petrova 5,5).

Hrišćani, čak i hrišćanske vođe, svesni su da su grešnici spaseni Božjom blagodaću. U tom najvažnijem smislu, mi smo, onda, jednaki, i pred krstom treba svi da se ponizimo. Ova poniznost mora biti pokazana i u našem odnosu prema drugima, naročito onima kojima smo nadređeni. Naravno, svako može biti ponizan pred Bogom, Stvoriteljem neba i Zemlje. Takođe, prilično je lako biti ponizan pred onima koji su »iznad« nas, koji imaju moć nad nama i koji zauzimaju viši položaj nego mi. Prava proba nastupa kada pokazujemo poniznost prema onima koji su »ispod« nas, koji nemaju vlast nad nama. O takvoj poniznosti Petar ovde govori.

Kako nam krst i ono što on predstavlja pomaže da uvek budemo ponizni?

KAO LAV KOJI RIČE

Kao što smo već videli, Petar je pisao o pozadini progonstva. Tema velike borbe Petrovim čitaocima nije bila samo nestvarno učenje; oni su je doživljavali na način na koji mnogi od nas to nisu, makar za sada.

Pročitajte tekstove iz 1. Petrove 5,8-10. i Otkrivenja 12,7-9. Šta ovi tekstovi uče o poreklu zla i sotoninom delovanju u našem svetu?

Knjiga Otkrivenje ističe da hrišćani imaju ulogu u kosmičkoj bici između sila dobra i sila zla. Sile dobra predvodi Isus, koji je Božja reč, Car nad carevima i Gospodar nad gospodarima (Otkrivenje 19,13.16). Sile zla predvodi đavo, koji se zove i sotona, i prikazan je kao aždaja (Otkrivenje 12,7-9; 20,7.8). Iako opšteprihvaćeni mediji, čak i neki hrišćani, poriču da sotona postoji, činjenica je da je đavo moćno biće koji gaji samo zle namere prema nama. Ipak, radosna vest je da će đavo na kraju konačno biti uništen (Otkrivenje 20,9.10).

Petar ne umanjuje opasnost koju đavo predstavlja. On je poput lava koji riče i traži koga da proždere (1. Petrova 5,8). Petar takođe ističe da njegovi čitaoci mogu prepoznati silu đavola u svojim trenutnim stradanjima. Ipak, ova patnja završiće se večnom slavom (1. Petrova 5,10).

Pročitajte ponovo tekst iz 1. Petrove 5,10. O čemu Petar ovde govori?

Iako ne znamo pravu prirodu njihovim nevolja, ono što možemo videti jeste nada koju Petar izražava. Da, sotona je stvaran. Borba je stvarna, i naše patnje su stvarne. Međutim, »Bog svake blagodati« porazio je đavola. Dakle, kakvu god patnju da doživimo, ako ostanemo verni – čak i do same smrti (vidi: Jevrejima 11,13-16) – pobjeda je osigurana zahvaljujući Isusu.

Kako možemo naučiti da se čvrsto držimo u veri i izdržimo do kraja, bez obzira šta nas snalazi?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Isusovo ponašanje prilikom Poslednje večere predstavlja izuzetan primer kako se Isus, Vođa, ponaša kao sluga. U tom trenutku Isus je bio u potpunosti svestan ko je (Božji Sin) i da treba da se vrati svom Ocu (Jovan 13,1). Posle večere On je oprao noge učenicima. Zatim je rekao: »Kad, dakle, Ja oprah vama noge Gospod i Učitelj, i vi ste dužni jedan drugome prati noge. Jer Ja vam dadoh ugled da i vi tako činite kao što Ja vama učinih.« (Jovan 13,14.15) Svaki put kada Isusovi sledbenici peru jedni drugima noge, oni ne samo da se podsećaju ovog događaja, oni podsećaju jedni druge da biti vođa u Isusovom carstvu znači biti sluga. Nema sumnje da su se učenici do kraja svog života, naročito kada su bolje shvatili ko je zapravo Isus, sećali ovog čina poniznosti svoga Učitelja. Nema sumnje, takođe, da je Petar to imao na umu kada je pozvao crkvene starešine da ne vladaju drugima, već da se »odenu u poniznost«.

»Ponizivši se da postane čovek, Hristos je pokazao poniznost kojoj se dive sve nebeske sile. Delo spuštanja u položaj čoveka ne bi predstavljalo nikakvo poniženje da nije bilo Hristovog uzvišenog prapostojanja. Mi moramo otvoriti svoj um za činjenicu da je Hristos odložio svoju carsku odoru, svoju carsku krunu, svoj visoki zapovednički položaj, i odenuo svoju božansku prirodu u ljudsku, da bi se mogao sresti sa čovekom na njegovom nivou, da bi ljudskom rodu doneo moralnu snagu kojom njegovi pripadnici postaju sinovi i kćeri Božje. Da bi otkupio čoveka, Hristos je postao poslušan sve do smrti, do smrti na krstu.

Krotost i poniznost, koje su obeležavale Hristov život, postaće obeležje života i karaktera onih koji 'hode kao On što je hodio'« (1. Jovanova 2,6; Elen Vajt, *Sinovi i kćeri Božje*, str. 79)

ZA RAZGOVOR:

1. Isus je započeo svoju službu suprotstavljajući se đavolu. Iznemogao, posle 40 dana posta, bio je u stanju da se odupre sotoninim iskušenjima navodeći biblijske tekstove (Matej 4,1-11; Marko 1,12.13; Luka 4,1-13). Šta ovaj događaj govori o tome kako mi, takođe, možemo da se odupremo sotonu u svom životu?

2. Kakve ste primere prave poniznosti zapazili u životu drugih ljudi? Šta možete naučiti iz ovih primera?

3. Odgovorite u razredu na sledeće pitanje: Koje osobine treba da poseduje dobar hrišćanski vođa pored onih koje je Petar naveo u stihovima za ovu sedmicu? Kako se ove osobine mogu poklopiti sa dobrim osobinama svetovnih vođa? Po čemu se razlikuju?

4. Kako biste odgovorili na tvrdnju da sotona nije stvaran, već samo simbol zla u ljudskoj prirodi?

ISUS U SPISIMA APOSTOLA PETRA

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: 1. Petrova 1,18.19; Kološanima 1,13.14; Isaija 53,1-12; Jovan 11,25; Psalm 18,50; 2. Petrova 1,1.

Tekst za pamćenje: »Koji grijehе naše sam iznese na tijelu svojemu na drvo, da za grijehе umremo, i za pravdu živimo; kojega se ranom iscijeliste.« (1. Petrova 2,24)

Pošto smo proučili 1. Petrovu poslanicu, trebalo je do sada da uvidimo da je Petar, bez obzira na sadržaj i određena pitanja koja postavlja, uvek usredsređen na Isusa. Isus prožima sve o čemu Petar piše; On je zlatna nit protkana kroz celu poslanicu.

Od prvog stiha, u kome Petar kaže da je »apostol« Isusa Hrista, do poslednjeg, u kome je zabeležio: »Mir vam svima u Hristu Isusu« (1. Petrova 5,14), Isus je glavna Petrova misao. Petar u svojoj poslanici govori o Isusovoj smrti i žrtvi koju je podneo za nas. Govori o velikom stradanju koje je Isus doživeo, a Isusov primer u tom stradanju postavlja kao naš uzor. Govori o Isusovom vaskrsenju i o tome šta ono znači za nas. Zatim, govori o Isusu ne samo kao o Mesiji (*Hristos*), »Pomazaniku«, već o Isusu kao božanskom Mesiji. To jest, u 1. Petrovoj poslanici zapažamo činjenice o Isusovoj božanskoj prirodi. On je Bog lično, koji je došao u ljudskom telu, živeo i umro da bismo mi imali nadu i obećanje o večnom životu.

Ove sedmice ponovo ćemo se osvrnuti na 1. Petrovu poslanicu i bliže razmotriti šta ona otkriva o Isusu.

Su

Proučiti
celu
pouku

ISUS, ŽRTVA PODNETA ZA NAS

Tema koja se proteže kroz celu Bibliju jeste Božje delo spasavanja palog čovečanstva. Od pada Adama i Eve u 1. Mojsijevoj do pada Vavilona u Otkrivenju, Pismo na ovaj ili onaj način otkriva Božje nastojanje da spase »što je izgubljeno.« (Luka 19,10) Ova tema prisutna je, takođe, i u Petrovim poslanicama.

Pročitajte sledeće tekste: 1. Petrova 1,18.19; Kološanima 1,13.14. Šta znači biti otkupljen i kako je krv povezana sa otkupljenjem?

Tekst iz 1. Petrove poslanice 1,18.19. opisuje značaj Isusove smrti na sledeći način: »Znajući da se propadljivijem srebrom ili zlatom ne iskupiste iz sujetnoga svojeg življenja... nego skupocjenom krvlju Hrista, kao bezazlena i prečista Jagnjeta.« U ovim stihovima date su dve ključne slike: iskupljenje i životinjska žrtva.

Reč »iskupljenje« u Bibliji se koristi na nekoliko načina. Na primer, prvorođeno magare (koje se ne može prineti na žrtvu) i prvorođeni sin (2. Mojsijeva 34,19.20) mogli su biti otkupljeni jagnjetom kao žrtvom zamenom. Novac je mogao biti upotrebljen za otkup baštine koja je bila prodana zbog siromaštva (3. Mojsijeva 25,25.26). Što je najvažnije, rob je mogao biti otkupljen (3. Mojsijeva 25,47-49). Petar prvo obavestava čitaoce da cena otkupa iz »sujetnoga svojeg življenja, koje ste vidjeli od otaca« (1. Petrova 1,18) nije bila ništa manje do »skupocjena krv Hrista, kao bezazlena i prečista Jagnjeta«. (1. Petrova 1,19) Slika jagnjeta, naravno, ukazuje na ideju životinjske žrtve.

Petar na ovaj način upoređuje Hristovu smrt sa smrću žrtvene životinje u Starom zavetu. Grešnik je u Svetinju donosio ovcu bez mane. Zatim je polagao ruke na nju (3. Mojsijeva 4,32.33). Životinja bi bila ubijena, a malo njene krvi bilo bi pomazano po oltaru; ostatak se prosipao u podnožje oltara (3. Mojsijeva 4,34). Smrt žrtvene životinje omogućavala je »iskupljenje« onome koji je prinosio žrtvu (3. Mojsijeva 4,35). Petar kaže da je Isus umro umesto nas i da nas je Njegova smrt otkupila iz našeg prethodnog življenja i propasti koju bismo doživeli.

Čemu nas činjenica da naša nada u spasenje počiva jedino na zameni, koja je kažnjena umesto nas, uči o našoj potpunoj zavisnosti od Boga?

HRISTOVO STRADANJE

Hrišćani često govore o Hristovoj pasiji. Reč »pasija« potiče od grčke reči koja znači »stradati«, a izraz »Hristovo stradanje« obično se odnosi na sve što je Isus podneo u poslednjim trenucima svog života, počevši od pobedonosnog ulaska u Jerusalim. Petar, takođe, razmišlja o temi Hristovih muka u tim poslednjim danima.

Pročitajte tekstove iz 1. Petrove poslanice 2,21-25. i Knjige proroka Isaije 53,1-12. Šta je prema ovim stihovima Isus podneo radi nas?

Kada je reč o Isusovom stradanju, posebno je značajna jedna pojedinost. On je izneo »grijehe naše sam na tijelu svojemu na drvo (misli se na krst; uporedite sa tekstom iz Dela apostolskih 5,30), da za grijehe umremo, i za pravdu živimo«. (1. Petrova 2,24) Greh donosi smrt (Rimljanima 5,12). Mi smo kao grešnici zaslužili da umremo. Ipak, savršeni Isus – na čijim se usnama nije našla prevara (1. Petrova 2,22) – umro je umesto nas. Zahvaljujući toj zameni postoji plan spasenja.

Pročitajte ponovo tekst iz Knjige proroka Isaije 53,1-12. Šta je prema ovom tekstu Isus pretrpeo, dok je ostvarivao plan spasenja u našu korist? Šta to govori o Božjem karakteru?

»Sotona je žestokim iskušenjem navaljivao na Isusovo srce. Spasitelj nije mogao da vidi preko groba. Nada Mu nije pokazivala da će izaći iz groba kao pobednik niti govorila o tome da je Otac prihvatio Njegovu žrtvu. Bojao se da je greh tako odvratan Bogu da će Njihovo razdvajanje biti večno. Hristos je osećao patnju koju će osećati grešnik, kada se milost ne bude više zauzimala za grešni ljudski rod. Osećanje greha koji je navukao Očev gnev na Njega kao na čovekovu zamenu, zagorčalo je čašu koju je pio i slomilo srce Božjeg Sina.« (Elen Vajt, *Čežnja vekova*, str. 753. original)

Kakav bi odgovor trebalo da damo u vezi sa onim što je Hristos podneo za nas? Kako prema tekstu iz 1. Petrove 2,21. možemo da sledimo Njegov primer?

ISUSOVO VASKRSENJE

Pročitajte sledeće tekstove: 1. Petrova 1,3.4.21; 3,21; Jovan 11,25; Filibljanima 3,10.11; Otkrivenje 20,6. Na kakvu uzvišenu nadu ovi stihovi ukazuju i šta ona znači za nas?

Prva Petrova poslanica, kao što smo već videli, upućena je onima koji stradaju zbog svoje vere u Isusa. Zato je naročito važno da Petar na samom početku svoje poslanice usmeri pažnju čitalaca na nadu koja ih očekuje. Prema njegovim rečima hrišćanska nada je živa nada, naročito zato što počiva na Isusovom vaskrsenju (1. Petrova 1,3). Hrišćani zahvaljujući Isusovom vaskrsenju mogu da se raduju nasledstvu na Nebu koje neće istrunuti ni uvenuti (1. Petrova 1,4). Drugim rečima, ma koliko da prilike postanu rdave, setite se šta vas čeka kada svemu dođe kraj.

Zaista, Isusovo vaskrsenje iz mrtvih je jemstvo da i mi možemo biti vaskrsnuti (1. Korinćanima 15,20.21). Pavle je to rekao na sledeći način: »A ako Hristos ne usta, uzalud vjera vaša: Još ste u grijesima svojim.« (1. Korinćanima 15,17) Pošto je Isus podignut iz mrtvih, pokazao je da ima silu da pobedi smrt. Dakle, hrišćanska nada ima svoj temelj u istorijskom događaju Hristovog vaskrsenja. Njegovo vaskrsenje je temelj našeg na kraju vremena.

Gde bismo bili bez te nade i obećanja? Sve što je Hristos učinio za nas dostiže vrhunac u obećanju o vaskrsenju. Kakvu nadu imamo bez toga, naročito zato što znamo da, nasuprot široko prihvaćenom hrišćanskom verovanju, mrtvi spavaju u grobu i nisu ničega svesni?

»Za hrišćanina smrt je samo san, trenutak tišine i tame. Život je sakriven sa Hristom u Bogu i 'kad se javi Hristos, život vaš, onda ćete se i vi s Njime javiti u slavi'«. (Jovan 8,51.52; Kološanima 3,4)... Prilikom Njegovog drugog dolaska svi dragoceni mrtvi čuće Njegov glas i izaći u slavni besmrtni život.« (Elen Vajt, *Čežnja vekova*, str. 787. original)

Razmislite o jasnoj neizbežnosti smrti. Ona je teška, okrutna i stvarna. Zašto je, onda, obećanje o vaskrsenju toliko važno za našu veru i sve u šta verujemo i čemu se nadamo?

ISUS KAO MESIJA

Kao što smo ranije videli, jedan od ključnih i presudnih trenutaka u Isusovoj ovozemaljskoj službi bio je kada je Petar, kao odgovor na pitanje o tome ko je Isus, odgovorio: »Ti si Hristos, Sin Boga živoga.« (Matej 16,16) Reč »Hristos« (*Hristos* na grčkom) znači »Pomazanik«, »Mesija«; na jevrejskom reč glasi *Mašijah*. Potiče od korena reči koji znači »pomazati«, i korišćena je u različitim okvirima u Starom zavetu. (Na jednom mestu je čak korišćena da ukaže na neznabožackog cara, Kira; videti: Isaija 45,1). Dakle, kada je Petar nazvao Isusa Hristom, upotrebio je idealnu reč uzetu iz jevrejskog Pisma.

Pročitajte sledeće tekstove iz Starog zaveta u kojima se koristi reč »Mesija« ili »Pomazanik«. Šta na osnovu konteksta možemo zaključiti šta znače? Kako je Petar razumeo njihovo značenje kada je Isusa nazvao Mesijom?

Psalam 2,2. _____

Psalam 18,50. _____

Danilo 9,25. _____

1. Samuilova 24,6.7. _____

Isaija 45,1. _____

Iako je Gospod nadahnuo Petra da Isusa proglasi Mesijom (Matej 16,16.17), on, nema sumnje, nije u potpunosti shvatao šta to znači. On nije razumeo ko je tačno Mesija, šta je trebalo da ostvari, i možda što je najvažnije, kako će to da ostvari.

Petar nije bio jedini koji to nije razumeo. U Izrailju su vladala različita mišljenja o Mesiji. Upotrebe reči »Mesija« ili »Pomazanik« u prethodnim tekstovima, same po sebi ne daju potpunu sliku, ma koliko da su mogle da nagoveste ko je Mesija i šta će na kraju učiniti.

Tekst iz Jevanđelja po Jovanu 7,42. otkriva šta je bilo očekivano u vezi sa Mesijom: doći će iz Davidovog roda, iz grada Vitlejema (Isaija 11,1-16; Mihej 5,2). Taj deo su dobro razumeli. Međutim, prema sveopštem shvatanju, Mesija iz Davidovog roda činiće što je i David činio: poraziće jevrejske neprijatelje. Niko nije očekivao da će Mesija biti razapet od strane Rimljana.

Naravno, do trenutka kada je napisao poslanice, Petar je jasnije shvatio Isusa kao Mesiju (15 puta Ga je nazvao Isus Hristos u 1. i 2. Petrovoj poslanici) i sve što će postići za ljudski rod.

ISUS, BOŽANSKI MESIJA

Petar je znao ne samo da je Isus Mesija, već i da je Gospod. Odnosno, do trenutka kada je napisao ove poslanice, Petar je znao da je Mesija Bog lično. Iako naziv Gospod može da ima i svetovno značenje (gospodin), izraz, takođe, može jasno da se odnosi na božanstvo. U 1. Petrovoj 1,3. i 2. Petrovoj 1,8.14.16, Petar govori o Isusu, Mesiji, Hristu, kao o Gospodu, kao Bogu lično.

Petar poput drugih pisaca Novog zaveta opisuje odnos između Boga i Isusa rečima Otac i Sin. Na primer: »Blagosloven Bog i Otac Gospoda našega Isusa Hrista.« (1. Petrova 1,3; uporedite: 2. Petrova 1,17) Isus je prikazan kao ljubljani Sin (2. Petrova 1,17), a Njegova vlast, koju ima kao Gospod, i Njegov nebeski položaj proističu iz ovog posebnog odnosa koji ima sa Bogom Ocem.

Pročitajte sledeće tekstove: 2. Petrova 1,1; Jovan 1,1; Jovan 20,28. Šta ovi stihovi govore o Isusovoj božanskoj prirodi?

U 2. Petrovoj 1,1. je zabeleženo: »Boga našega i Spasa Isusa Hrista«. U grčkom tekstu i za Boga i za Spasa upotrebljen je isti određeni član. U gramatičkom smislu to znači da se i »Bog« i »Spas« odnose na Isusa. Na taj način tekst iz 2. Petrove 1,1. predstavlja jedan od veoma jasnih pokazatelja u Novom zavetu o Isusovoj potpunoj božanskoj prirodi.

Pošto su rani hrišćani nastojali da upoznaju Isusa, oni su postepeno prikupljali dokaze iz Novog zaveta. U Petrovim spisima Otac, Sin i Sveti Duh su posebne ličnosti (na primer: Otac/Sin: 1. Petrova 1,3; 2. Petrova 1,17; Sveti Duh: 1. Petrova 1,12; 2. Petrova 1,21), kao što su i u ostatku Novog zaveta. Ipak, Isus je istovremeno prikazan i kao potpuno božanska ličnost, isto kao i Sveti Duh. Vremenom, i posle mnogo rasprava, Crkva je razvila učenje o Trojstvu da bi objasnila, koliko god je to moguće, tajnu Božanstva. Adventistički hrišćani uvrstili su učenje o Trojstvu među svojih 28 osnovnih verovanja. Tako u Petrovim poslanicama vidimo da Isus nije prikazan samo kao Mesija, već i kao Bog lično.

Kada razmišljate o Isusovom životu i smrti i shvatite da je On Bog, šta vam to govori o Bogu kome služimo i zašto treba da Ga volimo i uzdamo se u Njega? Iznesite svoj odgovor u subotnoškolskom razredu.

ZA DALJE PROUČAVANJE

»Čini se da je logično početi 'Mesijom' budući da Hrišćanska crkva duguje svoje ime grčkoj reči sa istim značenjem *Christos*, 'Pomazanik'. Jevrejska reč odnosi se na izbavitelja koga su Jevreji čekali i koji će biti Božji saradnik u uspostavljanju novog doba za Božji narod. I jevrejski i grčki izrazi izvedeni su iz korena koji znače 'pomazati'. Očigledno, nazivajući Ga 'Hristom', novozavetni pisci posmatarju Isusa kao Onoga koji je izdvojen za poseban zadatak.

Ime *Hristos* javlja se više od 500 puta u Novom zavetu. Iako je među Isusovim savremenikima postojalo mnoštvo ideja o mesijanstvu, vlada opšte mišljenje da su Jevreji do prvog veka počeli da posmatraju Mesiju kao nekoga ko je u posebnom odnosu sa Bogom. On će objaviti kraj vremena kada će Božje carstvo biti uspostavljeno. Kroz Njega je Bog ušao u istoriju da bi izbavio svoj narod. Isus je prihvatio naziv 'Mesija', ali nije podsticao da Ga tako oslovljavaju; zato što je izraz imao politički ton koji je otežavao njegovu upotrebu. Iako je ovaj izraz narado koristio za Sebe u javnosti da opiše svoju misiju, Isus nije ukorio ni Petra (Matej 16,16.17), ni ženu Samarjanku (Jovan 4,25.26) što su ga upotrebili. On je lično znao da je Mesija, što vidimo u Markovom izveštaju u kome Isus govori o davanju čaše vode jednom od svojih učenika 'zato što ste Hristovi.« (Marko 9,41; *The SDA Bible Commentary*, 12. sveska, str. 165)

ZA RAZGOVOR:

1. Pročitajte tekst iz Knjige proroka Isaije 53,1-12. Šta je prema ovom tekstu Isus učinio za nas? Zapišite pojedinosti koje je učinio u našu korist. Na osnovu čega u ovim tekstovima možemo jasno videti ideju da je Isus naša Zamena? Zašto nam je potreban kao Zamena?

2. U toku istorije neki ljudi koristili su biblijsko obećanje o večnom životu da bi držali ljude u potlačenom položaju. *Da, vaš život je težak ovde i sada, ali samo se usredsredite na ono što nam je Bog obećao kada se Isus vrati.* Pošto je ova istina zabeležena u Božjoj reči zloupotrebljena, mnogi su odbacili hrišćansku ideju o večnom životu; umesto toga, oni je posmatraju samo kao način na koji određeni ljudi ugnjetavaju druge. Kako biste odgovorili na ovu optužbu?

3. Razmotrite u razredu odgovor na pitanje iz odeljka od četvrtka o Hristovoj božanskoj prirodi i šta ona govori o Božjem karakteru. Zašto je Njegova božanska priroda i ono što ona otkriva o Bogu radosna vest?

BUDI ONO ŠTO JESI U HRISTU

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: 2. Petrova 1,1-15; Efescima 2,8; Rimljanima 5,3-5; Jevrejima 10,38; Rimljanima 6,11; 1. Korinćanima 15,12-57.

Tekst za pamćenje: »I na samo ovo okrenite sve staranje svoje da pokažete u vjeri svojoj dobrodjetelj, a u dobrodjetelji razum, a u razumu uzdržanje, a u uzdržanju trpljenje, a u trpljenju pobožnost, a u pobožnosti bratoljublje, a u bratoljublju ljubav.« (2. Petrova 1,5-7)

Neverovatna pojedinost u vezi sa Novim zavetom otkriva se pitanjem koliko mnogo istine može biti »sabijeno« u veoma ograničen prostor. Uzmimo, na primer, pouku od ove sedmice, koja obuhvata tekst iz 2. Petrove 1,1-14. Petar u ovih 14 stihova poučava o opravdanju verom. On se bavi time šta Božja sila može da učini u životu onih koji se predaju Isusu. Petar govori o zadivljujućoj istini da možemo »imati dijel u Božijoj prirodi« (2. Petrova 1,4) i da možemo biti oslobođeni pokvarenosti i telesnih želja ovoga sveta.

U stvari, Petar ne samo da nam daje spisak hrišćanskih vrlina, već ih predstavlja naročitim redom. Jedna vrлина sledi drugu, koja opet sledi sledeću, i tako sve dok ne dostignu vrhunac u najvažnijoj od svih.

On, takođe, piše o tome šta znači biti u Hristu i biti »očišćen« (2. Petrova 1,9) od starih greha, a zatim uvodi misao o sigurnosti spasenja, obećanju o večnom životu u »večnom carstvu« (2. Petrova 1,11) našeg Gospoda.

I konačno, date su nam i određene pouke o još jednoj važnoj temi, stanju mrtvih. Koliko mnogo vrednih i dubokih istina u samo 14 stihova!

Su

Proučiti
celu
pouku

Pročitajte tekst iz 2. Petrove 1,1-4. Šta nam je prema Petrovim rečima dato u Isusu Hristu? Odnosno, kako je blagodat ovde prikazana?

Petar započinje ovu poslanicu govoreći da je upućena onima »što su primili s nama jednu časnu (dragocjenu) vjeru«. (2. Petrova 1,1) Reč prevedena kao »dragocena« znači »iste vrednosti«, ili »istog preimućstva«. On kaže da su primili ovu dragocenu veru; nisu je zaradili ili zaslužili, već su je primili kao dar od Boga. Ili, kao što je Pavle zapisao: »Jer ste blagodaću spaseni kroz vjeru; i to nije od vas, dar je Božij.« (Efescima 2,8) Ona je dragocena zato što »bez vjere nije moguće ugoditi Bogu«. (Jevrejima 11,6) Dragocena je jer se tom verom možemo čvrsto uhvatiti za mnoga divna obećanja.

Petar naglašava da su nam sve Isusove »božanstvene sile« date koje se tiču života i pobožnosti (2. Petrova 1,3). Samo zahvaljujući Božjoj sili mi postojimo, i samo Njegovom silom možemo dostići svetost. Ova božanska sila nam je data »poznanjem Onoga koji nas pozva slavom i dobrodjetelju«. (2. Petrova 1,3; vidi: Jovan 17,3)

Pozvani smo da volimo Boga, ali kako možemo voleti Boga koga ne poznajemo? Boga upoznajemo preko Isusa, preko pisane Reči, preko stvorenog sveta i preko iskustava koja stičemo kada živimo životom vere i poslušnosti. Upoznajemo Boga i Božju stvarnost kada iskusimo sve što On čini u našem životu. Tako stičemo znanje koje će nas promeniti. Takođe Ga upoznajemo preko blagodati koju izliva na nas.

Petar zatim kaže nešto još neverovatnije: da su nama takođe data »časna i prevelika obećanja«, pod kojima se podrazumeva da postanemo sudeonici u »Božijoj prirodi«. (2. Petrova 1,4) Ljudski rod je prvobitno bio stvoren po Božjem obličju; to obličje je u velikoj meri izobličeno i narušeno. Kada smo nanovo rođeni, imamo nov život u Isusu, koji nastoji da obnovi svoje božansko obličje u nama. Međutim, mi moramo uteći od ovozemaljske pokvarenosti i telesnih želja, ako želimo da nastupi ova promena.

Kakav bi vaš život bio da nemate veru? Kako vam ovaj odgovor pomaže da shvatite zašto je dar vere toliko dragocen?

LJUBAV, CILJ HRIŠĆANSKE VRLINE

Pročitajte sledeće tekstove: 2. Petrova 1,5-7; Rimljanima 5,3-5; Jakov 1,3.4; Galatima 5,22.23. Koja se slična tema javlja u ovim stihovima?

Među filozofima u Starom svetu bilo je uobičajeno nabrajati vrline. Takve liste često su se nazivale »katalog vrline« i nekoliko primera postoji u Novom zavetu (Rimljanima 5,3-5; Jakov 1,3.4; Galatima 5,22.23) Vrlo je verovatno da su Petrovim čitaocima bile poznate ovakve liste, iako postoje zanimljive razlike između one koju bi sastavio neki filozof i onoga što bi Petar naveo. Zapazite da ih je Petar s namerom rasporedio u niz, tako da se svaka vrлина nadograđuje na prethodnu, dok se ne dostigne vrhunac – ljubav.

Svaka vrлина koju Petar spominje ima važno značenje:

Vera: U ovom okviru, vera nije ništa drugo do spasonosna vera u Isusa (vidi: Galatima 3,11; Jevrejima 10,38).

Vrlina (dobrodetelj): Vrlina (na grčkom jeziku *arête*), dobra osobina bilo koje vrste, bila je objavljivana čak i među neznabožčkim filozofima. Da, vera je ključna, ali mora da vodi promeni života, životu u kome je vrлина izražena.

Znanje: Petar sigurno ne govori uopšteno o znanju, već o onom koje proizilazi iz spasonosne zajednice sa Isusom Hristom.

Umerenost/uzdržanje: Zreli hrišćani u stanju su da upravljaju svojim porivima, naročito onima koji vode u neumerenost.

Trpljenje/postojanost: Postojanost je istrajnost, naročito u vreme iskušenja i progonstva.

Pobožnost: U neznabožčkom svetu, reč prevedena u ovom tekstu kao »pobožnost« znači moralno ponašanje koje je rezultat verovanja u Boga. U Novom zavetu takođe ima značenje moralnog ponašanja koje je posledica verovanja u Jedinog pravog Boga (1. Timotiju 2.2).

Bratoljublje: Hrišćani su poput porodice, a pobožnost će omogućiti zajednicu u kojoj su ljudi ljubazni jedni prema drugima.

Ljubav: Petar dovodi spisak do vrhunca spominjući ljubav. On zvuči poput Pavla: »A sad ostaje vjera, nad, ljubav, ovo troje; ali je ljubav najveća među njima.« (1. Korinćanima 13,13)

Pre nego što je započeo nabranje vrline, Petar kaže da treba da okrenemo »sve staranje svoje« (2. Petrova 1,5) da bismo dostigli ove vrline. Šta je mislio time da kaže? Kakvu ulogu ljudski napori imaju u našoj želji da živimo pobožnim i vernim životom?

BUDI ONO ŠTO JESI U HRISTU

Kada je naveo čemu treba usrdno da težimo kao hrišćani, Petar izjavljuje kakav će biti ishod toga.

Pročitajte tekst iz 2. Petrove 1,8-11. Kako je povezano ono što je učinjeno za hrišćane i kako hrišćani treba da žive?

Petar podstiče čitaoce da žive u skladu sa novom stvarnošću koja je za njih istinita u Isusu. Obeležja vere, vrline, znanja, uzdržanosti, postojanosti, pobožnosti, bratoljublja i ljubavi su »u vama i množi se«. (2. Petrova 1,8)

Problem je u tome što svi hrišćani ne žive u skladu sa ovom novom stvarnošću. Neki su nemarni ili bez ploda u poznanju našeg Gospoda Isusa Hrista (2. Petrova 1,8). Takvi ljudi zaboravljaju da su očišćeni od »starijih svojijeh grijeha«. (2. Petrova 1,9) Dakle, Petar kaže da hrišćani treba u svom životu da pokažu stvarnost koja je istinita za njih u Isusu. U Hristu primaju oprostjenje, očišćenje i pravo da imaju udela u Božjoj prirodi. Zato se moraju postarati »još većma da svoju službu i izbor utvrdite«. (2. Petrova 1,10) Nema izgovora za život kakav su ranije vodili, nema izgovora ako je neko neplodan hrišćanin.

»Mnogo slušamo o veri, ali potrebno je da slušamo mnogo više o delima. Mnogi obmanjuju svoju dušu živeći ležernom, prilagodljivom religijom u čijem se središtu ne nalazi krst.« (Elen Vajt, *Faith and Works*, str. 50)

Pročitajte tekst iz Rimljanima poslanice 6,11. Šta Pavle kaže u ovom tekstu što odražava Petrove reči iz današnjeg teksta?

I Petar i Pavle u određenom smislu kažu: »Budi ono što jesi u Hristu.« Mi smo nova stvorenja u Hristu, očišćeni od greha i sudeonici u božanskoj prirodi. Zato možemo da živimo životom na koji smo pozvani. Treba da budemo »nalik Hristu«, što zapravo i znači biti hrišćanin.

Koliko ste »nalik Hristu«? U kojim oblastima svog života možete više učiniti?

ODBACIVANJE TELA

»Jer mislim da je pravo, dokle sam god u ovom tijelu, da vas budim opominjanjem, znajući da ću skoro tijelo svoje odbaciti kao što mi kaza i Gospod naš Isus Hristos.« (2. Petrova 1,13.14)

Godine 1956. Oskar Kalmen napisao je kratku studiju pod nazivom *Besmrtnost duše ili vaskrsenje mrtvih? Svedočanstvo Novog zaveta*. On je tvrdio da je ideja o vaskrsenju nespojiva sa idejom o besmrtnoj duši. Takođe, rekao je da Novi zavet čvrsto stoji na strani vaskrsenja mrtvih.

»Nijedno drugo moje izdanje«, pisao je kasnije, »nije izazvalo toliko oduševljenje ili tako žestoko neprijateljstvo.«

Pročitajte tekst iz 1. Korinćanima 15,12-57. Šta Pavle nagoveštava da se događa prilikom smrti?

Istraživanje šta Novi zavet kaže o smrti i vaskrsenju uverilo je većinu istraživača Novog zaveta da je Kalmen u pravu. Novi zavet zaista zastupa ideju vaskrsenja, a ne besmrtnu dušu koja nastavlja da živi posle smrti tela. Na primer, u 1. Solunjanima 4,16-18. Pavle podstiče one koji su izgubili svoje voljene da se uteše saznanjem da će Isus, kada se ponovo vrati, podići mrtve. U 1. Korinćanima 15,12-57. Pavle daje širi opis vaskrsenja. On ističe da je hrišćanska vera utemeljena na Isusovom vaskrsenju. Ako Isus nije bio podignut, onda je sva vera u Njega uzaludna. Međutim, Pavle kaže da je Hristos zaista vaskrsao iz mrtvih, kao prvi rod od onih koji su zaspali. Hristovo vaskrsenje iz mrtvih omogućava svima onima koji su u Njemu da ustanu iz mrtvih.

Pavle govori o vaskrsenju tela u 1. Korinćanima 15,35-50. On upoređuje nova tela koja ćemo primiti prilikom vaskrsenja sa našim trenutnim telima. Telo koje sad imamo umreće; telo koje ćemo dobiti prilikom vaskrsenja nikada neće umreti.

Da zaključimo, kada Novi zavet govori o smrti, govori o vaskrsenju, ne o besmrtnosti duše. Ovo je važno znati kao pozadinu prilikom čitanja teksta iz 2. Petrove 1,12-14.

VERA UPRKOS SMRTI

Pročitajte tekst iz 2. Petrove 1,12-15. Na šta Petar misli kada kaže da će uskoro odbaciti svoje telo?

Tekst iz 2. Petrove 1,12-14. otkriva povod za pisanje poslanice. Petar smatra da će uskoro umreti i poslanica sadrži njegovu poslednju poruku ili testament.

Da Petar očekuje da će uskoro umreti vidimo po sledećim izrazima: »Dokle sam god u ovom tijelu (doslovno šatoru)... Znajući da ću skoro tijelo svoje (doslovno šator) odbaciti«, koje nalazimo u 2. Petrovoj 1,13.14. On upoređuje telo sa šatorom (Šator od sastanka), koji će Petar odbaciti kada umre. U stvari, toliko je jasno da Petar misli na svoje telo, kada govori o odbacivanju šatora, da su savremeni prevodioci skloni da prevedu ove izraze na sledeći način: »Dokle sam god u ovom telu... pošto znam da mi se smrt bliži.« Ništa u Petrovim rečima ne ukazuje da će njegova duša nastaviti da živi kao posebna jedinka kada Petar »odbaci« svoj šator ili telo.

Pročitajte ponovo tekst iz 2. Petrove 1,12-15. Kako se Petar suočava sa stvarnošću svoje skore smrti i čemu nas takav stav uči o veri?

Stihovi iz 2. Petrove 1,12-15. daju još veću svečanost Petrovim rečima. On piše sve ovo znajući da će se njegov život uskoro završiti. On to zna zato što, kako je rekao: »Kaza mi i Gospod naš Isus Hristos.« Ipak, čini se da ne oseća strah, brigu ili mračne slutnje. On je usredsređen na dobro onih koje ostavlja za sobom. Želi da budu čvrsti u »sadašnjoj istini« i – dokle god je živ – on će ih opominjati da budu verni.

Ovde možemo da vidimo stvarnost i dubinu Petrovog iskustva sa Gospodom. Da, on će uskoro umreti, i to neće biti laka smrt (vidi: Jovan 21,18; Elen Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 537. original), ali je njegova nesebična briga usmerena dobru drugih. Petar je zaista bio čovek koji je živeo u skladu sa verom koju je propovedao.

Kako nam vera pomaže da se izborimo sa strašnom stvarnošću smrti? Kako zahvaljujući onome što je Isus učinio za nas možemo naučiti da se držimo uzvišene nade, čak i kada se suočimo sa smrću?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Petar je, kao što smo videli, znao da će uskoro umreti. I znao je, takođe, (dugo vremena) kako će umreti i to zato što mu je Isus lično rekao. »Zaista, zaista ti kažem: Kad si bio mlad, opasivao si se sam i hodio si kuda si htio; a kad ostariš, širićeš ruke svoje i drugi će te opasati i odvesti kuda nećeš.« (Jovan 21,18)

Kakav je kraj doživio?

»Petar, kao Jevrejin i stranac, bio je osuđen da bude bičevan i razapet na krst. Suočavajući se sa ovom zastrašujućom smrću, apostol se setio svoga velikog greha koji je učinio odričući se Hrista u času Njegovog suđenja. Nekada tako nespreman da prizna krst, sada je bio srećan da položi svoj život za Jevanđelje, osećajući jedino da je za njega, koji se odrekao svoga Gospoda, prevelika čast da umre na isti način kao i njegov Učitelj. Petar se iskreno pokajao zbog ovog svog greha i Hristos mu je oprostio, što je i pokazao dajući mu častan zadatak da pase ovce i jaganjce Njegovog stada. Međutim, Petar nikada nije mogao da oprostí sebi. Čak ni pomisao na agoniju u poslednjim strašnim trenucima nije mogla izagnati gorčinu njegove žalosti i kajanja. Kao poslednju milost, zamolio je svoje krvnike da ga prikuju na krst glavom nadole. Zahtev je bio prihvaćen i veliki apostol Petar umro je na taj način.« (Elen Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 537.538. original)

ZA RAZGOVOR:

1. U svetlu svega što je Petar (i ostali biblijski pisci) pisao o potrebi hrišćana da žive svetim životom, zašto toliko mnogo između nas nije »ono što jeste« u Isusu?
2. Podsetite se u razredu navedenih vrlina u 2. Petrovoj 1,5-7. Razgovarajte o svakoj stavki i postavite sebi pitanje: Kako na bolji način možemo pokazati ove vrline i kako možemo pomoći drugima koji, takođe, tome teže?
3. S obzirom na sve ono što znamo o Petru, kao što je prikazano u Jevanđeljima, njegove poslanice zaista snažno pokazuju veliko delo koje je Hristos učinio u njemu, uprkos prethodnim greškama. Kakvu nadu i utehu možemo izvući iz njegovog primera?
4. U 2. Petrovoj 1,12. Petar je pisao o »sadašnjoj istini«. Šta je bilo »sadašnja istina« u Petrovo vreme, a šta je u naše?

PROROŠTVO I PISMO

10. Biblijska doktrina

Od 27. maja do 2. juna

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Isaija 53,1-12; Danilo 7,13.14; 2. Petrova 1,16-20; Matej 17,1-6; 2. Timotiju 3,15-17.

Tekst za pamćenje: »I imamo najpouzdaniju proročku riječ, i dobro činite što pazite na nju, kao na vidjelo koje svijetli u tamnome mjestu, dokle Dan ne osvane i Danica se ne rodi u srcima vašima.« (2. Petrova 1,19)

U nastavku proučavanja Petrovih poslanica treba da istaknemo jednu pojedinost: Petar je veoma siguran i uveren u ono što piše. Isto zapažamo i u Pavlovom primeru: jasno i čvrsto uverenje u vezi sa onim što objavljuje o Isusu i krstu.

U tekstovima za ovu sedmicu Petrovu sigurnost zapazićemo u još većoj meri. On čak i govori zašto ima takvu sigurnost. Prema njegovim rečima, oni ne veruju »pripovijetkama mudro izmišljenijem« (2. Petrova 1,16) – poput onih u paganskim religijama njihovog vremena. Petar je bio siguran u ono što veruje iz dva razloga.

Prvo, bio je svedok Gospoda našega Isusa Hrista (2. Petrova 1,16). Drugi razlog je, možda još važniji (zato što mnogi neće biti svedoci), »najpouzdanija proročka riječ«. (2. Petrova 1,19) Petar se ponovo okreće Bibliji. On ukazuje na Pismo, naročito na proročke delove koji govore o Isusu, da bi potvrdio izveštaj o Njemu. Nema sumnje da su to neki od delova koje je Isus spomenuo govoreći o Sebi (Matej 26,54; Luka 24,27). Dakle, ako su Petar i Isus shvatili Bibliju toliko ozbiljno, da li se usuđujemo da činimo drugačije?

Su

Proučiti
celu
pouku

ISUS U STAROM ZAVETU

Petar cele poslanice piše prožet osećanjem sigurnosti. On zna o čemu govori zato što zna o kome govori. Jedan od razloga je što je shvatio da je Isus Onaj na koga su ukazivali starozavetni proroci. Petrovo poverenje u pisanu Reč pomoglo mu je da shvati da Reč »postade tijelo«. (Jovan 1,14)

U svojoj Prvoj poslanici 1,10-12. Petar usmerava svoje čitaoce na jevrejsku Bibliju, na stare proroke i njihova učenja o Isusu. Prema Petrovim rečima, Sveti Duh je u Starom zavetu otkrio dve važne istine o Isusu: Hristove muke i slavu koja će uslediti (1. Petrova 1,11). Ove dve niti protežu se duž cele jevrejske Biblije.

Kako sledeći tekstovi govore o tome šta je Stari zavet predskazao o Isusu? Psalam 22; Isaija 53,1-12; Zaharija 12,10; 13,7; Jeremija 33,14.15; Danilo 7,13.14.

U tekstu u 1. Petrovoj 1,10-12. Petar uverava čitaoce da zauzimaju posebno mesto u istoriji spasenja. Njima je bilo mnogo više otkriveno nego starim prorocima. Proroci su upućivali poruku ljudima svog vremena, ali ključni delovi njihovih poruka nisu se ispunili do Hristovog dolaska.

Određene pojedinosti koje su proroci predskazali, ostvarile su se tek u vreme Petrovih čitalaca. Ovi čitaoci mogli su od onih »koji vam propovjediše Jevanđelje poslanijem s Neba Duhom Svetijem« čuti istine koje su čak i anđeli želeli da znaju (1.Petrova 1,12). U trenutku kada je Jevanđelje bilo propovedano, narod je poznavao mnogo više detalja o stvarnosti i prirodi Otkupiteljevog stradanja i poniženja nego stari proroci. Naravno, oni su morali da čekaju, kao i mi, »za slave po tome«. (1. Petrova 1,11) Budući da je prvi deo ovih proročanstava ispunjen, možemo biti sigurni da će biti i poslednji.

Koja biblijska obećanja su se ispunila u vašem životu? Na koja još uvek čekate, šta vam ona znače i kako možete da ih se držite bez obzira na sve?

Pročitajte tekst iz 2. Petrove 1,16-18. Koji još dokaz Petar navodi u prilog svojoj veri u Isusa?

Petar je pored proročke reči, bio svedok mnogim pojedinostima o kojima je propovedao. Hrišćanstvo, prema njegovim rečima, nije utemeljeno na »pripovijetkama mudro izmišljenijem« (2. Petrova 1,16), već na stvarnim istorijskim događajima – događajima kojima je lično bio svedok.

U Jevanđeljima vidimo da je Petar prisustvovao mnogim događajima koji su u Isusovom životu i službi bili od najveće važnosti. Bio je prisutan kada je Isus propovedao, poučavao i činio čuda. Od jednog od prvih učinjenih čuda sa ribama (Luka 5,4-6) do trenutka u kome je ugledao vaskrslog Isusa u Galileji (Jovan 21,15), Petar je bio svedok mnogih događaja.

Na koji se događaj, kome je lično prisustvovao, Petar posebno usredsredio u 2. Petrovoj 1,17.18? Zašto je ovaj događaj bio posebno važan?

Petar ističe jedan poseban događaj kome je bio svedok: Isusovo preobraženje. Isus je poveo Petra, Jakova i Jovana na vrh gore da se pomoli (Luka 9,28). Dok su bili tamo, preobrazio se pred njihovim očima. Njegovo lice je zasijalo, a Njegova odeća postala je bela i sjajna (Matej 17,2; Luka 9,29). Susreo se sa Mojsijem i Ilijom, a glas sa Neba je rekao: »Ovo je Sin moj ljubazni, koji je po Mojjoj volji.« (Matej 17,5)

Petar je video mnogo u trenucima koje je proveo sa Isusom; ipak, ovaj događaj se izdvaja. On otkriva da je Isus Božji Sin, da je vreme koje je proveo na Zemlji proveo prema Božjem planu, i da je imao poseban odnos sa Ocem. Pored svega što je Petar video ili što će videti, on se u ovoj poslanici usredsredio upravo na ovaj događaj – u okviru koga »glas mi čusmo gdje siđe s Neba«. (2. Petrova 1,18)

Razmislite o tome koji događaj ili događaji su ostavili dubok i trajan utisak na vaš duhovni život i veru. Koji događaj je u pitanju, kako je uticao na vas, i šta i dalje znači za vas danas? Šta mislite zašto je imao takav uticaj na vas? Iznesite svoje odgovore u subotnoškolskom razredu.

ZVEZDA DANICA U NAŠEM SRCU

»I imamo najpouzdaniju proročku riječ, i dobro činite što pazite na nju, kao na vidjelo koje svijetli u tamnome mjestu, dokle Dan ne osvane i Danica se ne rodi u srcima vašima.« (2.Petrova 1,19) Pažljivo pročitajte ovaj stih. Šta Petar govori što je važno čak i za nas danas?

Ovde je, kao i na mnogim drugim mestima u Bibliji (1. Mojsijeva 1,4; Jovan 1,5; Isaija 5,20; Efescima 5,8),napravljena razlika između svetlosti i tame. Za Petra je Božja reč sijala poput videla na »tamnome« mestu (neki reč »tamnome« prevode kao »prljav«, »nečist«). Zato on jasno kaže da treba da »pazimo« na to videlo, da ga sledimo dok »Dan ne osvane i Danica se ne rodi u srcima vašima«. Mi smo pala bića koja žive u palom i mračnom svetu. Nama je potrebna Božja natprirodna sila da nas izvede iz tame ka svetlosti, a ta svetlost je Isus.

Petar usmerava čitaoce prema cilju. Neki veruju da se izraz »dokle Dan ne osvane« odnosi na Drugi Hristov dolazak. Iako je sigurno da je on naša konačna nada, ideja o zvezdi »Danici« koja se rađa u našem srcu zvuči neposrednije i ličnije. Zvezda »Danica« odnosi se na Isusa (Otkrivenje 2,28; 22,16). Njegovo rađanje u našem srcu znači poznavati Isusa, potpuno se držati Njega i iskusiti stvarnost živog Hrista u svom životu. Isus ne bi trebalo da bude samo doktrinarna istina; On treba da bude Središte našeg postojanja i Izvor naše nade i vere. Tako Petar uspostavlja jasnu vezu između proučavanja Božje reči i uspostavljanja spasonosne zajednice sa Isusom, zvezdom »Danicom«.

Naravno, kada svetlost sija u nama, mi ćemo je širiti drugima. »Neka cela Zemlja bude obasjana slavom Božje istine. Videlo treba da svetli svim zemljama i svim narodima. To videlo treba da zrači od onih koji su ga primili. Zvezda Danica nas je obasjala i mi treba da odsjajujemo njenom svetlošću na stazu onih koji su u tami.« (Elen Vajt, *Christian Experience and Teachings of Ellen G. White*, str. 220)

Kako je vama proučavanje Reči pomoglo da bolje upoznate Isusa?

NAJPOUZDANIJA PROROČKA REČ

Pročitajte tekst iz 2. Petrove 1,19-21. Na koja proročanstva Petar ukazuje? Šta misli kada kaže da nijedno proročanstvo iz Pisma ne proizlazi iz nečijeg ličnog kazivanja?

Naglašavajući da se hrišćanstvo ne temelji na mudro izmišljenim pripovetkama (2. Petrova 1,16), Petar nudi dva dokaza: prvi, lično svedočanstvo (2. Petrova 1,16-18); drugi, proročanstva iz Pisma (2. Petrova 1,19-21), tvrdnja koju je ranije koristio (1. Petrova 1,10-12).

Petar, takođe, izjavljuje da »nijedno proroštvo književno ne biva po svome kazivanju«. (2. Petrova 1,20) Petar nam ovim rečima ne zabranjuje da lično proučavamo Pismo. To bi se veoma razlikovalo od misli koju je izrazio u 1. Petrovoj 1,13: »Zapregnuvši bedra svojega uma« ili pripremite um za naporan rad. Niti bi to izjavio onaj koji je pohvalio stare proroke za njihovo marljivo istraživanje značenja proročanstava koja su im bila data (1. Petrova 1,10).

Šta je Petar time mislio da kaže? Vernici novozavetne Crkve napredovali su zajedno i proučavali zajedno. Hrišćani su bili deo većeg tela (1. Korinćanima 12,12-14). Petar ovde upozorava na oblik proučavanja prilikom koga čovek odbacuje svako opažanje zajednice vernika. Sarađujući sa ostalima, možemo rasti zajedno kao zajednica. Duh deluje na zajednicu i na pojedince unutar nje. Opažanja se mogu međusobno deliti, usavršavati i produbljivati. Međutim, onaj koji radi sam, odbijajući mišljenje drugih, verovatno će doći do pogrešnih zaključaka, naročito kada su proročanstva u pitanju.

U sledećim stihovima nalazimo dobar razlog zašto Petar postavlja ovu primedbu. On piše hrišćanima koji u svojoj sredini imaju lažne proroke i lažne učitelje (2. Petrova 2,1). Petar ih podstiče da svoja tumačenja Pisma podrede vođstvu Crkve kao celini. Koliko je mnogo ljudi zašlo u fanatizam i pogreške zato što su odbili da prihvate savet duhom vođene zajednice vernika? Takva opasnost je pretila u ono vreme, preti i danas.

Zašto je važno biti otvoren za savet Crkve kao celine? Istovremeno, gde treba postaviti granice u tome koliko treba da se pokoravamo drugima?

REČ U NAŠEM ŽIVOTU

Petar je, kao što smo videli, u velikoj meri naglašavao Sveto pismo. Tekst iz 2. Petrove 1,19-21. snažna je potvrda važnosti Biblije u našem hrišćanskom iskustvu i o božanskom nadahnuću Pisma. Suština na koju želi da ukaže jasno je prikazana je u 2. Petrovoj 1,21. Biblija nije rezultat ljudske volje, ljudske zamisli, poput drugih knjiga. Ona je knjiga nastala silom Svetog Duha koji je delovao preko »svetih Božjih ljudi«.

Pročitajte tekst iz 2. Timotiju 3,15-17. Kako nam ovi stihovi pomažu da shvatimo ulogu Pisma u svom životu? Kako oni primenjuju istinu iz 2. Petrove 1,19-21?

Kada je upozorio Timotija na opasnosti sa kojima će se on i Crkva suočiti, Pavle ukratko navodi glavne crte koje se odnose na važnost Pisma. »Sve je Pismo od Boga dano, i korisno za učenje, za karanje, za popravljavanje, za poučavanje u pravdi.« (2. Timotiju 3,16)

Osvrnimo se na ove tri tačke.

Doktrina: Doktrinu predstavljaju učenja Crkve. Ona izražavaju verovanja zajednice u različite biblijske teme, koje su veoma važne u Božjoj reči. Svako učenje treba da bude hristocentrično i da nas uči kako da živimo u skladu sa »savršenom voljom Božijom«. (Rimljanima 12,2)

Smernice: Pavle govori Timotiju da je Pismo korisno za »karanje, za popravljavanje, za poučavanje u pravdi«. (2. Timotiju 3,16) Petar iznosi sličnu misao kada kaže da je proročanstvo u Pismu poput videla koje osvetljava tamno mesto (2. Petrova 1,19). Drugim rečima, Pismo nam daje smernice kako treba da živimo i šta je pravo, a šta pogrešno ponašanje. Nadahnuo Svetim Duhom, Pismo je otkrivena Božja volja.

»Umudriti na spasenije«: Kada kaže da nas Pismo može »umudriti na spasenije« (2. Timotiju 3,15), Pavle ističe da nas Pismo usmerava Isusu. Spasenje se gradi na verovanju da je Isus umro za naše grehe.

Učenja, moralne smernice, poznavanje spasenja: nije ništa neobično što je Božja reč poput »vidjela koje svijetli u tamnome mjestu, dokle Dan ne osvane i Danica se ne rodi u srcima vašima«. (2. Petrova 1,19)

ZA DALJE PROUČAVANJE

»Prva i najviša dužnost svakog razumnog stvorenja je da iz Svetog pisma sazna šta je istina, i da onda hodi u tom videlu i ohrabri i druge da pođu njegovim primerom. Bibliju treba, iz dana u dan, marljivo proučavati, udubljujući se u svaku misao i upoređujući tekst sa tekstom. Uz božansku pomoć sami treba da stvorimo svoje mišljenje, jer ćemo sami i odgovarati pred Bogom.

Istine koje su najjasnije otkrivene u Bibliji, učeni ljudi zaogrnuili su sumnjom i tamom, ovi isti učeni ljudi koji, smatrajući da raspolažu velikom mudrošću, govore da Biblija ima mistično, tajno, duhovno značenje koje nije uočljivo iz upotrebljenih reči. Ti ljudi su lažni učitelji. Upravo takvima Isus je kazao: 'Zato li se vi varate što ne znate Pisma ni sile Božje!' (Marko 12,24) Biblijski jezik može biti objašnjen jedino u skladu s njegovim očiglednim značenjem, osim ako nisu upotrebljeni simboli ili slike. Hristos je obećao: 'Ko hoće Njegovu volju tvoriti razumeće je li ova nauka od Boga!' (Jovan 7,17) Kada bi ljudi prihvatili biblijski tekst onako kako je napisan, kada ne bi bilo lažnih učitelja da zavode i zbunjuju ljudski um, bilo bi obavljeno delo koje bi obradovalo anđele i dovelo u Hristovo stado hiljade i hiljade onih koji sada lutaju stazom zablude.« (Elen Vajt, *Velika borba*, str. 598.599. original)

ZA RAZGOVOR:

1. Koja druga važna načela utiču na težnju da jasno shvatimo Pismo?
2. Martin Luter je napisao da je »Pismo svetlo samo sebi«. Time je mislio da u Bibliji postoji osnovno jedinstvo i da nam jedan deo Biblije može pomoći da shvatimo druge delove. Navedite neke primere ovog načela.
3. Razgovarajte u razredu o odgovoru na pitanje iz odeljka od ponedeljka o događaju ili događajima koji su u velikoj meri uticali na vaše hrišćansko iskustvo. Šta ovi događaji imaju zajedničko? Šta možete naučiti iz iskustava drugih?
4. Ako bi vas neko upitao kako proučavanje Biblije može da produbi vaš hod sa Gospodom, šta biste odgovorili? Kakva ste načela prihvatili iz svog iskustva i težnje da upoznate Gospoda Isusa Hrista preko proučavanja Njegove pisane Reči?

LAŽNI UČITELJI

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: 2. Petrova 2,1-22; Jovan 8,34-36; Matej 12,43-45; Juda 4-19; 1. Mojsijeva 18,16-33.

Tekst za pamćenje: »I obećavaju im slobodu, a sami su robovi pogibli; jer koga ko nadvlada onaj mu i robuje.« (2. Petrova 2,19)

Petar u svojoj Prvoj poslanici velikom pastorskom brigom teži da ohrabri čitaoce u vezi sa opasnostima koje prete zbog progonstva. Iako ne znamo tačno na kakav oblik progonstva on naročito upućuje, znamo da će se Crkva suočiti sa strašnim iskušenjima kada neznabožačko Rimsko carstvo pokuša da ugasi rastući hrišćanski pokret.

Međutim, sotona je pokrenuo dvostruki napad. Progonstvo spolja – brutalna sila i nasilje – sigurno je bilo moćno oruđe. Međutim, Crkva se suočila sa još jednom pretnjom, možda još opasnijom od spoljašnjeg progonstva. Bila je to pretnja iznutra. Kao što je jevrejski narod u prošlosti morao da se suoči sa lažnim prorocima, Isusovi sledbenici u Petrovo vreme morali su da se suoče sa lažnim učiteljima koji su unosili »jeresi pogibli« (2. Petrova 2,1) u samu Crkvu. I, što je još gore, Petar je upozorio da će mnogi poći za njihovim »nečistotama«. (2. Petrova 2,2)

Na koja je učenja Petar upozoravao? Kako je Petar reagovao na njih i kakve pouke danas možemo izvući iz njegovih opomena za sebe, kada se, takođe, suočavamo sa unutrašnjim pretnjama?

LAŽNI PROROCI I UČITELJI

Ponekad je lako prikazivati Ranu crkvu u lepom svetlu i smatrati da je među prvim vernicima vladao veliki mir i sklad.

Takvo razmišljanje je pogrešno. Crkva se još od Isusovih dana suočavala sa borbama, često unutrašnjim (setite se Jude). Kao što novozavetne poslanice pokazuju, mnogi problemi poticali su od lažnih učitelja koji su se nalazili među tamošnjim vernicima. Rana Crkva se, dakle, nije borila samo sa progonstvom spolja, već i sa unutrašnjim problemima. Petar se u ovoj poslanici bavi nekim od tih unutrašnjih izazova. Koji su to izazovi bili? »A bijaše i lažnijeh proroka u narodu, kao što će i među vama biti lažnijeh učitelja, koji će unijeti jeresi pogibli, i odriće se Gospodara koji ih iskupi i dovodiće sebi naglu pogibao. I mnogi će poći za njihovijem nečistotama kojima će se huliti na Put istine. I u lakomstu loviće vas izmišljenijem riječima. Njihov sud odavno ne docni, i pogibao njihova ne drijema.« (2 Petrova 2,1-3) Ovaj izveštaj ne može da zvuči kao opis vremena velikog mira i unutrašnjeg sklada među braćom i sestrama, zar ne?

Pročitajte tekst iz 2. Petrove 2,1-3.10-22. Na šta Petar upozorava u ovim stihovima? Kakva su lažna učenja širena u crkvama?

Tekst iz 2. Petrove 2,1. najverovatnije otkriva razlog zašto je Gospod nadahnuo Petra da napiše ovu poslanicu. On ih je opominjao ističući da kao što je bilo lažnih proroka u prošlosti, tako će biti lažnih učitelja u budućnosti. Petar navodi čitav niz optužbi protiv ovih učitelja, od toga da iznose »jeresi pogibli« (2. Petrova 2,1) do toga da neoprezne vode u ropstvo (2. Petrova 2,19). Na osnovu onoga što piše možemo uočiti da su to bila veoma opasna učenja, što objašnjava zašto je Petar tako odlučno ustao protiv njih. Petar nije gajio nikakvu misao o tome da učenja nisu važna.

Pogledajte kako Petar snažno reaguje na ova lažna učenja. Šta to govori o važnosti istine? Kako se možemo zaštititi od svih pokušaja da se lažna učenja unesu u Crkvu?

SLOBODA U HRISTU?

»Jer govoreći ponosite i lažljive riječi prelašćuju na nečistote tjelesnijeh želja one koji otkora bježe od onijeh što žive u prijevari.« (2. Petrova 2,18) Na šta Petar upozorava u ovom stihu? Šta kaže u 2. Petrovoj 2,19. što nam pomaže da objasnimo njegovu zabrinutost? Zašto je reč »sloboda« iz 19. stiha važna?

Petar najsnažnijim mogućim jezikom upozorava čitaoce na opasnosti koje potiču od lažnih učitelja. U 2. Petrovoj 2,18-21. on opominje da će ovi lažni učitelji, iako obećavaju slobodu, povesti narod u ropstvo.

Kakvo izopačenje Jevanđelja! Sloboda u Hristu treba da označava slobodu od ropstva grehu (Rimljanima 6,4-6). Svaka misao o slobodi u Hristu, a koja ostavlja osobu u ropstvu greha je zabluda na koju Petar upozorava. Iako su učeni ljudi raspravljali o kakvoj tačno jeresi on ovde govori, ona je jasno povezana sa celokupnim pitanjem greha i robovanju grehu.

Pročitajte tekst iz Jevanđelja po Jovanu 8,34-36. Kako nam Hristove reči zabeležene u ovom tekstu pomažu da shvatimo o čemu Petar govori?

Šta god da su ovi lažni učitelji iznosili, oni su vodili svoje žrtve – ljude koji su nedavno pronašli Gospoda Isusa – natrag njihovom starom grešnom načinu života. Lako je zamisliti neku vrstu jeftine blagodati koja je umanjivala vrednost potrebe za čistotom i svetošću, koja je uticala da budu ponovo uhvaćeni u »pokvarenosti« sveta od kojih su upravo pobjegli. Nije ni čudo što je Petar govorio tako oštro i snažno protiv ovih učenja i upozoravao na posledice koje će se dogoditi ako ih neko sledi.

Kako shvatate slobodu u Hristu? Od čega vas je Hristos oslobodio?

»PAS SE POVRAĆA NA SVOJU BLJUVOTINU...«

Pročitajte tekstove iz 2. Petrove poslanice 2,17-22. i Jevanđelja po Mateju 12,43-45. Kakve opasnosti prete kada se obraćenik u hrišćanstvo vrati svom predašnjem načinu života?

Petar je naročito bio zabrinut za sudbinu onih koje su lažni učitelji podsticali da se vrate prethodnim gresima (2. Petrova 2,18). Lažni učitelji obećavaju slobodu ali, kao što Petar ističe, sloboda koju oni obećavaju korenito se razlikuje od slobode koju je Isus obećao onima koji Ga slede.

Obratite pažnju na snažno upozorenje koje je Petar uputio. Bilo bi bolje da nikada »ne poznaše puta pravde« (2. Petrova 2,21), nego da ga upoznaju, a zatim se vrate svojim starim putevima.

Naravno, to ne znači da je njihov slučaj beznadežan. Svi znamo iskustva onih koji su napustili Gospoda, a kasnije Mu se vratili. Takođe, znamo da je Bogu veoma drago kada se vrate i da je srećan što može da ih opet primi (Vidi: Luka 15,11-32). To samo znači da je odlazak veoma opasan korak, i veoma neprijatan. Slika psa koji se vraća na svoju bljuvotinu, predstavlja grub i oštar način za takav opis, ali Petar ovom slikom otkriva suštinu.

Možda je odjek Isusovih reči u 2. Petrovoj 2,20. nameran (vidi: Matej 12,45; Luka 11,26). Isus priča priču o čoveku koji je oslobođen delovanja nečistog duha. Duh prvo luta ne zadržavajući se ni na jednom mestu, a zatim se vraća da vidi »dom svoj otkuda sam izišao«. (Matej 12,44) On stiže, zatiče ga praznog i sređenog. Tada se ponovo useljava u njega, ali sa sobom dovodi još nekoliko drugih duhova gorih od sebe. Kao što Isus kaže: »I bude potonje gore čovjeku onome od prvoga.« (Matej 12,45) Opasnost koju Isus slikovito prikazuje i Petar opisuje je stvarna. Novi vernik treba da bude siguran da su duhovne vrednosti zamenile ono što je ranije vladalo njegovim životom. Ako uključenost u Crkvu i širenje nove vere ne zameni prethodne svetovne aktivnosti, veoma je lako vratiti se starim putevima.

Na koje načine mi kao crkvena porodica možemo bolje da negujemo i poučavamo sve svoje vernike, a naročito nove?

PETARI JUDA

Mnogi su primetili da tekst iz Poslanice apostola Jude 4-19. u velikoj meri ponavlja poruku iz 2. Petrove 2,1-3,7. Kad god se u Pismu ponavlja određena poruka, treba da budemo svesni da Bog želi da nam prenese nešto važno. Petar i Juda u ovim sličnim tekstovima, dosta vremena posvećuju objavljivanju važne istine: Bog upravlja sudbinom zlih. I Petar i Juda ne ostavljaju nimalo sumnje da Bog pažljivo nadgleda zlo. Bilo da su u pitanju nepravednici ili pali anđeli, Bog beleži njihovo zlo i sprema kaznu na dan suda (2. Petrova 2,9.17; Juda 6)

Pročitajte sledeće tekstove: 2. Petrova 2,1-3,7; Juda 4-19. Koje primere Božjih ranijih kazni Petar i Juda navode da bi naglasili činjenicu da je Bog veoma ozbiljan u postupnju prema grehu?

Petar i Juda navode tri primera Božje kazne u prošlosti. Oni spominju uništenje pretpotopnog sveta potopom, spaljivanje Sodoma i Gomore, i stavljanje anđela u okove radi uništenja (2. Petrova 2,4-6; 3,7; Juda 6.7). Svi ovi izveštaji prožeti su stalnim osećanjem konačnosti. Iako Pismo mnogo govori o Božjoj milosti i blagodati, Božja pravda takođe ima važnu ulogu u konačnom uništenju greha.

Koji su gresi izazvali tako strogu kaznu? Među njima su unošenje pogubnih jeresi; preziranje vlasti, porobljavanje drugih onim što njima gospodari; izopačavanje Božje blagodati u odobrenje nemoralnosti; odricanje Isusa Hrista kao Jedinog Gospodara i Gospoda; poganjenje svoga tela; izgovaranje praznih, oholih i lažljivih reči (2. Petrova 2,1.10.19; Juda 4; Juda 8; 2.Petrova 2,18; Juda 10).

Zanimljivo je da ovi prikazi ne uključuju nasilne postupke i druga zla i okrutna dela koja nas često snalaze. Umesto toga, spomenuti su blaži gresi koji imaju nešto zajedničko. U pitanju su gresi koji se ponekad opravdavaju u samoj crkvenoj zajednici. Ova činjenica treba da nas probudi i podseti na veliku potrebu za iskrenim pokajanjem i reformom u Crkvi.

Pročitajte tekstove iz 2. Petrove 2,12. i Poslanice apostola Jude 10. U ovim stihovima Petar i Juda opisuju one koje se suočavaju sa uništenjem pošto su postali kao »nerazumna« životinja (2. Petrova 2,12; Juda 10) vođena svojim nagonima. Kako se ovaj opis slaže sa Božjim prvobitnim stvaranjem čoveka i kako možete sprečiti da se to dogodi u vašem životu?

DALJE POUKE IZ STAROG ZAVETA

Pročitajte tekst iz 2. Petrove 2,6-16. Koje još primere Petar koristi da upozori na zla dela?

Sodom se u Bibliji prvi put spominje u 1. Mojsijevoj 13,12. Lot i Avram odlučili su da se razdvoje iz »finansijskih« razloga. Lot je izabrao Jordansku dolinu, »premještajući svoje šatore do Sodoma«. (1. Mojsijeva 13,12) U Bibliji je zatim zabeleženo: »A ljudi u Sodomu bijahu nevaljali, i grijeshahu Gospodu veoma.« (1. Mojsijeva 13,13) Kasnije, kada je Bog upozorio Avrama da će uništiti Sodom, Avram je izdejstvovao da Bog ne uništi taj grad ako u njemu pronađe deset pravednih ljudi (1. Mojsijeva 18,16-33). Nemogućnost da se u Sodomu pronađe makar deset pravednih ljudi jasno je prikazana onim što se dogodilo glasniciima koji su posetili Lota. Grad je bio u skladu sa tim uništen; samo su Lot i njegove dve kćeri izbegli smrt (1. Mojsijeva 19,12-25).

Petar izvodi dve pouke iz ovog izveštaja. Prvo, ova dva grada predstavljaju primer kakva će kazna zadesiti bezbožne (2. Petrova 2,6). Drugo, pokazuje da Gospod zna kako da spase pravedne od nevolja (2. Petrova 2,7-9). Petar zatim beleži neke osobine onih koji »hodaju po telu«: oni idu za nečistim telesnim željama, preziru autoritet, drski su i samovoljni, i ne oklevaju da hule na anđele (2. Petrova 2,10.11). Ove osobine slične su onima kojima Petar opisuje lažne učitelje i njihove sledbenike.

Izveštaj o Valamu pronalazimo u 4. Mojsijevoj 22,1-24.25. Njega je pozvao Valak, moavski car, da prokune Izrailj. Iako u početku nevoljan da prihvati ovaj zadatak, na kraju su ga nagovorili time što su mu ponudili veću svotu novca (4. Mojsijeva 22,7-21). Na svom putu suočio se sa »anđelom Gospodnjim«, a bio je spasen od smrti samo zahvaljujući svojoj magarici koja je skrenula s puta. Valam ju je tada pretukao, a kakvu je grešku počinio shvatio je tek kada su mu se oči otvorile i kada je lično ugledao »anđela Gospodnjeg«. (4. Mojsijeva 22,22-35) Na kraju, Valam je blagoslovio Izrailj (4. Mojsijeva 23,4-24.24). Petar je upotrebio Valama kao primer da prikaže one koji su zavedeni preljubom i pohlepom (2. Petrova 2,14.15). Takvi ljudi su kao Valam. Oni napuštaju stazu koju treba da slede.

Razmislite o svemu što nam je darovano i u Bibliji i u spisima Elen Vajt. Zašto mi kao adventistički hrišćani nikada ne možemo da kažemo da nismo bili upozoreni?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Često slušamo kako hrišćani govore o »slobodi u Hristu«. I, naravno, to je istinita zamisao. Biti slobodan od osude zakona i imati sigurnost spasenja zahvaljujući onome što Hristos čini za nas, a ne na osnovu naših dela, zaista znači biti slobodan. Međutim, kao što smo videli u Petrovoj poslanici, ova divna istina može biti izopačena. »Razliku između velike istine o našoj potpunoj zavisnosti od Hrista, kada je reč o spasenju, i drske samouverenosti ponekad je teško uočiti. Hiljade mešaju slobodu u Hristu sa bezakonjem. Budući da je Hristos došao da nas oslobodi osude zakona, mnogi izjavljuju da je i sam zakon ukinut i da su oni koji ga drže otpali od milosti. A s obzirom na to da istina i zabluda ponekad izgledaju veoma slično, um koji nije vođen Svetim Duhom prihvatiće zabludu i na taj način potčiniti se sili sotoninih prevara. Navodeći tako ljude da prihvate zabludu umesto istine, sotona se trudi da pridobije protestantski svet.« (Elen Vajt, *Hristos – Pobednik*, str. 325)

ZA RAZGOVOR:

1. Razmišljajte o tekstu iz 2. Petrove 2,19. i drugim pojedinostima koje Petar navodi kao posledice lažnog učenja. Zašto moramo biti sigurni da smo naučili važne istine u koje verujemo? Koliko je važno da se svi tačno složimo oko onoga u šta verujemo? Kada postaje »opasno« da razmišljamo o idejama koje se razlikuju od uverenja ostalih vernika?

2. Pažljivo pogledajte snažan jezik koji Petar koristi u vezi sa celokupnim pitanjem kazne i suda: »Dovodiće sebi naglu pogibao« (2. Petrova 2,1); »u pogibli svojoj propašće« (2. Petrova 2,12); »nepravednike čuvati za kaznu na Dan sudni« (2. Petrova 2,9); »pogibao njihova ne drijema«. (2. Petrova 2,3) Šta ovi tekstovi govore ne samo o stvarnosti suda, već o tome kako Bog snažno osuđuje one koji Njegov narod vode u zabludu?

3. Šta mislite šta znači kada oni koji govore o »slobodi u Hristu« ne čine to u okviru zakona uopšte (iako neki i to čine), već u okviru držanja četvrte zapovesti, zapovesti o Suboti? Kako nam ova tvrdnja pomaže da uvidimo kako misao o »slobodi u Hristu« na još jedan način može biti izopačena?

GOSPODNJI DAN

Tekstovi za proučavanje u toke sedmice: 2. Petrova 3,1,2; Jovan 21,15-17; 2. Petrova 3,3-13; Psalam 90,4; Matej 24,43-51; 2. Petrova 3,14-18.

Tekst za pamćenje: »Kad će se, dakle, ovo sve raskopati, kakovijem treba vama biti u svetom življenju i pobožnosti.« (2. Petrova 3,11)

U prošlim vremenima ljudi koji nisu verovali u Boga smatrani su nepouzdanima, čak i moguće opasnima. Zašto? Odgovor je jednostavan: ako ne veruju u Boga, onda ne veruju u budući sud na kome treba da pred Njim odgovaraju za svoja dela. Bez ovog podsticaja, ljudi će imati veću sklonost da čine ono što je pogrešno.

Iako je ovakvo razmišljanje danas prilično zastarelo (i »politički nekorektno«), ne možemo poreći logično rasuđivanje koje se iza njega krije. Naravno, velikom broju ljudi nije potreban strah od budućeg suda da bi činili ono što je ispravno. Međutim, u isto vreme, odgovor na Božji poziv sigurno bi moglo pomoći i podstaknuti ispravno ponašanje.

Petar se, kao što smo videli, nije plašio da upozori na sud sa kojim će se oni koji čine zlo suočiti pred Bogom, zato što Biblija jasno tvrdi da će takav sud doći. U ovom okviru, Petar nedvosmisleno govori o kraju vremena, sudu, Drugom Isusovom dolasku i vremenu kada će se »stihije od vatre rastopiti«. (2. Petrova 3,10) Petar je znao da smo svi grešnici, i zato, sa takvim budućim izgledima, on pita: »Kakovijem treba vama biti u svetom življenju i pobožnosti?« (2. Petrova 3,11)

Su

Proučiti
celu
pouku

Petar je upozorio svoje čitaoce na određena opasna učenja sa kojima će se Crkva suočiti. Ukazao im je na one koji će, iako obećavaju slobodu, povesti narod natrag u ropstvo grehu, koje je suprotno od slobode koja nam je obećana u Hristu.

Nažalost, ovo nije bilo jedino lažno učenje sa kojim će se Crkva susresti. Pojaviće se još jedno pogubno učenje. Međutim, pre nego što se Petar usredsredi na ovu posebnu opomenu, on se prvo osvrće na nešto drugo.

»Evo vam, ljubazni, već pišem drugu poslanicu u kojima budim napominjanjem vaš čisti razum, da se opominjete riječi, koje su naprijed kazali sveti proroci, i zapovijesti svojijeh apostola od Gospoda i Spasa.« (2. Petrova 3,1.2) Kakav zaključak Petar ovde daje u vezi sa tim zbog čega njegovi čitaoci treba da poslušaju reči koje im upućuje? Vidi: Jovan 21,15-17.

U tekstu iz 2. Petrove 3,1.2. Petar ih podseća na nadahnute reči koje su ranije izgovorili »sveti proroci«. Dakle, on je ponovo usmeravao njihovu pažnju na Bibliju, na Stari zavet. Podsećao ih je da imaju »najpouzdaniju proročku riječ«. (2. Petrova 1,19) Želeo je da im jasno ukaže da su njihova verovanja bila utemeljena na Božjoj reči. Ništa u Novom zavetu ne opravdava misao da Stari zavet više ne važi ili da je od manje važnosti. Naprotiv, upravo svedočanstvo Starog zaveta pomaže da se utvrdi pravosnažnost Novog zaveta i tvrdnji koje je Petar iznosio o Isusu.

Međutim, to nije sve. Petar dalje utvrđuje jasnu liniju koja se proteže od »svetih proroka« Starog zaveta sve do njegovog ličnog autoriteta kao jednog od »apostola Gospoda i Spasa«. Bio je jasan u vezi sa pozivom koji je primio od Gospoda da čini upravo ono što je činio. Ne čudi zato što je govorio sa takvim ubeđenjem i sigurnošću. Znao je šta predstavlja izvor njegove poruke.

Zašto Božja reč mora da bude konačni autoritet u našem životu, a ne kultura, naš lični sud ili rasuđivanje? (Uostalom, zašto bismo inače svetkovali sedmi dan Subotu da nije Božje reči?)

RUGAČI

Nakon težnje da njegovi čitaoci budu opomenuti »riječi, koje su naprijed kazali sveti proroci, i zapovijesti svojijeh apostola od Gospoda i Spasa« (2. Petrova 3,2), Petar iznosi posebno upozorenje. Znajući možda koliko će ovo učenje biti opasno, nastojao je da u ovu opomenu utisne autoritet kojim je pisao.

Pročitajte stihove iz 2. Petrove 3,3.4. Kakve tvrdnje će izneti oni koji sumnjaju u Hristov drugi dolazak?

Postoji bitna sličnost između onih koji su širili učenje o lažnoj slobodi i onih koji su izražavali sumnju u vezi sa Drugim dolaskom. Prva grupa je išla za »tjelesnijem željama nečistote« (2. Petrova 2,10); a oni koji su poricali Hristov povratak »življeli su po svojijem željama«. (2. Petrova 3,3)

(Nije puka slučajnost to što grešne želje mogu povesti ka lažnim učenjima, zar ne?)

Rugači će, upozorio je Petar, postaviti oštro pitanje: »Gdje je obećanje dolaska Njegova?« (2. Petrova 3,4) Oni će na taj način staviti izazov pred postojeće verovanje hrišćana da će se Isus vratiti na Zemlju, i to uskoro. Uostalom, ovi rugači će, naročito zato što Petar govori o posljednjim danima, izneti nepobitnu činjenicu da su mnogi hrišćani umrli, i da se zaista sve kao i uvek i dalje odvija.

Površno gledano, to nije nerazumno pitanje. Čak je i Enoh, prema rečima Elen Vajt, video da pravedni i zli »zajedno odlaze u prah i da je to kraj« (*Stvaranje, patrijarsi i proroci*, str. 85. original), i to ga je mučilo. Ako se čak i Enoh, koji je živio pre Potopa, borio sa ovakvim pitanjem, koliko se više bore oni koji žive hiljadama godina kasnije, čak u »posljednjim danima«?

Šta je sa nama danas, adventističkim hrišćanima? Samo naše ime ukazuje na misao o Hristovom drugom dolasku. Pa ipak, On još uvek nije došao. I mi se susrećemo sa rugačima, upravo kako je Petar predvideo.

Kako se vi u svom iskustvu vere borite sa činjenicom da se Hristos još nije vratio? Iznesite svoj odgovor u subotnoškolskom razredu.

HILJADU GODINA KAO JEDAN DAN

Kako Petar u 2. Petrovoj 3,8-10. odgovara na tvrdnje koje iznose rugači? Šta on objašnjava što čak i nama danas može pomoći da shvatimo zašto se Hristos još nije vratio?

Petar odgovara na pitanje o nepromenjenom stanju u svetu. On podseća slušaoce da nije istina da je svet ostao nepromenjen od stvaranja. (Zapazite kako se Petar odnosi prema Božjoj reči kao prema izvoru i autoritetu.) Kada je nastupilo vreme velikog bezakonja, Bog je uništio svet potopom (2. Petrova 3,6). I zaista, Potop je doneo veliku promenu svetu, koja se zadržala i do danas. Petar zatim kaže da će sledeće uništenje biti izvršeno vatrom, ne vodom (2. Petrova 3,10).

Petar je takođe zabeležio da je »jedan dan pred Gospodom kao hiljada godina i hiljada godina kao jedan dan«. (2. Petrova 3,8) Petar se na ovaj način priseća reči iz Psalma 90,4: »Jer je tisuća godina pred očima Tvojima kao dan jučerašnji, kad mine, i kao straža noćna.« Drugim rečima, naše shvatanje vremena nije nalik Božjem: zato moramo da budemo pažljivi kada donosimo zaključke o vremenu.

Sa ljudske tačke gledišta čini se da Hristov povratak kasni. Međutim, mi posmatramo svet samo iz svog ljudskog ugla. Sa Božje tačke gledišta, nema nikakvog kašnjenja. U stvari, Petar kaže da je ljudima darovano dodatno vreme zato što Bog pokazuje svoje strpljenje. On ne želi da iko pogine (2. Petrova 3,9). To dodatno vreme je omogućeno da bi se mnogim pružila prilika da se pokaju.

Ipak, Petar upozorava da Božje strpljenje ne treba shvatiti kao priliku da se odlaže odluka u vezi sa Isusom. Gospodnji dan doći će neočekivano kao lopov noću. Lopov koji dolazi noću verovatno očekuje da se neopaženo iskrade. Međutim, iako će Gospodnji dan doći kao lupež, sigurno će biti zapažen. Petar je izjavio: »Nebesa će s hukom proći, a stihije će se od vatre raspasti.« (2. Petrova 3,10) Dakle, Petrova poruka je slična Pavlovoj: »Evo sad je vrijeme najbolje, evo sad je dan spasenija!« (2. Korinćanima 6,2)

»PA ŠTA?«

Jedan mladić pokušao je da svedoči svojoj majci. Pričao joj je o Isusovoj smrti i obećanju o Njegovom povratku. Bio je prilično ponosan na sebe, misleći da je spretno izvršio zadatak. Kada je završio svoju kratku propoved o Isusu i Drugom dolasku, majka ga je pogledala i upitala: »Kakve to veze ima sa mnom?«

Pročitajte tekst iz 2. Petrove 3,11-13. Kako Petar odgovara na pitanje: »Kakve to veze ima sa mnom?« Vidi: Matej 24,43-51.

Kao što smo rekli, samo ime adventistički hrišćanin postavlja naše verovanje u stvarnost Hristovog povratka. Ovo učenje predstavlja osnovu; naša celokupna hrišćanska vera bila bi besmislena da nema obećanja o Hristovom drugom dolasku.

Međutim, zar nismo u opasnosti da postanemo poput zlog sluge iz priče zabeležene u Jevanđelju po Mateju 24,43-51? Mi možda ne činimo isto rđavo delo prikazano u priči, ali to nije suština (uostalom, to je ipak priča). Ono na šta nas priča opominje jeste da bismo lako mogli sniziti svoja merila, naročito ona koja se odnose na to kako se ophodimo prema drugima, i da bismo mogli postati više nalik svetlu, a manje revnosni u svom verovanju u Gospodnji povratak.

Naravno, ponekad se suočavamo i sa onima koji tvrde da su odredili dan Hristovog dolaska uz pomoću tabela i proročkih proračuna. Međutim, opasnost sa kojom se suočavamo kao adventistički hrišćani ne odnosi se toliko na određivanje datuma Hristovog skorog dolaska, koliko na obećanje o Drugom dolasku koje, kako godine prolaze, počinje da ima sve manju ulogu u našim mislima.

Da, što smo duže na Zemlji, bliži smo Drugom dolasku. Sa druge strane, što smo duže ovde, lakše nam je da pomislimo da je Njegov dolazak toliko daleko da zapravo ne utiče na naš svakodnevni život. Pismo nas upozorava na ovakvu vrstu samodovoljnosti. Kao što je Petar rekao, ako Isus treba da se vrati, i mi treba da se suočimo sa sudom, hrišćani onda treba da žive životom svetosti i pobožnosti (2. Petrova 3,11). Stvarnost Drugog dolaska, kad god da se dogodi, treba da utiče na naš sadašnji život.

U kojoj meri stvarnost Drugog dolaska utiče na vaš svakodnevni život i razmišljanje? Šta vaš odgovor govori o vašem životu i veri?

KONAČNI POZIV

Petar završava svoju poslanicu temom koja je prožima od samog početka: živeti svetim životom i biti pažljiv da ne bi bio zaveden »prijearom bezakonika«. (2. Petrova 3,17)

Pročitajte tekst iz 2. Petrove 3,14-18. Kome se Petar obraća i na šta upozorava?

Zanimljivo je da Petar svoju poslanicu završava ukazivanjem na spise »ljubaznog našeg brata Pavla«. (2. Petrova 3,15) Pavle je, takođe, pisao o potrebi da živimo u miru, dok čekamo Isusov drugi dolazak i da iskoristimo to vreme da izgradimo svet život (vidi: Rimljanima 2,4; Rimljanima 12,18; Filibljanima 2,12).

Zapazite, takođe, da Petrovo upućivanje na Pavlove spise pokazuje da su Pavlovi spisi bili visoko vrednovani u ranoj hrišćanskoj istoriji. Da li Petar ukazuje na čitavu zbirku Pavlovih spisa, koja se sada nalazi u Novom zavetu, ili samo na neke od njih, ne možemo odrediti. Ipak, Petrove napomene pokazuju da su Pavlove poslanice bile veoma cenjene.

Na kraju, Petar napominje da Pavlovi spisi mogu biti pogrešno protumačeni, kao i ostale biblijske knjige. Grčka reč *grapha* doslovno znači »spisi«, ali u ovom okviru jasno znači »sveti spisi«, kao što su Mojsijeve i proročke knjige. Ovde zapažamo jedan od prvih dokaza da su Pavlovi spisi posedovali autoritet, poput autoriteta jevrejske Biblije.

S obzirom na to da smo prethodno čitali o lažnim učiteljima koji obećavaju slobodu, nije teško zamisliti kako ljudi koriste Pavlove spise koji govore o slobodi i blagodati kao izgovor za grešno ponašanje. Pavle je snažno naglašavao opravdanje verom (Rimljanima 3,21.22), ali ništa u njegovim spisima ljudima ne daje odobrenje da čine greh (vidi: Rimljanima 6,1-14). Pavle se lično morao izboriti sa ovom zabludom uzimajući u obzir šta je propovedao i poučavao o opravdanju verom. Petar upozorava da oni koji izopače Pavlove spise to čine »na svoju pogibao«. (2. Petrova 3,16)

Kakve odluke možete doneti koje će vam pomoći da živite životom na kakav smo pozvani u Hristu Isusu?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Sa naše tačke gledišta može izgledati da Drugi dolazak mnogo kasni. Isus je očigledno znao da ćemo se tako osećati, pa je u nekim pričama dao opomenu šta će se dogoditi ako nismo pažljivi i oprezni u toku tog razdoblja. Uzmimo, na primer, priču o dvojici sluga u Jevanđelju po Mateju 24,45-51 (spomenuli smo je u odeljku od srede). Obojica su očekivala povratak svog gospodara. Međutim, doneli su različite zaključke o njegovom povratku. Jedan je smatrao da mora da bude spreman za gospodarev povratak u svakom trenutku. Drugi je rekao da gospodar kasni, i to je iskoristio kao priliku da se rđavo ponaša. »Zato što ne znamo tačno vreme Njegovog dolaska, dat nam je nalog da stražimo. 'Blago onim slugama koje nađe gospodar kad dođe a oni straže.' (Luka 12,37) Oni koji paze na Gospodnji dolazak uzalud ne čekaju. Očekivanje Hristovog dolaska treba da pokrene ljude da se boje Gospoda i da se boje Njegove osude nad prestupom. Ono treba da ih probudi da znaju koliko je veliki greh odbiti Njegovu ponudu milosti. Oni koji očekuju Gospoda, čiste svoje duše poslušnošću istini.« (Elen Vajt, *Čežnja vekova*, str. 634. original)

ZA RAZGOVOR:

1. Razgovarajte u razredu o odgovoru koji ste dali na pitanje o Drugom dolasku iz odeljka od ponedeljka. Na koje načine izlazimo na kraj sa činjenicom da se Hristos još nije vratio? Šta možemo naučiti iz međusobnih odgovora?
2. Koja učenja, obredi i verovanja adventističkih hrišćana ne potiču iz kulture, običaja ili na osnovu rasuđivanja, već isključivo iz Božje reči?
3. Kao što smo videli u toku sedmice, Petar je povezo grešne sklonosti i želje sa lažnim učenjima. U pouci se nalazi sledeća izjava: »Nije puka slučajnost činjenica da se grešne želje mogu prikloniti lažnim učenjima, zar ne?« Zašto nije u pitanju slučajnost? Kakvi različiti odnosi mogu postojati između njih?
3. Albert Ajnštajn predstavio je svetu zadivljujuću ideju da vreme nije apsolutno. Odnosno, u zavisnosti od toga gde se nalazite i koliko se brzo krećete, vreme u vašem referentnom okviru razlikovaće se od vremena neke druge osobe u drugačijem referentnom okviru. Suština je da je vreme tajanstven pojam, koji deluje na način koji u potpunosti ne shvatamo. Kako nam ova ideja pomaže da shvatimo da vreme nije isto za Boga i za nas, naročito u okviru činjenice da se Hristos još nije vratio?

GLAVNE TEME U

1. I 2. PETROVOJ POSLANICI

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Isaija 53,5.6.9; 3. Mojsijeva 16,16-19; 3. Mojsijeva 11,44; Rimljanima 13,1-7; 1. Korinćanima 14,40; 2. Timotiju 3,16.

Tekst za pamćenje: »Jer i Hristos jedanput za grijehе naše postrada, Pravednik za nepravednike, da nas privede k Bogu, ubijen, istina, bivši tijelom, no oživjevši duhom.« (1. Petrova 3,18)

Prva i druga Petrova poslanica bile su napisane iz praktičnih razloga. Veliko pitanje kojim se Petar bavio u 1. poslanici bilo je progonstvo koje su hrišćani doživeli. U 2. poslanici važno pitanje ticalo se lažnih učitelja. Petar je pisao snažno i sa autoritetom nastojeći da ohrabri svoje čitaoce, kao i da ih upozori na buduće izazove.

Značajno je to što Petar odgovara na oba pitanja u teološkom smislu. Stradanja izazvana progonstvom navela su Petra da razmišlja o Isusovom stradanju i patnjama, koji su omogućili naše spasenje. Lažni učitelji će se suočiti sa sudom. Ovaj sud dogodiće se kada se Isus sa spasenima vrati na ovu Zemlju, posle hiljadu godina provedenih na Nebu. Ovo su neke od tema kojima se Petar bavi u svoje dve poslanice.

U pouci u ovoj poslednjoj sedmici podrobnije ćemo obraditi pet tema o kojima je Petar pisao: Isusovo stradanje koje je omogućilo naše spasenje; naš praktičan odgovor na saznanje da će Bog suditi našim delima na poslednjem sudu; nada koju imamo u skori Isusov povratak; red u društvu i Crkvi; uloga koju Pismo ima u postavljanju smernica u našem životu.

STRADANJE, ISUS I SPASENJE

Pročitajte sledeće tekstove i zapazite šta svaki od njih otkriva o spasenju:

1. Petrova 1,2. _____

1. Petrova 1,8.9. _____

1. Petrova 1,18.19. _____

1. Petrova 2,22-25. _____

1. Petrova 3,18. _____

Kada Petar spominje spasenje, to obično čini u okviru Isusovog stradanja kao Zamene za grešnike. Na primer, u 1. Petrovoj 2,22-24, Petar piše o Isusovom stradanju koristeći reči slične onima iz teksta iz Knjige proroka Isaije 53,5.6.9. »Koji grijehe naše sam iznese na tijelu svojemu« na krst i »kojega se ranom iscijeliste« (1. Petrova 2,24) – ove reči otkrivaju ideje zamene i žrtve.

Prilikom prinošenja žrtava opisanih u Starom zavetu, grešnici su dovodili određenu žrtvu u Hram i polagali ruke na nju. Ovim činom greh je na simboličan način bio prenošen sa grešnika na životinju, koja je tada umirala umesto grešnika (3. Mojsijeva 4,29.30.33.34; 14,10-32). Nečistota greha koja se sakupljala na oltaru bila je čišćena i uklanjana na Dan očišćenja (3. Mojsijeva 16,16-19).

Krv žrtve imala je važnu ulogu u pomirenju za greh. Hrišćani su otkupljeni Isusovom dragocenom krvlju (1. Petrova 1,18.19). Pavle je, takođe, izrazio ovu istu ideju o zameni: Isus, koji nije znao za greh, postao je greh radi nas (2. Korinćanima 5,21). Kao što je i u 1. Petrovoj 3,18. zabeleženo, Hristos je postradao za naše grehe, Pravednik (Isus) za nepravednike (nas).

Petar, kao i Pavle (Rimljanima 3,21.22), naglašava potrebu za verom. On kaže svojim čitaocima: »Kojega ne vidjevši ljubite... Primajući kraj svoje vjere, spasenije dušama.« (1. Petrova 1,8.9) Spasenje se ne zarađuje pobožnim ponašanjem, već nam se daruje kada verujemo u ono što je Isus učinio za nas i kada Ga prihvatamo za svog ličnog Spasitelja. Naša sigurnost počiva na Njemu, ne na nama. Da počiva na nama, kakvu bismo sigurnost imali?

Zašto je Isus, kao naša Zamena, velika nada spasenja? Kakvu utehu možete izvući iz ove uzvišene istine?

KAKO TREBA DA ŽIVIMO?

Tema kojoj se Petar vraća više nego ijednoj drugoj predstavljena je pitanjem koje postavlja u 2. Petrovoj 3,11.12: »Kad će se, dakle, ovo sve raskopati, kakovijem treba vama biti u svetom življenju i pobožnosti...?«

Pročitajte sledeće tekstove. Šta Petar govori o hrišćanskom ponašanju?

- 1. Petrova 1,15-17.22; 1. Petrova 2,1; 1. Petrova 3,8.9; 1. Petrova 4,7-11;**
 - 2. Petrova 3,11.**
-
-
-
-

Petar na više mesta u svoje dve poslanice razmatra pitanje hrišćanskog ponašanja. Kao prvo, on dva puta naglašava vezu između hrišćanskog ponašanja i Božjeg suda (1. Petrova 1,17. i 2. Petrova 3,11). Bog će sudi-ti svim ljudima po njihovim delima. Zato hrišćanin treba da živi životom svetosti.

Drugo, Petar nekoliko puta spominje da hrišćani treba da budu sveti. U Starom zavetu sveto je bilo ono što je izdvajano za upotrebu u Hramu (2. Mojsijeva 26,34; 28,36; 29,6.37) ili što je Bog posvetio (na primer, Subotu u 1. Mojsijevoj 2,3). U stvari, Božji plan je bio da Njegov narod bude svet, kao što je On svet, što je takođe tema na koju se Petar osvrće (3. Mojsijeva 11,44; 19,2; 1. Petrova 1,15.16). Proces izdvajanja nečega kao svetog naziva se »posvećenje«, a Petrova želja je da njegovi čitaoci budu posvećeni Duhom i da budu poslušni Isusu (1. Petrova 1,2).

Treće, Petar je naveo određene pojedinosti u vezi sa tim kakvo ponašanje treba sa bude svojstveno onima koji su posvećeni. Oni treba da odbace svaku pakost, prevaru, licemerstvo, zavist i klevetanje (1. Petrova 2,1). Treba da budu svi složni, ponizni i da vole jedni druge (1. Petrova 3,8.9). Treba da gaje dobrotu, pobožnost i ljubav (2. Petrova 1,5-7). Moraju da održe neprestanu ljubav (1. Petrova 4,7-11). Na kraju, Petar podstiče čitaoce da sve svoje brige bace na Isusa (1. Petrova 5,7).

Kako možemo ohrabrivati jedni druge bez duha osude i živeti životom na koji nas Petar poziva u svojim poslanicama?

NADA U DRUGI DOLAZAK

Pročitajte sledeće tekstove i zapazite šta govore o budućim događajima:

1. Petrova 1,4. _____
1. Petrova 1,17. _____
1. Petrova 4,5.6. _____
1. Petrova 4,17. _____
2. Petrova 3,1-10. _____

Jedno od ključnih pitanja sa kojim su se suočavali prvi čitaoci i slušaoci 1. Petrove poslanice bilo je progonoštvo. Petar teži svoje čitaoce misljuje da postoji buduća nagrada koja ih čeka na Nebu, nagrada koja im ne može biti oduzeta, iako je njihov život opterećen progonoštvom. Petar na samom početku svoje poslanice spominje da hrišćani imaju nepropadljivo nasledstvo koje se na Nebu čuva za njih (1. Petrova 1,4).

Petar naglašava dve pojedinosti koje će se dogoditi u budućnosti: poslednji sud i uništenje zla ognjem. Drugim rečima, on pokazuje da će pravda i sud biti izvršeni i da će vernici primiti svoju večnu nagradu, iako sada vlada progonoštvo.

Petar spominje sud u tri različite prilike (1. Petrova 1,17; 4,5.6.17). On kaže da Bog Otac sudi svim ljudima prema njihovim delima ne gladajući ko je ko (1. Petrova 1,17). On beleži da je Isus lično spreman da sudi živima i mrtvima (1. Petrova 4,5). On, takođe, iznosi zanimljivo opažanje da će sud početi od Božje kuće (1. Petrova 4,17).

Petar, takođe, ističe da će »bezakonici« biti uništeni u vatrenoj stihiji (2. Petrova 3,7).

Petar posvećuje određeno vreme pitanjima da li će Isus zaista ponovo doći ili ne (2. Petrova 3,1-10). On ukazuje da Isusov drugi dolazak »kasni« da bi se što više ljudi pokajalo i bilo spaseno. On, takođe, ističe da izvesnost budućeg obračuna treba da pozove svakoga da živi svetim i besprekornim životom.

Koliko god da je Petar usredsređen na sadašnji trenutak i praktičan hrišćanski život, on ipak pred svoje čitaoce iznosi buduću nadu koja ih očekuje. Ukratko rečeno, kakve god okolnosti da trenutno vladaju, oni treba da nastave da žive dalje u veri i poslušnosti.

Zašto i vi bez obzira na okolnosti morate da nastavite dalje u veri i poslušnosti? Kakvu drugu mogućnost imate?

RED U DRUŠTVU I CRKVI

Pročitajte sledeće tekstove. Šta Petar u ovim stihovima govori o važnosti svetovne vlasti i crkvenog vođstva, i kako hrišćani treba da se postave prema njima? Kako se njegove reči mogu primeniti na naše sadašnje prilike, bez obzira gde živimo?

1. Petrova 2,11-21. _____

1. Petrova 5,1-5. _____

Petar je živeo u vreme kada su hrišćani s vremena na vreme bili proganjani od strane svetovne vlasti i verskih vođa. Iz tog razloga je još značajnije ono što su on i Pavle govorili o odgovarajućoj ulozi vlasti (1. Petrova 2,13-17; Rimljanima 13,1-7). I Petar i Pavle su smatrali da Bog lično postavlja vlast da zaustavi one koji čine zlo. Naravno, postoje trenuci kada vladajuće sile stvaraju poteškoće. Hrišćani su se suočili sa tim u Petrovo vreme, a posle izvesnog vremena prilike su se još više pogoršale.

Uopšteno gledano, njihova misao je da će dobra vlast sačuvati zakon, red i sigurnost. Međutim, čak i danas postoje primeri kada se zakon i red ne poštuju, i kada čovek uviđa očajničku potrebu za razumnom vlašću. To je istina; dobra vlast je jedan od blagoslova koje je Bog dao čovečanstvu.

Petar bez sumnje deli Pavlovo uverenje da je dobra crkvena vlast takođe važna. Pavle poziva: »A sve neka biva pošteno i uredno« (1. Korinćanima 14,40) u crkvenom bogoslužjenju. Petar na sličan način moli crkvene vođe da pasu »stado Božije, koje vam je predato«. (1. Petrova 5,2) To treba da čine brižno i ponizno. Mesne crkve treba da budu vešto vođene. Dobre vođe šire viziju i sklad, i osposobljavaju druge da upotrebe svoje duhovne darove na Božju slavu.

U tekstu iz 1. Petrove 5,5. rečeno je da treba da se odenemo poniznošću, da steknemo poniznost, u međusobnim odnosima. Kako to možemo postići? Šta vi lično možete učiniti da primenite ovo načelo u svom odnosu sa drugima?

PREDNOST SVETOG PISMA

Pročitajte sledeće tekstove. Šta govore o Bibliji što nam može pomoći da danas shvatimo kakvu ulogu treba da ima u našem životu i veri?

1. Petrova 1,10-12. _____

2. Petrova 1,16-20. _____

2. Petrova 3,2. _____

2. Petrova 3,16. _____

U svojoj drugoj poslanici Petar se suprotstavlja lažnim učiteljima. On upućuje svoje čitaoce na dva izvora autoriteta i kaže: »Da se opominjete riječi, koje su naprijed kazali sveti proroci, i zapovijesti svojijeh apostola od Gospoda i Spasa.« (2. Petrova 3,2) Danas imamo isti pristup rečima »svetih proroka«, odnosno Starom zavetu. Nemamo više priliku da sretnemo žive apostole, naravno, ali u određenom smislu imamo nešto bolje: njihovo nadahnuto svedočanstvo otkriveno u Novom zavetu. Matej, Marko, Luka i Jovan ostavili su nam konačan izveštaj o Isusovom životu, smrti i vaskrsenju. U Delima apostolskim dati su izveštaji o radu apostola. Mi zaista možemo da čitamo nadahnute reči samih apostola. Pavle snažno piše o autoritetu Božje reči (2. Timotiju 3,16). Petar usmerava svoje čitaoce na Pismo kao izvor autoriteta u pogledu učenja i moralnog ponašanja.

U 2. Petrovoj 3,16. Petar opominje svoje čitaoce i slušaoce da čak i pored toga što je Pismo izvor istine, bez pažljivog proučavanja vesti koju nam Sveti Duh pomaže da shvatimo, sam izvor istine može biti pogrešno shvaćen, što može dovesti do strašnih posledica.

Njegove reči treba da nam posluže kao dobar podsetnik osnovnih načela u proučavanju Biblije. Biblijske tekstove treba da čitamo uz molitvu. Treba da ih čitamo obraćajući pažnju na okvir unutar poglavlja, knjige i cele Biblije. O čemu je pisac posebno govorio dok je pisao? Treba da ih čitamo u svetlu istorijskih prilika u kojima su napisane. (U slučaju 1. i 2. Petrove poslanice, to je Rimsko carstvo u prvom veku.) Treba da ih čitamo težeći duhovnoj pronicljivosti i sa saznanjem da je u središtu biblijske poruke spasenje omogućeno Isusovom žrtvom i smrću (1. Petrova 1,10-12). Konačno, treba da ih čitamo u okviru sopstvenog života. Kakvu istinu Bog želi da prihvatimo? Kako pisanu Reč možemo primeniti u ličnom životu na način koji će doneti doprinos Božjem carstvu?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Čak i usred teških teoloških pitanja, Petrove poslanice naglašavaju važnost hrišćanskog života i način na koji treba da se ophodimo jedni prema drugima. Drugim rečima, mi treba da poznamo istinu kakva je u Isusu. Ali, što je još važnije, treba da živimo u skladu sa tom istinom. Na samom početku bile su nam upućene ove uzvišene reči: »Duše svoje očistivši u poslušanju istine Duhom za bratoljublje nedvolično, od čista srca ljubite dobro jedan drugoga.« (1. Petrova 1,22) Zapazite kako Petar povezuje očišćenje naših duša sa poslušnošću istini. Istina nas menja, čineći od nas ljude koji vole jedni druge žarko i od »čista srca«. Poslušnost, čistota srca i ljubav – sva tri pojma su međusobno povezana. To je ideal kome treba da težimo. Možete li zamisliti koliko bi naš život i naša crkva bili drugačiji da sledimo ovaj nalog? Razmislite koliko bi to, ako ništa drugo, doprinelo crkvenom jedinstvu. »Braćo, hoćete li poneti Hristov duh sa sobom kada se vratite u svoj dom i crkvu? Hoćete li ostaviti neverovanje i duh kriticizma? Bližimo se vremenu kada treba da se držimo zajedno i radimo ujedinjeno više nego ikada ranije. U jedinstvu leži snaga. U neskladu i nejedinstvu vlada samo slabost.« (Elen Vajt, *Selected Messages*, 2. knjiga, str. 373.374)

ZA RAZGOVOR:

1. U 2. Petrovoj 3,12. apostol piše da treba da »čekamo i želimo da bude skorije dolazak Božijega dana, kojega će se radi nebesa spaliti i raskopati, i stihije od vatre rastopiti«. Šta misli time da treba da želimo (ubrzamo) dan Gospodnji? Kako možemo ubrzati dan Gospodnji, odnosno, Drugi Hristov dolazak?

2. Kažemo da je priroda Božja »druga knjiga«. Nažalost, kao i u slučaju Božje prve knjige (Biblije), ova druga knjiga takođe može biti pogrešno protumačena. Na primer, za mnoge ljude poruka o stvaranju i njegovoj svrsi je izbrisana iz prirode i zamenjena Darwinovom idejom o nasumičnim mutacijama i prirodnoj selekciji. Rečeno nam je da zapravo svet nije stvoren, već da nam samo tako izgleda. Kako, onda, možemo da čitamo i tumačimo ovu drugu knjigu na pravi način? Do kojih granica nas druga knjiga može naučiti o Bogu? Kakvu pomoć možemo dobiti iz prve knjige da bismo drugu shvatili na ispravan način? Šta se događa kada naše tumačenje prirode, druge knjige, protivreči tumačenju prve, Biblije? U čemu je problem?

APRIL

OD GROBA DO SLAVE

Kriza u Izrailju

1. S Psalam 106,19,20. Kriza u Izrailju

Licem k licu

2. N 2. Mojsijeva 32,21. Izneverio je svoga brata
3. P 2. Mojsijeva 33,11. Licem k licu
4. U 3. Mojsijeva 10,1,2. Neobična vatra
5. S Priče 20,1. Previše pripit da bi se starao
6. Č Psalam 105,26. Ljubav iskazana na pogrešan način
7. P Psalam 106,13-15. Nenahranjene duše
8. S 4. Mojsijeva 12,8. Dvoje protiv jednog

Od groba do slave

9. N Priče 27,4. Najgora sotonska osobina
10. P 4. Mojsijeva 13,32. Protivrečan izveštaj
11. U 4. Mojsijeva 13,31. Zašto čekati?
12. S 2. Petrova 2,10. Pobuna u logoru
13. Č Jakov 1,4. Izgubio je strpljenje
14. P Psalam 106,32,33. Nema izgovora za greh
15. S 5. Mojsijeva 3,23-26. Od groba do slave

Kako do pobeđe?

16. N 2. Petrova 2,15. Nepravедna plata
17. P Priče 1,25. Dužnost ili želja
18. U Luka 12,15. Dve slične osobe
19. S Priče 6,23,24. Gresi koji ostavljaju ožiljak
20. Č Isus Navin 1,8. Kako do pobeđe?
21. P Isus Navin 1,5. Nevidljivi saveznik
22. S Isus Navin 6,5. Samo je Bog mogao to da učini

Od Boga se ne može sakriti

23. N Jevrejima 13,5. Jedan čovekov greh
24. P Isus Navin 7,12. Od Boga se ne može sakriti
25. U Priče 28,13. Prekasno
26. S Priče 12,22. Cena laži
27. Č Isus Navin 14,11,12. »Daj mi sada ovu goru.«
28. P Isus Navin 17,16. Gvozdena kola
29. S Isus Navin 24,15. »A ja...«

»Ne poslali te?«

30. N Sudije 6,14. »Ne poslali te?«

MAJ

BOG SE OPOMENUO

Pre nego što se dete rodi

1. P Sudije 7,2. Previše vojnika
2. U Sudije 7,4. Još ih je mnogo
3. S Sudije 8,27. Učinjena greška
4. Č Sudije 13,8. Pre nego što se dete rodi
5. P 2. Korinćanima 6,14. Kompromis
6. S Sudije 13,5. Moćni slabić

Bog se opomenuo

7. N Sudije 16,6. U čemu je tajna?
8. P Sudije 16,20. U ovome je tajna
9. U Priče 1,10. Izvesna žetva
10. S Sudije 16,28. Bog se opomenuo
11. Č 1. Samuilova 1,11. Ona je održala svoje obećanje
12. P 1. Samuilova 1,28. Božje vlasništvo
13. S Priče 6,20. Kakav roditelj, takvo dete

Obnovljenje

14. N 1. Samuilova 2,25. Opasan primer
15. P 1. Samuilova 3,13. Bez ograničenja
16. U 1. Samuilova 3,12. Odložen sud
17. S 1. Samuilova 3,14. Otac kukavičkog srca
18. Č 1. Samuilova 3,1. Bez generacijskog jaza
19. P 1. Samuilova 7,6.8. Obnovljenje
20. S 1. Samuilova 8,19.20. Kao i svi drugi

Pravi car

21. N 1. Samuilova 12,5. Nije potrebno izvinjenje
22. P 1. Samuilova 12,13. Izbor naroda
23. U 1. Samuilova 9,2. Sposobnosti su postojale
24. S 1. Samuilova 13,8. Ići ispred Boga
25. Č 1. Samuilova 13,10. Našao se lak
26. P 1. Samuilova 14,6. Vreme za hrabrost
27. S 1. Samuilova 14,24. Pravi car

Ponovo na probi

28. N Matej 7,2. Dva načina
29. P 1. Samuilova 15,3. Ponovo na probi
30. U 1. Samuilova 15,9. Ne treba mu ukazati poverenje
31. S 1. Samuilova 15,14. Čujem blejanje ovaca

JUN

VELIČINA U PONIZNOSTI

Božji izbor, ne čovekov

1. Č 1. Samuilova 15,23. Nije iskreno žalio
2. P 1 Samuilova 15,26. Skoro izgubljen razum
3. S 1. Samuilova 16,1. Božji izbor, ne čovekov

Izvestan ishod

4. N 1. Samuilova 17,34.35. Pripremanje za vodstvo
5. P 1. Samuilova 17,10. Ljudsko hvalisanje
6. U 1. Samuilova 17,40. Pet glatkih kamenova
7. S 1. Samuilova 17,45. Izvestan ishod
8. Č 1 Samuilova 22,8. Nikom nije bilo žao
9. P Psalam 57,4. Muzika u pećini
10. S 1. Samuilova 22,16. Posledica bezumnosti

Božje tajne

11. N Priče 31,30. Neskladan par
12. P 1. Samuilova 25,28. Blagi ukor
13. U Rimljanima 12,19. Božanska osveta
14. S 1. Samuilova 28,6. Bog ne odgovara
15. Č Propovjednik 9,5. To nije Samuilo
16. P Dela 1,7. Božje tajne
17. S Priče 11,5. Smrt očajnika

Put greha je težak

18. N 2. Samuilova 1, 27. Prijatelj žali
19. P 2. Samuilova 6,6.7. Poslednja greška
20. U Efescima 6,12. Sotonin prikriveni posao
21. S 2. Samuilova 11,27. Jedan greh vodi u drugi
22. Č 2. Samuilova 12,7. Ukor upućen caru
23. P 2. Samuilova 12,14. Put greha je težak
24. S Psalam 3,3. Spoljašnja lepota

Veličina u poniznosti

25. N Mihej 7,8.9. Veličina u poniznosti
26. P 2 Samuilova 17,14. Nerazumnost mudrog čoveka
27. U 2. Samuilova 18,17. Gomila kamenja kao spomenik
28. S 1. Dnevnika 29,9. Više od novca
29. Č Psalam 71,9. Stariti mirno
30. P 2. Samuilova 23,1. Poslednje reči

ČITANJE BIBLIJE REDOM

April		Maj		Jun	
1. 1. O car.	4-6	1. 2. Dnev.	23-25	1. Psalam	15-17
2. «	7-9	2. «	26-30	2. «	18-20
3. «	10-12	3. «	31-33	3. «	21-23
4. «	13-16	4. «	34-36		
5. «	17-19	5. Jezdra	1-3	4. «	24-26
6. «	20-22	6. «	4-6	5. «	27-29
7. 2. O car.	1-3	7. «	7-10	6. «	30-34
8. «	4-6	8. Nemija	1-3	7. «	35-37
9. «	7-9	9. «	4-7	8. «	38-40
10. «	10-12	10. «	8-11	9. «	41-43
11. «	13-16	11. «	12-13	10. «	44-46
12. «	17-19	12. O Jestiri	1-3	11. «	47-49
13. «	20-22	13. «	4-6	12. «	50-52
14. «	23-25	14. «	7-10	13. «	53-57
15. 1. Dnev.	1-3	15. O Jovu	1-3	14. «	58-60
16. «	4-6	16. «	4-8	15. «	61-63
17. «	7-9	17. «	9-11	16. «	64-66
18. «	10-14	18. «	12-14	17. «	67-69
19. «	15-17	19. «	15-17	18. «	70-72
20. «	18-20	20. «	18-20	19. «	73-75
21. «	21-23	21. «	21-23	20. «	76-80
22. «	24-26	22. «	24-26	21. «	81-83
		23. «	27-30	22. «	84-86
23. «	27-29	24. «	31-33	23. «	87-89
24. 2. Dnev.	1-3	25. «	34-36	24. «	90-92
25. «	4-7	26. «	37-39	25. «	93-95
26. «	8-10	27. «	40-42	26. «	96-98
27. «	11-13			27. «	99-103
28. «	14-16	28. Psalam	1-3	28. «	104-106
29. «	17-19	29. «	4-6	29. «	107-109
		30. «	7-11	30. «	110-114
30. «	20-22	31. «	12-14		

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

April

1. Psalam 78,43-56.
2. Psalam 78,57-72.
3. Psalam 79.
4. Psalam 80.
5. Psalam 81.
6. Psalam 82.
7. Psalam 83.
8. Psalam 84.
9. Psalam 85.
10. Psalam 86.
11. Psalam 87.
12. Psalam 88
13. Psalam 89,1-13.
14. Psalam 89,14-26.
15. Psalam 89,27-39.
16. Psalam 89,40-52.
17. Psalam 90.
18. Psalam 91.
19. Psalam 92.
20. Psalam 93.
21. Psalam 94.
22. Psalam 95.
23. Psalam 96.
24. Psalam 97.
25. Psalam 98.
26. Psalam 99.
27. Psalam 100.
28. Psalam 101.
29. Psalam 102,1-14.
30. Psalam 102,15-28.

Maj

1. Psalam 103.
2. Psalam 104,1-18.
3. Psalam 104,19-35.
4. Psalam 105,1-15.
5. Psalam 105,16-31.
6. Psalam 105,32-45.
7. Psalam 106,1-16.
8. Psalam 106,17-32.
9. Psalam 106,33-48.
10. Psalam 107,1-21,
11. Psalam 107,22-43.
12. Psalam 108.
13. Psalam 109,1-16.
14. Psalam 109,17-31.
15. Psalam 110.
16. Psalam 111.
17. Psalam 112.
18. Psalam 113.
19. Psalam 114.
20. Psalam 115.
21. Psalam 116.
22. Psalam 117.
23. Psalam 118,1-14.
24. Psalam 118,15-29.
25. Psalam 119,1-34.
26. Psalam 119,35-63.
27. Psalam 119,64-90.
28. Psalam 119,91-117.
29. Psalam 119,118-143.
30. Psalam 119,144-176.
31. Psalam 120.

Jun

1. Psalam 121.
2. Psalam 122.
3. Psalam 123.
4. Psalam 124.
5. Psalam 125.
6. Psalam 126.
7. Psalam 127.
8. Psalam 128.
9. Psalam 129.
10. Psalam 130.
11. Psalam 131.
12. Psalam 132.
13. Psalam 133.
14. Psalam 134.
15. Psalam 135.
16. Psalam 136,1-14.
17. Psalam 136,15-26.
18. Psalam 137.
19. Psalam 138.
20. Psalam 139.
21. Psalam 140.
22. Psalam 141.
23. Psalam 142.
24. Psalam 143.
25. Psalam 144.
26. Psalam 145.
27. Psalam 146.
28. Psalam 147.
29. Psalam 148.
30. Psalam 149.

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužjenja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U APRILU 2017. GODINE

MESTO	DATUM			
	7.	14.	21.	28.
Strumica , Đevdelija	19,00	19,08	19,17	19,25
Radoviš, Kavadarci	19,02	19,10	19,19	19,27
Pirot , Veles, Prilep, Bitolj	19,04	19,12	19,21	19,29
Kladovo, Negotin , Bor, Zaječar, Knjaževac, Niš , Leskovac, Vranje, Kumanovo, Skoplje	19,06	19,14	19,23	19,31
Paraćin, Kruševac , Priština , Tetovo, Debar, Ohrid	19,08	19,16	19,25	19,33
Jagodina , Kosovska Mitrovica , Đakovica, Prizren	19,10	19,18	19,27	19,35
Vršac , Alibunar, Kovin, Smederevo, Požarevac, Smederevska Palanka, Kragujevac , Kraljevo, Novi Pazar, Peć	19,12	19,20	19,29	19,37
Srpska Crnja, Pančevo, Beograd , Arandelovac, Čačak , Berane	19,14	19,22	19,31	19,39
Kikinda, Zrenjanin , Valjevo, Ruma, Užice, Pljevlja, Kolašin, Podgorica , Bar, Ulcinj	19,16	19,24	19,33	19,41
Senta, Bečej, Vrbas, Novi Sad , Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac , Loznica, Zelenika	19,18	19,26	19,35	19,43
Subotica , Bačka Palanka, Sombor , Kula, Dalj, Vukovar, Bačka Topola, Šid, Bijeljina , Tuzla, Sarajevo , Foča, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	19,20	19,28	19,37	19,45
Beli Manastir , Osijek , Vinkovci, Mostar, Metković, Mljet	19,22	19,30	19,39	19,47
Slavonski Brod, Derвента, Doboj, Zenica, Pelješac	19,24	19,32	19,41	19,49
Podravska Slatina , Jajce, Slavonska Požega, Banja Luka , Livno, Hvar , Korčula	19,26	19,34	19,43	19,51
Virovitica, Daruvar, Prijedor , Bosanska Gradiška, Nova Gradiška, Split , Brač, Vis	19,28	19,36	19,45	19,53
Koprivnica , Bjelovar, Drvar, Knin , Šibenik	19,30	19,38	19,47	19,55
Ormož, Čakovec, Varaždin , Sisak, Bihać, Biograd	19,32	19,40	19,49	19,57
Murska Sobota, Ptuj , Celje , Krapina, Zagreb , Karlovac, Slunj, Gospić, Zadar, Dugi otok	19,34	19,42	19,51	19,59
Maribor , Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Zidani Most, Rab, Pag	19,36	10,44	19,53	20,01
Dravograd, Mežica, Ljubljana , Rijeka , Crikvenica, Krk, Cres, Lošinj	19,38	19,46	19,55	20,03
Kranj, Postojna, Pula	19,40	19,48	19,57	20,05
Kranjska Gora , Jesenice , Gorica, Koper, Rovinj	19,42	19,50	19,59	20,07

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U MAJU 2017. GODINE

MESTO	DATUM			
	5.	12.	19.	26.
Strumica , Đevdelija	19,29	19,38	19,45	19,52
Radoviš, Kavadarci	19,31	19,40	19,47	19,54
Veles, Prilep, Bitolj	19,33	19,42	19,49	19,56
Pirot , Vranje, Kumanovo, Skoplje , Ohrid	19,35	19,44	19,51	19,58
Knjaževac, Niš , Leskovac, Tetovo, Debar	19,37	19,46	19,53	20,00
Kladovo, Negotin , Bor, Zaječar, Priština , Prizren, Đakovica	19,39	19,48	19,55	20,02
Paraćin, Kruševac , Kosovska Mitrovica	19,41	19,50	19,57	20,04
Jagodina , Novi Pazar, Peć	19,43	19,52	19,59	20,06
Vršac , Kovin, Smederevo, Požarevac, Smederevska Palanka, Kragujevac , Čačak, Kraljevo, Berane, Podgorica , Ulcinj	19,45	19,54	20,01	20,08
Alibunar, Pančevo, Beograd , Aranđelovac, Užice, Bar	19,47	19,56	20,03	20,10
Valjevo, Pljevlja, Zelenika	19,49	19,58	20,05	20,12
Kikinda, Srpska Crnja, Zrenjanin , Novi Sad , Ruma, Sremska Mitrovica, Šabac , Foča, Bileća, Trebinje, Dubrovnik, Bogatić	19,51	20,00	20,07	20,14
Senta, Bečej, Vrbas, Kula , Bačka Palanka, Šid, Bijeljina , Loznica, Sarajevo , Mljet	19,53	20,02	20,09	20,16
Subotica , Bačka Topola, Dalj, Vukovar, Tuzla, Vinkovci, Mostar, Metković, Pelješac	19,55	20,04	20,11	20,18
Osijek , Doboš, Zenica, Korčula	19,57	20,06	20,13	20,20
Beli Manastir , Derventa, Slavonski Brod, Jajce, Livno, Brač, Hvar	19,59	20,08	20,15	20,22
Podravska Slatina , Slavonska Požega, Bosanska Gradiška, Banja Luka , Split , Vis	20,01	20,10	20,17	20,24
Virovitica, Daruvar, Nova Gradiška, Prijedor , Drvar, Knin, Šibenik	20,03	20,12	20,19	20,26
Bjelovar , Biograd	20,05	20,14	20,21	20,28
Koprivnica , Sisak, Slunj, Bihać, Gospić , Zadar, Dugi Otok	20,07	20,16	20,23	20,30
Ormož, Čakovec, Varaždin , Krapina, Zagreb , Karlovac, Pag, Maribor , Celje	20,09	20,18	20,25	20,32
Murska Sobota, Ptuj , Zidani Most, Rijeka	20,11	20,20	20,27	20,34
Crikvenica, Krk, Lošinj, Rogaška Slatina	20,13	20,22	20,29	20,36
Dravograd, Mežica, Kranj, Ljubljana , Postojna, Rovinj, Pula	20,15	20,24	20,31	20,38
Jesenice , Koper, Gorica	20,17	20,26	20,33	20,40
Kranjska Gora	20,19	20,28	20,35	20,42

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U JUNU 2017. GODINE

MESTO	DATUM				
	2.	9.	16.	23.	30.
Strumica , Đevđelija	19,56	20,01	20,04	20,06	20,06
Radoviš, Kavadarci	19,58	20,03	20,06	20,08	20,08
Veles, Prilep , Bitolj	20,00	20,05	20,08	20,10	20,10
Pirot , Kumanovo, Skoplje , Ohrid	20,02	20,07	20,10	20,12	20,12
Leskovac, Vranje, Tetovo, Debar	20,04	20,09	20,12	20,14	20,14
Zaječar, Knjaževac, Niš , Priština , Prizren	20,06	20,11	20,14	20,16	20,16
Kladovo, Negotin , Bor, Kosovska Mitrovica , Đakovica	20,08	20,13	20,16	20,18	20,18
Paraćin, Kruševac , Peć	20,10	20,15	20,18	20,20	20,20
Jagodina, Kragujevac , Kraljevo, Novi Pazar, Berane, Ulcinj	20,12	20,17	20,20	20,22	20,22
Požarevac, Smederevska Palanka, Čačak , Kolašin, Podgorica , Bar	20,14	20,19	20,22	20,24	20,24
Vršac , Alibunar, Kovin, Smederevo, Arandjelovac, Užice, Pljevlja, Zelenika	20,16	20,21	20,24	20,26	20,26
Pančevo, Beograd , Valjevo, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	20,18	20,23	20,26	20,28	20,28
Srpska Crnja, Zrenjanin , Ruma, Šabac , Foča	20,20	20,25	20,28	20,30	20,30
Kikinda, Bečej, Novi Sad , Sremska Mitrovica, Bogatić, Bijeljina, Loznica, Sarajevo , Mostar, Metković, Mljet, Pelješac	20,22	20,27	20,30	20,32	20,32
Senta, Bačka Topola, Kula, Vrbas, Bačka Palanka, Šid , Tuzla, Korčula	20,24	20,29	20,32	20,34	20,34
Subotica , Sombor , Dalj, Vukovar, Vinkovci, Doboj, Zenica, Hvar	20,26	20,31	20,34	20,36	20,36
Beli Manastir , Osijek , Slavonski Brod, Derventa, Jajce, Livno, Split, Brač, Vis	20,28	20,33	20,36	20,38	20,38
Slavonska Požega, Banja Luka	20,30	20,35	20,38	20,40	20,40
Podravska Slatina , Daruvar, Bosanska Gradiška, Prijedor , Nova Gradiška, Drvar, Knin, Šibenik	20,32	20,37	20,40	20,42	20,42
Virovitica, Biograd	30,34	20,39	20,42	20,44	20,44
Koprivnica , Bjelovar, Sisak, Bihać, Gospić , Zadar, Dugi otok	30,36	20,41	20,44	20,46	20,46
Zagreb , Čakovec, Varaždin , Slunj, Pag	30,38	20,43	20,46	20,48	20,48
Murska Sobota, Ormož, Krapina, Karlovac, Rab	20,40	20,45	20,48	20,50	20,50
Maribor , Ptuj , Celje , Zidani Most, Crikvenica, Krk, Cres, Lošinj	20,42	20,47	20,50	20,52	20,52
Rogaška Slatina, Rijeka , Pula	20,44	20,49	20,52	20,54	20,54
Dravograd, Mežica, Kranj, Ljubljana , Postojna, Koper, Rovinj	20,46	20,51	20,54	20,56	20,56
Jesenice , Gorica	20,48	20,53	20,56	20,58	20,58
Kranjska gora	20,50	20,55	20,58	21,00	21,00

O ČEMU SE ZAPRAVO RADI U BIBLIJI

Frensis Blekenbejker

Ovo je knjiga koju ćeš koristiti iznova i iznova dok budeš proučavao Božju reč. Pomoći će ti da razumeš ne samo šta se dogodilo u biblijskim vremenima, već i kako to da primeniš u svom životu.

Knjige možete poručiti na telefon: 011/2458-054 ili na tippreporod@gmail.com

GDE JE BOG KADA BOLI

Filip Jensi

Gde je Bog kada boli, progovoriće osobama koje smatraju da život ponekad nema smisla. Pomoći će onima koji žele da upute reči utehe ljudima koji pate ali ne znaju šta da kažu.

ZAVERA CRKVE

2. prošireno izdanje

Dragan Pejovski

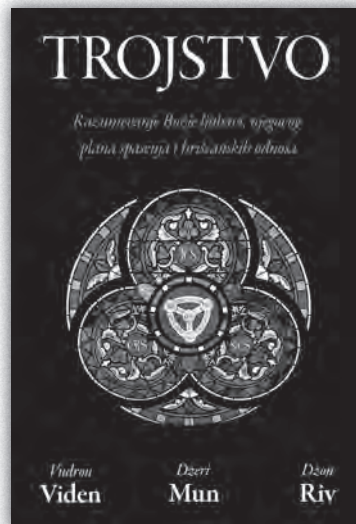
U trenutku kada se obeležava 500 godina od početka reformacije i kada svetom odjekuju poruke pomirenja i ponovnog ujedinjenja, razlozi zbog kojih je reformacija pokrenuta ne samo da više ne postoje, već naprotiv, još su prisutniji. Sada je, nažalost, opasnost još veća, jer sve što se javnosti prikazuje mnogo je bolje zamaskirano i upakovano. Reformacija i pravi protestantizam potrebni su nam nego ikada.

Knjige možete poručiti na telefon: 011/2458-054 ili na tippreprod@gmail.com

TROJSTVO

Vudrou Viden,
Džeri Mun i Džon Riv

Osnovna pitanja na koja ova knjiga pokušava da pruži odgovore tiču se božanske prirode Isusa Hrista, ličnosti i božanske prirode Svetoga Duha i jednosti Božanstva.

AKCIJA

5 KNJIGA ZA 1200 DINARA!

IDEALAN POKLON!

Najsveobuhvatnija knjiga o životu Isusa Hrista

ČEŽNJA VEKOVA
život Isusa Hrista

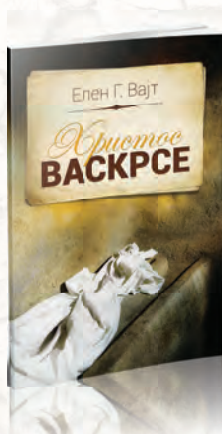
Elen G. Vajt

Mek povez
672 strane

Knjige možete poručiti na telefon: 011/2458-054 ili na tippreporod@gmail.com

AKCIJA

SAMO 70 DINARA!

HRISTOS VASKRSE

Elen G. Vajt Mek povez

Mek povez
96 strana

Vaskrsenje je obnova života, simbol neuništivosti duha na kome počiva vera u Boga. Cela knjiga donosi obnovu duha, uliva nadu, vraća mir, podstiče na hrabrost i usmerava misli prema duhovnom, uzvišenom, večnom i neprolaznom!

ZAPADNOAFRIČKA DIVIZIJA

